

Å undervise i Saken

Ruhi-instituttet

Bok 6

Å undervise i Saken

Ruhi-instituttet

Revidert desember 2023

Bøker i serien:

Nedenfor er en liste over de gjeldende titlene i serien utarbeidet av Ruhi-instituttet. Bøkene er ment å skulle brukes som hovedsekvensen av kurs i en systematisk innsats for å styrke kapasiteten til ungdom og voksne til å tjene samfunnene sine. Ruhi-instituttet utvikler også et sett av kurs som forgrener seg ut fra den tredje boka i serien for opplæring av barneklasselærere, så vel som et annet sett av kurs som forgrener seg fra Bok 5, for å få flere inspiratorer for juniorungdomsgrupper. Disse står også på listen nedenfor. Det bør bemerkes at listen kan bli endret etter hvert som det gjøres flere erfaringer i felten, og nye titler vil komme til etter hvert som et økende antall pensumelementer som er under utvikling, når det stadium der de kan gjøres bredt tilgjengelige.

- Bok 1 *Refleksjoner over åndens liv*
- Bok 2 *Å reise seg for å tjene*
- Bok 3 *Å undervise barneklasser, Trinn 1*
Å undervise barneklasser, Trinn 2 (grenkurs)
Å undervise barneklasser, Trinn 3 (grenkurs)
Teaching Children's Classes, Grade 4 (grenkurs)
- Bok 4 *Tvilling manifestasjonene*
- Bok 5 *Å frigjøre juniorungdommens evner og krefter*
Innledende impuls: Det første grenkurs av bok 5
Widening Circle: The second branch course of Book 5
- Bok 6 *Å undervise i Saken*
- Bok 7 *Å vandre sammen på tjenestens sti*
- Bok 8 *Bahá'u'lláhs Pakt*
- Bok 9 *Om å oppnå et historisk perspektiv*
- Bok 10 *Å bygge levende samfunn*
- Bok 11 *Materielle midler*
- Bok 12 *Familie og samfunnet*
- Bok 13 *Å engasjere seg i sosial handling*
- Bok 14 *Participating in Public Discourse*

Engelsk originaltittel: *Teaching the Cause*

Copyright © 1990, 1998, 2023 ved the Ruhi Foundation, Colombia

All rights reserved. Utgave 1.1.1.PE utgitt 1998.

Utgave 2.1.1.PE utgitt 2023

Ruhi Institute – Cali, Colombia

instituto@ruhi.org – www.ruhi.org

Trykt i Norge

Norsk versjon revidert desember 2023 (2.1.1.PE)

ISBN 978-82-90224-57-3

Copyright © 2005, 2023 ved the Ruhi Foundation, Colombia

Tillatelse til et begrenset opptrykk av denne boken på norsk har blitt gitt til

Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'ier i Norge av Ruhi Instituttet.

Bahá'í Forlag

forlag@bahai.no

www.bahaiforlag.no

Innhold

Noen tanker og ideer for veilederen	v
Undervisningens åndelige natur	1
Egenskaper og holdninger som er viktige for undervisning	35
Undervisningshandlingen	75

Noen tanker og ideer for veilederen

For alle dem som tjener som veiledere av kursene til Ruhi-instituttet, er det viktig å forstå at *Å undervise i Saken*, det sjette kurset i instituttets hovedsekvens, innehar en sentral stilling i opplæringsprosessen som deltakerne er engasjert i. På den ene side vil de med den stadig voksende erfaringen de får i tjenestefeltet, bli klare til å reflektere grundigere over et tema som først ble introdusert for dem i Bok 2. På den annen side vil temaene som de studerer her, sette i sammenheng mye av det de gjør når de fortsetter videre – for et liv i tjeneste for Saken vil nødvendigvis bli fylt med et inderlig ønske om å oppnå det privilegium å dele Bahá'u'lláhs lære med andre.

Etter at deltakerne ha lagt ut på tjenestestien som kursene åpner for, har de sammen med vennene sine fått en hel del erfaringer i å utføre tjenestehandlinger som er relatert til hverandre, i landsbyene og nabolagene sine – å holde andaktsmøter, å foreta systematiske hjemmebesøk, å undervise klasser for den åndelige opplæringen av barn og å engasjere grupper av juniorungdom i et program for deres åndelige styrking. Flettet inn i alle disse aktivitetene har det vært samtaler som har hjulpet stadig flere til å bli kjent med prinsippene i troen og å fordype kunnskapen sin om læren. Hvert av de foregående kursene, spesielt Bok 2, har bidratt til utviklingen av de kapasitetene som trengs for å innlede slike samtaler. Mange av dem har utvilsomt på dette tidspunkt også blitt forunt å hjelpe andre sjeler til å anerkjenne Bahá'u'lláh som Guds manifestasjon for vår tid og til å vise lojal lydighet til hans tro. De er nå godt forberedt til å tenke grundigere gjennom undervisningshandlingen, som er hensikten med den tredje enheten i denne boka. Den andre enheten vil gi dem en mulighet til å reflektere over åndelige egenskaper og holdninger som de som underviser i troen bør tilegne seg, mens den første vil styrke forståelsen deres av den åndelige betydningen av denne hellige handlingen.

Idet den utforsker plikten som er pålagt oss av Bahá'u'lláh til å undervise i hans Sak, tar den første enheten opp flere grunnleggende begreper. Blant dem som blir introdusert tidlig i enheten, er begrepet «oppglødd». Deltakerne oppfordres til å erkjenne at plikten vår til å undervise like mye angår vår indre tilstand som handlingene vi utfører. Det at «å være» og «å gjøre» er to aspekter av et liv som leves i tråd med bahá'í-læren, og som utfyller hverandre, er et underliggende tema i hele kurssekvensen. Her er det forklart tydelig, og det gir virkelig form til den helhetlige strukturen av boka. Den første delen i enheten vil hjelpe deltakerne til å oppnå åndelig innsikt i denne ideen slik den forholder seg til undervisningshandlingen i troen. Flere metaforer som er funnet i skriftene, blir anvendt for å hjelpe dem til å se sammenhengen mellom «å være» og «å gjøre» – spesielt bildet av en flamme som, uansett hvor liten den er, utstråler varme og lys. Det antydes at undervisningshandlingen er et naturlig uttrykk for en tilstand, en som best kan beskrives som en tilstand av oppgløddhet, der gudskjærligheten brenner så klart i hjertene våre at vi uopphørlig streber etter å utbre hans ord.

Den forståelsen som deltakerne oppnår gjennom å studere tekstutdragene i disse delene, bør da gjøre dem i stand til å verdsette hvordan det «å være» og «å gjøre» utfyller hverandre og viser seg i praksis i tjenestefeltet. Her må følgene av at visse vanlige oppfatninger som skiller disse to, spesielt dem som er av religiøs natur,

måtte bli klargjort for deltakerne dersom de skal unngå at slik splittet tenkning skal påvirke hvordan de ser på et liv som er viet til å fremme Saken. Øvelsene i Del 9 og 10 vil hjelpe til med dette, og veilederne bør sikre at de får tilstrekkelig oppmerksomhet. Deltakerne vil selvsagt raskt være i stand til å se at den tofoldige moralske hensikten de har søkt å oppnå, knytter sammen alle aspekter av livet deres – deres søken etter kunnskap, det å adlyde guddommelig lov, bestrebelsene deres på å tjene Gud og komme nærmere ham og å tilegne seg åndelige egenskaper og finpusse karakteren sin.

Fokuset for de neste delene i enheten er den hellige karakteren til plikten til å undervise. I en verden der selve forestillingen om hellighet er i ferd med å forsvinne, bør deltakerne komme ut av studiet av kurset med en sterk bevissthet om «det hellige» – det som tilhører Gud – og med en dyp forståelse av ideen om at når de underviser i troen, samhandler de med to hellige ting: menneskehjertet og hans åpenbaring. Refleksjon over utvalgte utdrag fra skriftene vil kaste lys over det som er en intenst åndelig handling – nemlig å åpne menneskehjertets by for hans åpenbaring med ytringens nøkkel. Spørsmålet om «ytring» vil bli utforsket i detalj i den tredje enheten der deltakerne vil tenke gjennom innholdet i budskapet de formidler til en annen sjel når de underviser. I de delene blir de også bedt om å tenke gjennom hvordan en høynet bevissthet om helligheten til denne handlingen ikke bare øker effektiviteten av bestrebelsene i felten. Enda viktigere er det at den frigjør åndelige krefter som trengs for å heve slike bestrebelsener over verdslige anliggender idet de derved setter i bevegelse prosesser som kan frembringe grunnleggende endring både individuelt og kollektivt. I Del 17 vil deltakerne bruke litt tid på å undersøke følgene av denne høynede bevisstheten. Blant de punktene som veilederen vil ønske å forsikre seg om blir formidlet til dem, er det to som utmerker seg. Først vil de måtte være påpasselige så de ikke legger seg til visse tenkemåter som, uansett hvor utbredt de er i samfunnet, ville tilføye undervisningsbestrebelsene deres slike holdninger og praksiser som ville gå på akkord med deres hellige natur. En bør ikke nærme seg undervisningshandlingen som om en rekrutterer medlemmer til en progressiv sosial sak, og enda mindre bli oppfattet som det å selge et produkt, uansett hvor fordelaktig det er for brukeren. Dernest bør de erkjenne at siden alt de foretar seg på tjenestestien innebærer å bringe hjerter i kontakt med Guds ord, er dette også hellig i sin natur, og en bør nærme seg det med denne bevisstheten.

Enheten tar så for seg et tema som er godt kjent for deltakerne: den forvandlende effekten av Guds ord. Når en underviser, dannes det en forbindelse mellom menneskehjertet og Bahá'u'lláhs åpenbaring – hans største gave til menneskeheten – en forbindelse hvorigjennom en varig forvandlingsprosess kan begynne. Kun Guds ord er inngitt kraften som er i stand til slik forvandling. Uansett i hvilken grad deltakere har reflektert over dette temaet i foregående kurs, er det her de vil fordype seg i Bahá'u'lláhs egne ytringer angående betydningen av Guds ord og viktigheten av å benytte seg av den kraften når en underviser i Saken. Ruhi-instituttets vektlegging av å lære utdrag fra skriftene utenat, vil bli enda mer overbevisende i deltakernes sinn. Det å forklare læresetningene nøyaktig og gi dem til andre i sin rene form, er blant de evner som vi alle etterstreber å oppnå etter hvert som vi går tjenestestien, og dette krever at vi til enhver tid anstrenger oss for å sørge for at tankene og ordene våre i størst mulig grad stemmer overens med skriftene.

Enheten avsluttes så med å gjøre det klart at når vi samtaler med andre om

troen, skal vi ikke kun basere oss på kunnskapen som vi har tilegnet oss for å gi klare og logiske forklaringer, men også på kjærlighetskraften. I undervisningssammenheng bør samtaler, foruten at de er preget av glede, skape og styrke kjærlighetsbånd mellom hjertene der edle følelser og høye idealer kan strømme.

Den andre enheten, «Egenskaper og holdninger som er viktige for undervisning», begynner med å minne deltakerne på hva de studerte i den første enheten relatert til hvordan «å være» og «å gjøre» henger sammen. Den understreker fra begynnelsen av at finpussingen av den indre tilstanden til et individ finner uttrykk i tjeneste for andre, mens det er når en tjener andre at ens indre tilstand forbedres videre. Deltakerne inviteres til å reflektere over slike åndelige egenskaper som hjertets renhet, uselviskhet, tro, vennlighet, mot, visdom, løsrivelse og ydmykhet slik de angår bestrebelsene våre på å spre de guddommelige dufter. Utviklingen av åndelige egenskaper sammen med tilsvarende holdninger er et tema som stadig blir tatt opp i kursene til Ruhi-instituttet, men alltid i sammenheng med styrking av en spesiell kompetanse – for eksempel kompetansen som trengs for å bidra til et samfunns andaktsfulle natur, å dele visdomsperler fra Bahá'u'lláhs åpenbaring med andre, å holde barneklasser for åndelig opplæring av barn. På denne måten øker deltakernes forståelse av disse grunnleggende egenskapene i menneskets sjel, og over tid oppnås en dypere forståelse etter hvert som de utforsker dynamikken i hver enkelt i et nytt lys og er vitne til dens innvirkning innenfor nye handlingsområder.

Når en veileder leder en gruppe gjennom enheten, vil han eller hun ønske å ha i tankene et begrep som er sentralt for utforskningen av åndelige egenskaper, et begrep som er til stede i alle kursene i hovedsekvensen, og som er svært aktuelt i dette – nemlig at slike egenskaper er avhengige av hverandre for behørig å kunne komme til uttrykk. Av spesiell betydning for undervisningshandlingen er en forståelse av hvordan mot krever visdom, hvordan visdom forblir uttrykt i fravær av mot, hvordan renhet krever løsrivelse fra verdslige ambisjoner så vel som uselviskhet, hvordan vennlighet – dersom den ikke modifiseres av tro på folks evner – kan bli overskygget av nedlatenhet, eller hvordan den uten oppriktighet i virkeligheten ikke er noe annet enn hykleri.

Veilederne er nå kjent med ideen som fremsettes i Bok 3, om at åndelige egenskaper er de permanente strukturene som utgjør hvem vi er som mennesker. Tilegnelsen av disse egenskapene gjør oss i stand til å fremvise passende holdninger i vår omgang med andre og å avholde oss fra de uønskede som vi måtte ha tilegnet oss gjennom oppdragelse og kultur. Åpenheten vår i forhold til folk og sympatien vi har for anstrengelsene deres for å forstå sannheten, er eksempler på holdninger som påvirker undervisning. Det alle veiledere trenger å verdsette er at diskusjonen om holdninger er innebygd i utforskningen av åndelige egenskaper som er fokuset for størstedelen av denne enheten. Når vi for eksempel tenker på egenskapene vennlighet og tålmodighet i Del 7, analyserer deltakerne situasjoner der holdninger av nedlatenhet og forsømmelse kan gjøre seg gjeldende i deres navn. Etter å ha reflektert over egenskapen løsrivelse i Del 8, vil de likeledes bli bedt om å tenke gjennom hvordan den forholder seg til lidenskapen vår for undervisning, et opphøyd ønske som vi alle etterstreber. Deltakere bør være i stand til å identifisere glød og entusiasme som holdninger de bør strebe etter å fremvise, og bekrefte at apati og likegyldighet er dem de vil motstå. Dette er hensikten med øvelsen i Del 9, som bør gjennomtenkes nøye.

De som tjener som veiledere, er selvsagt også oppmerksomme på at utviklingen av enhver åndelig egenskap innebærer en forståelse av en rekke relaterte begreper. Det å nå stadig høyere grader av renhet, for å ta et eksempel, krever en viss forståelse av hva menneskehjertet er skapt for å gjenspeile, av hva som utgjør støvet og rusket som hindrer dets utstråling og av hva som trengs for å holde det rensert for slike urenheter. Men utover en stadig dypere forståelse av slike begreper, må en ha viljen og det oppriktige ønsket om å fremme åndelighet. Vilje og oppriktig ønske blir ikke skapt kun gjennom intellektuelle diskusjoner – det er behov for at hver enkelt person reflekterer dypt og grundig over sin indre tilstand. Det er dermed veilederens oppgave å fremme et miljø som bidrar til slik refleksjon – et miljø som ikke gir opphav til skyldfølelse, som ikke oppfordrer til bekjennelser, som ikke oppmuntrer til beskyldninger, et miljø der en gruppe venner objektivt kan diskutere både abstrakte og praktiske saker og som overlater til den enkelte å reflektere for seg selv over hva som kreves av ham eller henne.

En åndelig egenskap som får spesielt stor oppmerksomhet, er ydmykhet. På den ene side er sann ydmykhet nært forbundet med tilstanden oppgløddhet som vi alle streber etter å oppnå. Å nå frem til den, krever at vi stadig mer glemmer oss selv. Det er denne egenskapen som inngir ordene og handlingene våre åndelig kraft og beskytter oss mot de stormfulle angrepene av stolthet og hovmod. På den annen side fremkaller den en holdning av læring, som er så viktig for effektiv planlegging. En holdning av læring som er dannet på grunnlag av sann ydmykhet, beskytter mot rigiditet i metodene og tilnæringsmåtene som vi benytter når vi underviser troen, både i våre egne individuelle bestrebelser og i bidragene våre til kollektive aktiviteter. Den hjelper oss til å bli stadig dyktigere til å gi passende gjensvar på omstendighetene vi befinner oss i – om vi skal fortsette med mot eller forsiktighet; om vi skal handle raskt eller være tålmodige; om vi skal snakke direkte og klart om personen Bahá'u'lláh, eller mer generelt om læren og prinsippene han har fremsatt. Diskusjonen om disse ideene begynner i Del 10 og kulminerer i øvelsene i Del 14. Som alltid vil 'Abdu'l-Bahás eksempel som denne enheten avsluttes med, veilede deltakerne i deres refleksjoner over egenskapene og holdningene som bør kjennetegne måten de samhandler med mottakelige sjeler og nærmer seg samtaler om troen på.

Den tredje enheten, som tar opp selve undervisningshandlingen, tar for seg temaet i to sammenhenger: i våre personlige bestrebelser som enkeltpersoner, og i kollektive bestrebelser på grasrotnivå. En betydelig andel er viet til det første, men veiledere bør huske at mye av det de vil diskutere med deltakerne angår begge i like stor grad. Selv om enheten tar dem for seg hver for seg, er de jo i virkeligheten ikke isolert fra hverandre, men overlapper på mange måter.

Blant de evner som enheten hevder at deltakerne vil måtte utvikle for å være effektive i hver av sammenhengene, er evnen til å gjenkjenne og nære mottakelighet for Bahá'u'lláhs budskap. Her vil de åndelige egenskapene som det ble fokusert på i den andre enheten, være nøkkelen på samme måte som, slik det blir understreket av Beskytteren i utdraget i Del 3, evnen til å benytte seg av anledninger som er skapt av uroen i samfunnet i dag. I diskusjonene sine bør deltakerne i tilstrekkelig grad tenke gjennom tilstandene som oppstår i menneskehjertet under stresset og presset fra en verdensorden i forfall.

Uansett hvor rikelige slike anledninger måtte være, vil de selvsagt gå uoppfylt hen hvis evnen til å presentere bahá'í-læren på en overbevisende måte som er tilpasset omstendighetene, ikke får tilstrekkelig oppmerksomhet. Kjernen i enheten er således viet til en undersøkelse av denne evnen, og deltakerne blir hjulpet til å tenke over dens vesen ved hjelp av et eksempel – en samtale der en ung person, Anna, presenterer troen til venninnen sin, Emilia. Veiledere vil ønske å forsikre seg om at deltakerne kommer ut fra denne kjernediskusjonen med minst to ideer som er klare for dem.

For det første er det avgjørende at deltakerne verdsetter ikke bare forskjellen mellom begreper og informasjon, slik det blir tatt opp i Del 4 til 6, men også hvorfor denne forskjellen er så viktig. Det er tross alt forståelsen av begreper og dype sannheter som gjør sjeler i stand til å komme nærmere Bahá'u'lláh, ikke bare oppsamling av informasjon. I den grad undervisningen er opptatt av å heve bevissthet og fostre forståelse, kan den bli sett på som et middel til å hjelpe til med å styrke enkeltpersoner intellektuelt og åndelig. Her vil evnen som deltakere har utviklet siden de gikk inn i instituttprosessen for å la seg påvirke av Guds ord og oppnå forståelse, gjøre seg gjeldende, etter hvert som de nå tenker gjennom hvordan de kan lede andre til breddene av sann forståelse.

For det andre bør deltakerne være klar over at samtalen mellom Anna og venninnen hennes, som er skissert i Del 7–21, har til hensikt å gi dem en idé om hva en overbevisende presentasjon av troen innebærer, og den bør ikke betraktes som en oppskrift som kan brukes på en planløs måte. Øvelsene som følger hvert segment av presentasjonen, er faktisk utformet for å kaste lys over dens helhetlige logikk og utløser noen innledende tanker om hvordan den kan tilpasses i tråd med forskjellig bakgrunn og interesse. Hvis deltakerne skal kunne utvikle evnen til å gjøre dette, må de imidlertid først og fremst lære presentasjonen godt slik den står og kunne uttrykke rekkefølgen av ideer med sine egne ord.

Diskusjonen om individuelle undervisningsbestrebelse avsluttes i Del 26 der deltakerne blir bedt om å se på omstendighetene i sitt eget liv og identifisere elementene i en personlig undervisningsplan. På grunnlag av denne blir de så i Del 27 oppmuntret til å utarbeide en innledende handlingsplan for en viss tidsperiode, enten flere uker eller noen få måneder. Det er å håpe at denne øvelsen vil øke bevisstheten deres om viktigheten av å engasjere seg regelmessig i undervisning som et personlig initiativ gjennom hele livet.

Del 28 vender seg så til spørsmålet om kollektiv handling som er fokuset for resten av enheten. Det forventes at deltakerne nå allerede vil ha deltatt i forskjellig intensive kampanjer. Videre vil hver av dem tilhøre en voksende kjerne av aktive støttespillere for troen og arbeide jevnt for å fremme den samfunnsbyggende prosessen i området der de bor. Disse siste delene vil hjelpe dem til å reflektere over erfaringene sine som deltakere i en slik kollektiv handling. Selv om øvelsene ikke er omfattende, betyr det ikke at delene bør gjennomgås raskt, og det er viktig for veilederen å sikre at det gis nok tid til at deltakerne kan dele hvordan det de studerer forholder seg til deres egen erfaring. Ved å gjøre dette, bør de kunne forstå hvordan hvert individ i samhandling med andre kan bidra til et miljø som kjennetegnes ved en økende grad av enhet i dens ulike dimensjoner. De bør oppnå en visjon om hvordan forent handling på grasrotplanet, sammen med individuelle bestrebelse, tjener til å fremme det globale foretagendet som bahá'í-samfunnet er engasjert i.

I denne hensikt stiller delene en rekke spørsmål som deltakerne vil tenke gjennom: Hva karakteriserer en kollektiv handling? Hva betyr det at en kollektiv handling er forent? Hvilke trekk har tilnærmingen til troens vekst verden over, og hvilken rolle spiller kollektive kampanjer? Hva er noen av kjennetegnene hos menneskene de arbeider blant, enten det er innbyggerne i en landsby eller en mottakelig befolkningsgruppe som bor i et nabolag eller er spredt i området? Hvor sterke er kreftene som dannes av deres kollektive handlinger for å drive frem befolkningens bevegelse mot visjonen om Bahá'u'lláhs verdensordning? Hvor nært forbundet til troens vekst er kapasiteten som er bygget gjennom opplæringsprosessen som fremmes av instituttet for barn, juniorungdom og ungdom og voksne? Blir de nødvendige betingelsene for effektiv kollektiv handling skapt? Blir vennskapsbånd stadig styrket? Blir enhetlig hensikt oppnådd blant deltakere i kollektiv handling? Finner den sitt uttrykk i glede fylt og intens aktivitet? I hvor stor grad blir deres tilnærming til læring om vekst definert av handling, refleksjon over handling og rådslagning? Viktigheten av dette siste spørsmålet kan ikke overvurderes, for det er i hvor stor grad en slik tilnærming blir fremgangsmåten blant en voksende kjerne av venner, at de vil bli i stand til å bygge en stadig større grad av enhetlig tenkemåte som er så nødvendig hvis de skal kunne oppdage hva som trengs for å gå fra ett vekststadium til det neste.

Undervisningens åndelige natur

Hensikt

Å oppnå en forståelse av undervisning som en handling av spesiell åndelig betydning og å verdsette at effektiv undervisning innebærer både “å være” og “å gjøre” – oppmerksomhet på ens indre tilstand så vel som på vedvarende aktivitet.

DEL 1

Du har nå gått fremover på tjenestestien en tid – en sti der den åndelige og intellektuelle utviklingen av individet ikke kan skilles fra hans eller hennes bidrag til forvandling av samfunnet. På ethvert punkt på denne stien har en kombinasjon av studium og handling styrket evnen din til å tjene på forskjellige måter – ved å styrke samfunnets gudhengivne karakter, ved å starte og opprettholde åndelig oppløftende samtaler med venner og familier i nabolaget eller landsbyen, ved å delta i et program for systematiske hjemmebesøk, ved å være barneklasselærer eller inspirator for en juniorungdomsgruppe, eller begge deler. I alle disse aktivitetene har du følt gleden ved å dele visdomsperler fra Bahá'u'lláhs åpenbarings osean med mennesker med ulik bakgrunn.

Etter hvert som du har arbeidet for å styrke det åndelige grunnlaget for samfunnet ditt, har du uten tvil benyttet anledninger til å snakke direkte og dyptgående om Bahá'u'lláhs person og hans åpenbaring med dem som er interessert – for eksempel når du besøker foreldre med barn i utdanningsprogrammet til instituttet, kanskje som del av en intensiv kampanje eller når du samtaler med unge mennesker som tar del i instituttprosessen ut fra et ønske om å tjene. Selv i dine daglige samhandlinger med slektninger, venner, klassekamerater, kollegaer og bekjente må du ha funnet lignende muligheter. Videre, ved disse og andre slike anledninger, har du ikke skygget unna fra å invitere mottakelige sjeler til å omfavne sannheten i hans budskap og slutte seg til fellesskapet av hans tilhengere. De tre enhetene i denne boka vil hjelpe deg til å reflektere over undervisningshandlingen, det å lede sjeler til breddene av Bahá'u'lláhs åpenbaring. Det finnes selvsagt så mange veier folk kan gå for å nå disse breddene. Vi bør derfor erkjenne at mye av det vi skal studere angående den åndelige dynamikken i undervisning, gjelder generelt for alle våre anstrengelser, i enhver situasjon og under alle forhold, for å diskutere bahá'í-idealene, å dele hva vi tror og overbevisningene våre, å utforske åndelige spørsmål med andre og til og med å nærme de unge – for disse anstrengelsene omfatter også det å bringe sjeler i kontakt med Guds ord.

DEL 2

“Undervis Guds Sak, o Bahás folk”, er hans utfordring, “for Gud har forekrevet for enhver plikten å forkynne hans budskap, og anser dette for den mest fortjenstfulle av alle handlinger.” Hva betyr det at undervisning er en plikt for alle som har gjenkjent Bahá'u'lláh?

Ordet “plikt” brukes på mange måter. Til tider gir det oss en forestilling om et sett av regler som blir pålagt oss uten noen innlysende grunn. Vi tenker på enkelte plikter som oppgaver vi må utføre selv om det ville vært mye mer behagelig hvis vi kunne unngå dem. Andre plikter, som har å gjøre med vårt eget velvære og velværet til de som vi bryr oss om, påtar vi oss med glede. I rådslagning med gruppen din, lag en liste over noen gledelige plikter.

Vanligvis har vi en tendens til å utføre med flid de pliktene som synes viktige for oss. En bonde, for eksempel, er pliktoppfyllende når det gjelder å ta vare på gården sin. Han vet nemlig at hver enkelt oppgave er viktig for å nå det endelige målet, å høste en rik grøde, noe hans families underhold avhenger av. Så hva er noen av fruktene som vi håper at anstrengelsene våre vil frembringe?

De pliktene som Guds manifestasjon pålegger oss, tjener til det største gode. Likevel ligger ikke verdien deres ene og alene i de godene de frembringer. Guds forordninger er ikke bare regler som forteller oss hva vi skal gjøre eller ikke gjøre. I sin kjerne er de uttalelser om virkeligheten til den menneskelige eksistens. Et enkelt eksempel vil klargjøre dette punktet.

Vi vet at for å leve et sunt liv må vi spise en moderat mengde mat, og vi må spise regelmessig. Å spise regelmessig er imidlertid ikke en tilfeldig regel for atferd som noen har påtvunget oss; det er en uttalelse om virkeligheten ved vår fysiske eksistens. Våre legemer er laget på en slik måte at de krever næring etter et visst antall timer, og vi må reagere på dette behovet; å neglisjere det vil i siste instans føre til døden.

På samme måte er det når Guds manifestasjon gir oss en formaning eller et påbud om for eksempel å be hver dag. Han tvinger ikke på oss en tilfeldig regel for atferd. I stedet får vi vite noe om virkeligheten av vår eksistens – i dette tilfellet at menneskesjelen ble skap på en slik måte at for at den skal få næring, må vi regelmessig vende våre hjerter og sinn mot Gud og «samtale» med kilden til vårt vesen. På samme måte åpenbarer plikten vår til å undervise i hans Sak, i tillegg til de opplagte fordelene det bringer til oss og menneskeheten, visse sannheter om beskaffenheten til menneskesjelen og dens behov. I de neste få delene vil vi utforske noen av disse sannhetene. Men først vil dere kanskje finne det nyttig å skrive en setning om egenarten hos hver av de følgende. Her er et eksempel for å hjelpe dere i gang.

1. En lampe: Lampens egenart er å lyse opp.
2. En møll: _____

3. En flamme: _____

4. En fontene: _____

5. Regnskyer: _____

6. Parfyme: _____

Kan du si deg enig i at et menneskes egenart er å gi uopphørlig – å gi av sine eiendeler, tid, energi og kunnskap?

DEL 3

La oss starte refleksjonene over hva påbudet om å undervise kan innebære, ved å studere noen sitater fra ‘Abdu’l-Bahás skrifter:

“O levende flamme av himmelsk kjærlighet! Ditt hjerte er blitt så oppflammet av kjærlighet til Gud at på ti tusen mils avstand kan man fornemme dets varme og se dets utstråling. Den ild som tennes av menneskets hånd, gir kun lys og varme til et lite rom, mens den hellige flamme som Guds hånd har tent, vil, om den så brenner i Østen, sette Vesten i brann og gi varme til både nord og sør. Ja, den skal stige opp fra denne verden for å gløde med sin heteste flamme i rikene foroven og overstrømme den evige herlighets rike med lys.”¹

I følge dette tekstutdraget bør hjertene våre være så _____ av kjærlighet til Gud at på _____ avstand kan man _____ dets _____ og _____ dets _____.

‘Abdu’l-Bahá forteller oss at den _____ som tennes av _____ kun gir _____ og _____ til et lite _____, mens den _____ som _____ har tent, vil, om den så brenner i _____, sette _____ i brann og gi _____ til både _____ og _____. Ja, den skal stige opp fra denne verden for å _____ med sin _____ i rikene foroven og _____ den _____ rike med lys.

DEL 4

‘Abdu’l-Bahá skrev følgende ord til en av vennene som endelig fikk et kort møte med ham etter å ha ønsket å møte ham i lang tid:

«... jeg håper at dette møte ble som lampens veke som møtte ilden og ble tent da de fikk kontakt. Jeg venter på resultatene av dette møte, så jeg kan se deg tent som et lys og at du brenner deg selv lik en møll med Guds kjærlighets ild. Måtte du, beveget av kjærlighetens og henrykkelsens intensitet, gråte som skyen, le som den friske engen og skjelve av glede som det uforlignelige unge tre som beveges av brisen fra Abhá-paradisiet.»²

Ifølge dette sitatet håper ‘Abdu’l-Bahá å se oss tent som et _____, at vi brenner oss selv lik en _____ med Guds _____.
Beveget av _____ og _____
bør vi gråte som _____, le som _____
og skjelve av glede som det _____ som
beveges av _____ fra Abhá-paradisiet!

DEL 5

Og i en tavle skrevet som svar på spørsmål fra en av troens tidlige tilhengere, uttaler ‘Abdu’l-Bahá:

“Guds tjenerinner må stige opp til et slikt stade at de alene og uten hjelp vil forstå disse indre betydninger og bli i stand til å utlegge hvert eneste ord fullt ut, et stade der en visdomskilde vil velle opp av hjertedypets sannhet og strømme frem lik et oppkomme som sprudler fra sin egen opprinnelige kilde.»³

‘Abdu’l-Bahá ønsker at vi stiger opp til et slikt stade at vi alene og uten hjelp, vil _____ de indre betydningene av læresetningene og bli i stand til å _____ fullt ut. Dette er det stade der en _____ vil velle opp av hjertedypets _____ og _____ lik et _____ som sprudler fra sin egen _____.

DEL 6

De tre sitatene vi nettopp har studert, antyder at vår plikt til å undervise Saken like mye handler om en tilstand vi må oppnå som handlinger vi må utføre. Det er en hel del vi kan lære om denne tilstanden fra de bildene sitatene inneholder. De taler om ting hvis selve eksistens krever at de gir av seg selv. Kan en flamme velge å ikke spre sitt lys og likevel kalles en flamme? Kan en fontene velge å ikke renne og likevel kalles en fontene? På samme måte er vi skapt til å være givende og sjenerøse. Å gi, å dele med andre det vi eier er en forutsetning for vår åndelige eksistens. Av alt vi eier er det mest dyrebare troens gave – anerkjennelsen av Bahá'u'lláh som Guds manifestasjon for vår tid. Det er bare naturlig at vi skal dele med andre den kunnskapen vi mottar fra hans åpenbaring og den kjærligheten og gleden denne åpenbaringen fyller sjelen vår med.

Vi kan selvsagt møte mange hindringer på vår vei når vi anstrenger oss for å undervise Saken. Vi kan være sjenerte, vi er kanskje redde for å handle eller snakke, vi kan til tider kanskje finne det vanskelig å uttrykke ideene våre med klarhet, men alt dette kan vi gradvis overkomme hvis vi forstår at ved å undervise i Guds Sak, lærer vi å gi villig av det som er mest verdifullt for oss. Følgende ord fra et brev skrevet på vegne av Beskytteren kan tjene som en konstant påminnelse om plikten vår til å dele den guddommelige visdom som Bahá'u'lláhs åpenbaring rommer:

“Verden er i stor forvirring, og dens problemer synes å forverres for hver dag. Vi bør derfor ikke sitte uvirksomme, ellers vil vi unnlate å gjøre vår hellige plikt. Bahá'u'lláh har ikke gitt oss sin lære for at vi skal skatte den og gjemme den bort for vår egen fornøyelse og vårt eget behag. Han gav oss den for at vi skal føre den videre fra munn til munn inntil hele verden blir kjent med den og nyter dens velsignelser og oppløftende innflytelse.”⁴

DEL 7

En måte å karakterisere den tilstanden på som vi streber etter å oppnå, er å si at det er en tilstand av å være oppflammet. Mens vi fokuserer tankene og energien vår på undervisning, bør vi huske at flammen av kjærlighet til Bahá'u'lláh i våre hjerter bør brenne mer strålende for hver dag. Du ønsker kanskje å lære utenat følgende utdrag fra 'Abdu'l-Bahás skrifter, og la det alltid minne deg om behovet for å nære flammen av kjærlighet til Gud i ditt hjerte:

«O du som er som en lampe som er tent med gudskjærlighetens ild! Sannelig, jeg leste ditt nylige brev, som viste at din kjærlighet er sterk, at du brenner av kjærligheten til din Herre, den mektige, den lovpriste, at sannhetens ånd gjennomtrenger lemmer, nerver, vener, årer, ben, blod og kjød hos deg helt til den har tatt maktens tøyler fra dine hender og beveger deg som den vil, får deg til å tale slik den vil og tiltrekker deg som den vil. Dette sømmer seg for ethvert hjerte som fylles av gudskjærlighetens ånd. Snart skal du skue din mektige Herres vidunderlige resultater og oppdage hans tegn.»⁵

DEL 8

Tekstutdraget du nettopp har studert, beskriver en tilstand der den troende ikke kan la være å tjene og undervise Saken. Sannhetens ånd er så inngytt i selve vårt vesen at den tar maktens tøyler fra oss og beveger oss som den vil. Prøv å tenke deg konsekvensene av å motstå en slik naturlig impuls ved å reflektere over hvert av de følgende:

g. En fontene som mottar vann, men nekter å renne: _____

h. En person som hele tiden mottar Guds gaver, og likevel nekter å dele dem med andre: _____

i. En som mottar kunnskap, men ikke deler den med andre: _____

j. En som mottar troens gave, men ikke tjener og underviser Saken: _____

DEL 9

Idet du reflekterer over oppflammethetens natur, bør du huske på at «å være» og «å gjøre» er to aspekter som utfyller hverandre i et liv som leves i tråd med bahá'í-læren. De er så tett sammenvevet at det er nytteløst å forsøke å atskille dem. Vi kan ikke vente hele livet inntil vi lever i en tilstand der vi er totalt oppflammet, før vi handler. Selv den minste flamme gir varme og lys. Det er mange ting vi må vie oss til samtidig. Vi må be og meditere over den dypere mening av skriftene vi studerer hver dag. Vi må strebe etter å rense hjertene våre og gjenspeile hans egenskaper. Vi må åpne vårt indre øye, skue hans skjønnhet og bli betatt av den. Og vi må være aktive i tjenestefeltet og dele med andre den kunnskapen vi får fra Bahá'u'lláhs åpenbaring. Nå som du er oppmerksom på den gjensidige forbindelsen mellom «å være» og «å gjøre», hvilke av følgende utsagn ville du kunne komme med uten å nøle? Sett et merke ved dem.

- ___ Å besøke folk i hjemmene deres og engasjere meg i meningsfulle samtaler krever stort mot. Først må jeg overkomme den dype sjenansen min, og så vil jeg være klar til å tilby denne tjenesten.
- ___ Evnen til å kjenne Gud og elske ham er den skapende impuls og den primære
- ___ Selv om jeg er nervøs når det gjelder å ta initiativ til samtaler med folk jeg ikke kjenner så godt, har jeg full tillit til Gud idet jeg er bevisst på at det bare er gjennom å handle at jeg vil komme over sjenansen min.
- ___ Jeg har ikke nok kunnskap til å diskutere troen med andre. Jeg bør bli mer kunnskapsrik før jeg ser etter mottakelige sjeler for å prøve å dele læresetningene med dem.
- ___ Visdommen vi kan få fra Bahá'u'lláhs åpenbaring er uuttømmelig, og likevel er den minste innsikt vi kan tilegne oss, så uvurderlig at vi bør dele den fritt med andre.
- ___ Jeg vet at jeg ikke på noen måte er perfekt og har langt igjen før jeg gjenspeiler de mange åndelige egenskapene som er beskrevet i skriftene. Likevel lover Bahá'u'lláh at han vil hjelpe alle dem som reiser seg for å tjene ham, så jeg bør gjøre mitt beste for å gjøre dette.
- ___ Selv om jeg er utilstrekkelig, vil jeg reise meg og tjene Saken. Å dele Bahá'u'lláhs budskap med andre hjelper meg til å styrke kjærligheten min til ham og til å utvikle de nødvendige evnene og åndelige egenskapene.
- ___ Hvis jeg sier de rette tingene til en søkende, har det ingen betydning hvorvidt min sjel er oppflammet eller ikke.
- ___ Jeg skulle så gjerne ha undervist en barneklasse, men først bør jeg utvikle alle de nødvendige egenskapene hos en god lærer. Hvordan vil elevene kunne lære hvis jeg ikke går foran med et godt eksempel?
- ___ Ved det å undervise en klasse, vokser kjærligheten min for barna, og jeg finner mange anledninger til å praktisere gavmildhet, tålmodighet og godhet.
- ___ Juniorungdom i gruppen der jeg tjener som inspirator, bør kunne snakke til meg. Hvis de synes jeg er for prektig, vil de ikke føle seg komfortable med å uttrykke ideene sine fritt. Det aller viktigste er at jeg er der for dem den ene uken etter den andre.

___ I det jeg tjener som inspirator for en juniorungdomsgruppe, må jeg passe på foredlingen av karakteren min, på samme måte som jeg prøver å hjelpe dem i deres åndelige og intellektuelle utvikling.

___ Generelt er det slik at uansett hvilket tjenesteområde det gjelder, spiller det ingen rolle om sjelen min er oppflammet eller ikke så lenge jeg sier de rette tingene.

___ Alt jeg trenger å gjøre er å konsentrere meg om å elske Bahá'u'lláh. Da trenger jeg ikke å si et ord. Hjertet mitt vil være så oppflammet at folk vil lure på hvorfor jeg er som jeg er. Når de finner ut at det er fordi jeg er en bahá'í, vil de undersøke og akseptere troen på egenhånd.

___ Å undervise er en tilstand. Det vil komme naturlig. Hvorfor anstrenge seg?

___ Å undervise er en naturlig tilstand. Det er ikke nødvendig å lage systematiske planer for å lete etter mottakelige sjeler og engasjere dem i samtaler om personen Bahá'u'lláh og hans lære. Du bør bare la det skje!

DEL 10

Vi er blitt enige om at vi både kan og bør undervise troen helt fra det øyeblikk vi anerkjenner Bahá'u'lláh. Det bildet vi har brukt, er en flamme som, uansett hvor liten den kan være, like fullt gir lys og varme. Samtidig forstår vi at vi uten noensinne å la våre bestrebelser på tjenesteområdet dabbe av, uopphørlig må strebe etter å berike vårt åndelige liv, nære gudskjærlighetens ild i våre hjerter og øke dens intensitet. La oss stoppe og tenke over hva det er som øker gløden vår.

Nedenfor finnes to sett av uttalelser. Settet til venstre inkluderer uttalelser som, samtidig som de inneholder en viss sannhet, forårsaker forvirring om Saken. Koble hvert av dem til den uttalelsen i settet til høyre som du synes passer best.

- ___ Kunnskap er et slør. For mye kunnskap fører til stolthet. En bør passe på å ikke legge for stor vekt på å studere skriftene. Det er tilstrekkelig å konsentrere seg om å elske Gud og menneskeheten.
- ___ Så viktig er det å være oppflammet at en bør trekke seg tilbake fra all aktivitet en tid og utelukkende arbeide med sin indre tilstand.
- ___ Når en er oppflammet av gudskjærlighetens ild, lever en uanstrengt i en tilstand av vedvarende glede.
- ___ Vi mislykkes i å adlyde Guds lover fordi vi ikke elsker Bahá'u'lláh nok.
- ___ Oppflammethet kommer bare ved Guds nåde. Derfor behøver vi ikke å anstrenge oss for å øke dens intensitet.
- ___ Når gudskjærlighetens flamme først er tent i ens hjerte, kan den aldri slokkes. Den vil av seg selv fortsette å være tent og rense hjertet for selvet og lidenskap.
- a. Undervisning og tjeneste for Saken er nødvendig for åndelig vekst og øker ens glød.
- b. Når alt kommer til alt, avhenger oppflammethet av Guds nåde. Dette innebærer imidlertid ikke at anstrengelser ikke behøves. Daglig bønn, å bønnfalle ved hans terskel, å lese skriftene og aktivt tjene ham – dette åpner sjelens dører for å motta Guds nåde og gaver.
- c. Kunnskap nærer flammen av kjærlighet til Bahá'u'lláh som er i ens hjerte. Jo mer en lærer ham å kjenne ved å studere hans åpenbaring og gjennom tjeneste for hans Sak, desto dypere elsker en ham. Når en er frigjort fra ego, som leder til stolthet og omgjør kunnskap til et slør, kan det å tilegne seg kunnskap være en viktig faktor når en vil øke sin egen glød.
- d. På samme måte som bønn og tjeneste for Saken hjelper til med å øke gudskjærlighetens flamme i ens hjerte, kveles den av egoets vinder og selviske ønsker. Derfor må vi være påpasselige og beskytte gudskjærlighetens flamme i våre hjerter.
- e. Når en arbeider iherdig på Guds sti, brennes selvets slør bort av hans kjærlighets ild, og en føler gleden av å komme nærmere ham.
- f. Selv når vi elsker Bahá'u'lláh kan vi begå mange feil, for vi er svake og er i konstant behov for hans nåde og tilgivelse. Når vi bestreber oss på å adlyde hans lover, øker gløden.

Skriv nå et kort stykke der du med dine egne ord beskriver hvordan gløden økes.

DEL 11

Idet vi har tenkt på tilstanden av oppgløddhet, en tilstand der vi brenner med gudskjærlighetens ild og uopphørlig streber etter å spre lyset av Bahá'u'lláhs åpenbaring, la oss nå lese og reflektere over de følgende tekstutdragene:

“Si: Å bistå meg er å undervise om min Sak. Dette er et tema som opptar hele tavler. Dette er Guds uforanderlige bud, evig i fortid, evig i fremtid.”⁶

“Bli ikke forferdet, o verdens folk, når min skjønnhets sol er gått ned og mitt tabernakels himmel er skjult for deres øyne. Reis dere for å fremme min Sak og for å opphøye mitt Ord blant menneskene. Vi er med dere til alle tider og skal bestyrke dere ved sannhetens kraft.”⁷

“Plikten til å undervise om denne Sak er fastsatt av den høyestes penn og pålagt enhver. ... Gud vil uten tvil inspirere enhver som løsriver seg fra alt uten ham, og vil la visdommens og ytringens rene vann strømme ut og flyte rikelig fra vedkommendes hjerte.”⁸

“Gud har foreskrevet alle plikt til å undervise i hans Sak. Den som reiser seg for å utføre denne plikt, må forut for å forkynne hans budskap nødvendigvis pryde seg med en rettskaffen og rosverdig karakters smykke, så vedkommendes ord kan tiltrekke hjertet hos dem som er mottagelige for hans appell.”⁹

“O dere Guds elskede! Hvil ikke på deres løybenker, nei, reis dere til dåd så snart dere gjenkjenner deres Herre, Skaperen, og hører om de ting som er hendt ham, og skynd dere å bistå ham. Løs tungen, og forkynn hans Sak uten opphold. Dette vil være bedre for dere enn alle fortidens og fremtidens skatter, om dere skulle være av dem som fatter denne sannhet.”¹⁰

Du ønsker kanskje å lære utenat så mange av tekstutdragene ovenfor som du kan.

DEL 12

Når vi betrakter de ulike aspektene ved plikten til å undervise, må vi ikke glemme at Guds bud er tegn på hans nåde mot oss. Ikke et øyeblikk bør vi tro at vi gjør Gud en tjeneste ved å følge hans formaninger og bud. Med ett eneste ord kunne han sikre fullstendig seier for sin Sak. Det at han har gitt oss muligheten til å kjempe for hans tro, er en uvurderlig velsignelse som han har tildelt hver enkelt av oss. Bahá'u'lláh sier:

“Skulle det behage oss, vil vi gjøre Saken seierrik ved kraften i ett eneste ord fra vårt nærvær. Han er i sannhet den allmektige, den albetvingende. Om så skulle være Guds hensikt, ville den ubetvingelig sterke løve komme ut av den himmelske makts skoger, med brøl lik tordenskrall som ruller mellom fjellene. Men siden vårt kjærlige forsyn overgår alle ting, har vi forordnet at fullstendig seier skal vinnes gjennom tale og ytring, så våre tjenere rundt om på jorden derved kan motta Guds goder. Dette er kun et tegn på Guds rike gaver som er skjenket dem.”¹¹

I skriftlig og muntlig språk brukes ofte metaforer for å formidle en idé. Det vil si at et ord eller en setning som får en til å se for seg et bestemt bilde, anvendes til å forklare noe uhandgripelig. I dette avsnittet bruker Bahá'u'lláh en løve som metafor. Løven kommer ut fra den himmelske makts skoger, og dens brøl er som når torden gir gjenlyd i fjellene. Dette bildet gir oss et glimt av Guds, Skaperens makt. Ved en enkelt handling kunne han gjøre sin makt kjent, og alle jordens folk ville bøye seg for ham. Det er bare på grunn av hans kjærlige godhet at han tillater oss, sine tjenere, å være redskap for utbredelsen av hans tro. Fullfør følgende setninger ved å bruke ord og uttrykk fra sitatet:

1. Hvis det behaget Gud, kunne han _____

2. Hvis det var Guds hensikt, ville det _____

3. Løvens brøl ville være som _____

4. Men, siden hans kjærlige forsyn overgår alle ting, har Gud forordnet at _____

5. Dette har han gjort for at _____

6. Dette er kun _____

DEL 13

Det er ikke uvanlig for folk å ha en spesiell overbevisning og samtidig si ting som i bunn og grunn motsier denne overbevisningen. Generelt sett er det ikke lett å være konsekvent. Alle har vi våre former for vanetenkning som har dannet seg opp gjennom livet, og som får oss til å si ting uten å tenke over dem. Ved nærmere ettertanke ville det bli klart for oss at vi egentlig ikke tror på enkelte av uttalelsene våre. Etter hvert som forståelsen vår utvikler seg både i lys av læren og gjennom erfaring, er det derfor nyttig at vi stopper opp av og til og undersøker gyldigheten av noen vanlige uttalelser. Avgjør hvilke av følgende uttalelser som er i overensstemmelse med din forståelse av undervisning som en plikt. Sett kryss.

___ Jeg deltar aktivt i rådslagningene i samfunnet mitt om undervisningsarbeidet og tilbyr forslag om hvordan det kan gjøres. Det er på denne måten jeg oppfyller plikten min til å undervise.

___ Når det foregår et fokusert undervisningsprosjekt i samfunnet mitt, sier jeg spesielle bønner for det. Det er på denne måten jeg oppfyller plikten min til å undervise.

___ Når en mulighet byr seg, tilbyr jeg innsikt hentet fra Bahá'u'lláhs lære. Det er nok for meg til å oppfylle plikten min til å undervise.

___ Jeg har undervist troen til én person i år. Jeg har gjort plikten min for dette året.

___ Alle jeg kjenner er oppmerksomme på at jeg er en bahá'í, og jeg har fortalt dem som er interessert, om Bahá'u'lláh og hans åpenbaring. Jeg har brukt opp alle mulighetene som er åpne for meg til å undervise troen.

___ Jeg oppfyller plikten min til å undervise ved å fortelle alle jeg møter at jeg er en bahá'í.

- ___ Den beste måten jeg kan oppfylle plikten min til å undervise på, er å leve et eksemplarisk liv. Det er ikke behov for ord.
- ___ Jeg prøver å adlyde alle Bahá'u'lláhs bud og formaninger, inkluderte det å undervise i hans Sak, for bare på denne måten kan jeg klare å leve et eksemplarisk liv.
- ___ Jeg vet at Bahá'u'lláh har pålagt alle sine tilhengere å undervise i hans Sak. Men han mente ikke egentlig «alle». Han henviste til dem som er veldig kunnskapsrike om troen og har en god del erfaring.
- ___ Når jeg tenker på skjønnheten i Bahá'u'lláhs lære, blir jeg så fylt av glede at jeg ikke kan forstå hvordan jeg ikke skulle ville dele budskapet hans med andre.
- ___ Det er gjennom å oppfylle plikten min til å undervise at jeg vil motta guddommelige bekræftelser.
- ___ Jeg oppfyller plikten min til å undervise Saken på grunn av min kjærlighet til Bahá'u'lláh og kjærligheten han har nedlagt i meg for hele menneskeheten.
- ___ Vi har så mange aktiviteter på gang i nabolaget vårt knyttet til samfunnsbygging, og det er bare spørsmål om tid før flere og flere enkeltpersoner og familier kommer inn i troen. Det er ikke behov for at vi skal lete etter muligheter til å snakke om Bahá'u'lláh og hans åpenbaring og hjelpe til med å bekrefte sjeler i hans Sak.

Lær utenat følgende utdrag fra en tavle åpenbart av 'Abdu'l-Bahá:

“O du som søker Guds rike! Hvis du ønsker at din tale og din ytring skal gjennomtrenge hjerter som er forherdet, befri deg da for all tilknytning til verden, og vend ansiktet hen mot Guds rike. Tenn hans kjærlighets ild i ditt hjerte på en slik måte at du kan bli en luende flamme og en veiledningens lysende kjerte. Ved Den hellige ånds bekræftelse vil din tale da bevege ethvert hjerte.”¹²

DEL 14

Nå som vi har tenkt på betydningen av undervisning som en plikt, la oss reflektere over det hellige ved denne handlingen som Beskytteren trekker oppmerksomheten vår mot i sitatet vi studerte i Del 6. På hvilken måte er undervisning hellig? Selvsagt er plikten hellig på grunn av det enkle faktum at den er et påbud fra Gud. Men er det andre dimensjoner av hellighet som vi burde undersøke i forbindelse med undervisning? I en av sine tavler sier Bahá'u'lláh:

“Det han har forbeholdt seg selv, er menneskehjertenes byer, og den suverene sannhets elskede er på denne dag som nøklene til dem. Gud gi at de alle som én kan bli satt i stand til å låse opp disse byers porter ved det største navns kraft.”¹³

I et annet avsnitt slår han fast:

“De ting han har forbeholdt seg, er menneskehjertenes byer, så han kan rense dem for all jordisk besudling og sette dem i stand til å nærme seg det helligede sted som de vantros hender aldri kan krenke. O folk, åpne menneskehjertets stad med deres ytrings nøkkel. Således har vi, etter et forutbestemt mål, foreskrevet deres plikt for dere.”¹⁴

Å besvare følgende spørsmål vil hjelpe deg til å innse hvordan disse avsnittene relaterer til hellighet og undervisningshandlingen:

1. Hva har Gud forbeholdt for seg selv? _____
2. Til hvem tilhører menneskehjertet? _____
3. Hvilket ord bruker vi for å beskrive “det som tilhører Gud”? _____
4. Hvem er som nøkler til menneskehjertenes byer? _____
5. Hva ønsker Gud å rense disse byene fra? _____

6. Hva ønsker han at disse hjertene skal komme nærmere til? _____

7. Med hvilken nøkkel skal vi låse opp menneskehjertets by? _____
8. Hvilken plikt er blitt foreskrevet oss i disse sitatene? _____

DEL 15

Det er ennå en dimensjon av hellighet som vi må ta i betraktning i våre bestrebelse på å utforske dens forhold til undervisning. I en av tavlene sine henviser Bahá'u'lláh til åpenbaringen sin med disse ordene:

“Si: Dette er den forseglede og mystiske rulle, Guds ugjenkallelige forordnings forvaringssted, påført de ord som hellighetens finger har nedtegnet, som lå svøpt i det ugjennomtrengelige mysteriums slør og nå er sendt ned som et tegn på nåden fra ham som er den allmektige, den gamle av dager. I den har vi bestemt skjebnen for alle jordens beboere og himlenes innvånere og nedskrevet kunnskapen om alle ting fra først til sist.”¹⁵

I utdraget ovenfor beskriver Bahá'u'lláh åpenbaringen sin som en forseglet og mystisk rulle. En bokrulle er en papirrull der et viktig budskap er skrevet. Denne forseglede mystiske rulle er et oppbevaringssted for Guds forordninger – det vil si at den bærer med seg det som Gud har befalt og som er uforanderlig. Følgende øvelse bør hjelpe deg til å få innsikt i den fulle betydning av dette avsnittet. Fyll ut tomrommene ved å bruke ord fra sitatet og les så setningene i sammenheng.

1. Bahá'u'lláhs åpenbaring er blitt sendt ned til oss som et tegn på Guds _____.
2. Det som er blitt sendt ned, er den _____ og _____ rulle som tidligere lå innsvøpt i det _____ mysteriums _____.
3. Dette er et oppbevaringssted for Guds _____.
4. I den har Gud bestemt skjebnen til alle jordens og himlenes _____.
5. Bahá'u'lláhs åpenbaring inneholder _____ om alle ting fra _____ til _____.

DEL 16

Tenk nå over hva vi har studert i de foregående to delene. Undervisning er den hellige plikten til enhver bahá'í, for den er pålagt oss av Gud. Enn videre har vi, når vi underviser, å gjøre med to veldig hellige ting. Den ene er menneskehjertet som dypest sett tilhører Gud. Undervisning kan faktisk beskrives som den åndelige handling som resulterer i at menneskehjertets by åpnes for ham. Den andre hellige tingen som angår undervisning, er Bahá'u'lláhs åpenbaring. Vi underviser for å forbinde hjertet med hans åpenbaring, hans største gave til menneskeheten.

Forsøk å huske tilfeller i livet ditt når du har følt det helliges nærvær. Hvis du noensinne har vært i de hellige gravmælene til Bahá'u'lláh og Báb, sitter du sikkert igjen med sterke minner om hvordan det føltes å nærme seg og bøye seg ned foran deres hellige terskel. Men også om du ennå ikke har mottatt den rike gaven, må det være mange tilfeller i livet ditt da du var henrykket i bønn, med sinn og hjerte vendt mot Gud, og du livaktig følte at du sto i hans nærvær. Hva er noen av de følelsene som fyller hjertet ditt i slike øyeblikk? Marker dem i denne listen:

___ intens kjærlighet	___ ydmykhet	___ glede
___ ærefrykt	___ ubehag	___ uverdighet
___ likegyldighet	___ begeistring	___ ærbødighet
___ underdanighet	___ takknemlighet	___ ro

DEL 17

Denne siste øvelsen har minnet oss om den ærbødige holdning en inntar når en nærmer seg det som er hellig, og de edle følelsene som beveger seg i ens hjerte når en står i det helliges nærvær. I denne sammenhengen er det et viktig spørsmål en må stille: Hvordan gjennomsyrer din egen bevissthet om undervisningens hellige karakter handlingene dine med styrke? For å hjelpe deg med å svare på dette spørsmålet, foreslås det at du utfører en øvelse der tre ulike måter å betrakte undervisningshandlingen på blir beskrevet, og du oppmuntres til å tenke igjennom resultatet av hver av dem. Ikke bekymre deg hvis øvelsen virker litt kunstig – den vil uansett gi deg en viss nyttig innsikt.

Som en del av en voksende kjerne av aktive støttespillere for troen i nabolaget eller landsbyen din, er du medlem av et team som er engasjert i en felles undervisningsaktivitet. Sammen besøker du og de andre medlemmene husstander og diskuterer med enkeltpersoner og familier – noen som allerede på en eller annen måte er forbundet med de samfunnsbyggende aktivitetene som er i gang – de grunnleggende sannhetene som Bahá'u'lláhs åpenbaring rommer, og hjelper dem til å gjenkjenne ham som Guds manifestasjon for vår tid. La oss tenke oss et scenario der teamet ditt over en viss tid har hjulpet rundt tretti personer til å anta Saken og slutte seg til bahá'í-samfunnet. Vi kan anta at hvert medlem av teamet har utført plikten sin til å undervise med den største oppriktighet og kun av kjærlighet til Bahá'u'lláh. Hva om teamets oppfatning av det de gjorde likevel ikke var vedvarende i alle tilfellene?

La os si at dere til å begynne med anså dere selv mer eller mindre som selgere. «Undervisning er som å selge», sa dere til dere selv. «Troen har de beste ideene som finnes. Vi er gode undervisere hvis vi effektivt kan lage et pakketilbud av troen og selge disse vidunderlige ideene til folk.» Ti sjeler kom inn i troen på denne måten.

Anta nå at du og de andre medlemmene av teamet litt senere stort sett så på det dere gjorde som å rekruttere enkeltpersoner til en progressiv sosial sak. «Med den forferdelige tilstanden som verden er i», sa dere til dere selv, «hva trengs for å rekruttere så mange personer som vi kan så fort som mulig – folk som vil finne løsningene på menneskehetens prøvelser og som vil arbeide for å opprette enhet, for å avskaffe fordommer og for rettferdighetens sak. «Og dermed begynte dere entusiastisk å invitere andre til å slutte seg til dere i å fremme slike viktige idealer som fred, enhet, likestilling mellom kjønnene og avskaffelse av fordommer. Ti personer kom inn i troen gjennom disse anstrengelsene.

Senere var dere selvsagt fremdeles bekymret over tilstanden i verden og behovet for å øke antall mennesker som kunne anvende Bahá'u'lláhs lære for å forvandle den. Men teamet ditt hadde utviklet en mye dypere forståelse av undervisningens hellige natur. Hver gang dere nå forklarte troens sannheter til noen, var dere intenst oppmerksomme på at dere henvendte dere til et menneskehjerte som tilhørte Gud. Dere ville minne dere selv på at det dere gjorde, var å bruke ytringens nøkkel til å åpne portene til byen til dette hjertet og forbinde det med Bahá'u'lláhs åpenbaring. På denne bakgrunn var det ti personer til som erklærte seg som troende.

Etter å ha hjulpet disse tretti vennene til å slutte seg til troen, setter teamet i gang med en systematisk bestrebelse på å fordype kunnskapen deres om læresetningene idet dere oppmuntrer så mange av dem som mulig til å bli med i instituttprosessen og bli protagonister for de samfunnsbyggende aktivitetene i landsbyen din eller nabolaget ditt. Tror du det vil bli noen forskjell på de tre gruppene når det gjelder intensiteten i engasjementet i bahá'í-aktiviteter? Vil fordypningsbestrebelsene deres bli mer effektive i en av gruppene? Selvsagt vil det være forskjeller mellom de individuelle vennene. Fra alle de tre gruppene kunne det fremstå personer som er så forberedt av Bahá'u'lláh, så ivrige etter å utforske hans åpenbaring at de raskt ble fordypet og involvert i samfunnets gjøremål. Det du blir bedt om å gjøre, er imidlertid å tenke på hver enkelt gruppe som en helhet. Tror du det gjennomsnittlig vil være en betydningsfull forskjell mellom de tre? Drøft spørsmålet i gruppen din og skriv konklusjonen din nedenfor:

For å tenke grundigere gjennom spørsmålet vi har stilt – det vil si om din økende bevissthet om undervisningens hellige karakter gir styrke til handlingene dine – la oss se på en annen situasjon. Som nevnt tidligere, er det mange av de samfunnsbyggende aktivitetene dere foretar i landsbyen din eller nabolaget ditt som omfatter det å bringe sjeler i kontakt med Guds ord og i vid forstand kan betraktes som undervisning. Anta at du nå er et medlem av et team som inviterer gruppe etter gruppe, spesielt ungdom, til å begynne på hovedsekvensen av instituttkurs og ta fatt på en tjenestesti. La oss si at med innsikt i tråd med beskrivelsen ovenfor, engasjerer du deg i samtale med tre grupper av ungdommer som takker ja til invitasjonen din. Idet du igjen tenker på hver gruppe som en helhet – tenker du at det vil være forskjeller mellom dem, for eksempel når det gjelder graden av engasjement som de utviser for å gå videre med sin åndelige og intellektuelle vekst og bidra til forvandlingen av samfunnet?

DEL 18

Når portene til menneskehjertets by åpnes og hjertet er forbundet med Bahá'u'lláhs åpenbaring, begynner en forvandlingsprosess på et dypt nivå. Denne forvandlingen finner ikke sted øyeblikkelig, men fortsetter over tid idet vi engasjerer oss i studium og tjeneste. Likevel må vi aldri undervurdere hvor viktig det er for denne forvandlingsprosessen å godta Bahá'u'lláh. Det å anerkjenne sannhetens sol og la dens stråler få komme inn i og opplyse hjertet er det mest betydningsfulle enkeltstående steg et menneske kan ta i sitt liv. Ved å tenke over den forvandlingen som kommer etter anerkjennelsen vår av Bahá'u'lláh, blir vi bedre i stand til å forstå hvordan vi kan hjelpe andre til å ta dette avgjørende steget. Kan du skrive en eller to setninger om noen av de forandringene som finner sted på hvert av disse områdene når vi godtar Bahá'u'lláh og begynner å handle i tråd med hans lære?

1. Våre hjerter: _____

2. Våre sinn: _____

3. Våre tanker: _____

4. Vår karakter: _____

5. Vårt forhold til våre medmennesker: _____

6. Våre mål i livet: _____

7. Vårt syn på verden: _____

DEL 19

I den fysiske verden finner forandring sted ved anvendelsen av kraft. For at vi skal kunne bevege oss fra ett sted til et annet, for at en plante skal kunne vokse, for at en lampe skal kunne forvandle mørke til lys, for at elvene skal kunne renne og for at tidevannet skal kunne stige og synke, kreves kraft – kraften fra menneskekroppens muskler, kraften fremkalt av solen, av elektrisitet eller tyngdekraften. Da er det viktig å spørre hvilke krefter som forårsaker den type forvandling som du har beskrevet i forrige del. Det er et spørsmål av så sentral betydning for vår forståelse av undervisningens åndelige natur at vi vil vie resten av denne enheten til å lete etter svar på det. Begynn med å bestemme hvilke av følgende krefter som kan bidra til åndelig forvandling i individet og i samfunnet:

- ___ bønnens kraft
- ___ kraften i rene og gode handlinger
- ___ Guds ords kraft
- ___ rettferdighetens kraft
- ___ sverdets makt
- ___ enhetens kraft
- ___ sannhetens kraft
- ___ eksemplets makt
- ___ kraften i vennlige ord
- ___ kraften i overbevisende argumenter
- ___ pengers kraft

- ___ en rettskaffen karakters kraft
- ___ Paktens kraft
- ___ kraften i politisk herredømme
- ___ kraften i protest
- ___ kjærlighetens kraft
- ___ overbevisningens kraft
- ___ troens kraft
- ___ kraften i konstruktive og uselviske tanker
- ___ geværets kraft
- ___ kraften i sann kunnskap
- ___ fornuftens kraft
- ___ vitenskapens kraft
- ___ trusselens kraft
- ___ kraften i ydmyk tjeneste for Saken

DEL 20

Blant alle de ulike typene krefter som bidrar til en åndelig forvandling, er det en som peker seg ut som enestående, som den grunnleggende kraften som står bak andre kreftene. Hvilken er det?

Gjennom århundrene har det eksistert en tro på et stoff kalt “eliksir” som når det ble blandet med kopper, eller et hvilket som helst annet uedelt metall, ble forvandlet til gull. Mange har lett etter denne hemmeligheten, men ingen har funnet den. Prosessen blir omtalt som «elementenes forvandling». I en av sine tavler bruker Bahá'u'lláh dette bildet for å åpenbare en særdeles dyp sannhet:

“Livskraften i menneskets tro på Gud er ved å dø ut i alle land. Intet mindre enn hans styrkende medisin kan noensinne helbrede den. Ugudelighetens tærende virkning eter seg inn i det menneskelige samfunns vitale deler. Hva annet enn hans mektige åpenbarings eliksir kan rense og gjenopplive det? Er det i menneskelig makt, o Hakím, å fremkalle en så fullstendig forvandling av bestanddelene i noen av materiens ørsmå og udelelige partikler at den forvandles til det pureste gull? Så forvirrende og vanskelig som dette kan synes, så er den enda større oppgave å skulle forvandle satanisk styrke til himmelsk makt en som vi er blitt bemyndiget til å gjennomføre. Den kraft som er i stand en slik forvandling, overgår styrken av eliksiren selv. Evnen som kreves til en så stor og vidtrekkende forandring, er en utmerkelse som Guds ord alene kan hevde å være forlenet med.”¹⁶

Nå som du har lest dette avsnittet, hvilken kraft vil du si peker seg ut som enestående, som den grunnleggende kraften som står bak alle andre krefter? _____

Hva er denne kraften i stand til å oppnå? _____

DEL 21

I forrige avsnitt blir vi fortalt at uansett hvor vanskelig det måtte være å forvandle et uedelt metall til rent gull, kan det være enda vanskeligere å forvandle satanisk styrke til himmelsk kraft. Likevel kan Guds ord, og Guds ord alene, forårsake en slik grunnleggende forvandling. Men hva er “Guds ord”, må vi spørre, som er i stand til å utrette så veldige ting? Bahá'u'lláh sier:

“Enn videre skal du vite at Guds ord – opphøyet være hans herlighet – er høyere enn og langt overlegent det som sansene kan fornemme, for det er helliggjort fra enhver egenskap eller substans. Det overskrider de kjente elementers begrensninger og er opphøyet over alle de essensielle og anerkjente substanser. Det ble manifestert uten noen stavelse eller lyd og er intet annet enn Guds befaling som gjennomtrenger alle skapte ting. Det er aldri blitt holdt tilbake fra tilværelsens verden. Det er Guds altgjennomtrengede nåde, som all nåde strømmer ut fra. Det er en eksistens som er høyt og fjernt hevet over alt som har vært og vil være.”¹⁷

1. Guds ord er _____ og langt _____ det som sansene kan fornemme.
2. Guds ord er _____ fra enhver _____ eller _____.
3. Guds ord _____ de kjente elementers _____.
4. Guds ord er _____ over alle de _____ og _____ substanser.
5. Guds ord ble manifestert uten noen _____ eller _____.
6. Guds ord er Guds _____.
7. Guds ord, hans befaling, gjennomtrenger _____.
8. Guds ord, hans befaling, er aldri blitt _____ fra _____.

9. Guds ord er hans altgjennomtrengende _____, som _____
_____ strømmer ut fra.
10. Guds ord er en eksistens som er _____ over
alt som _____ og _____.

DEL 22

Et annet bilde som gir oss et glimt av kraften i Guds ord er sammenføyningen av bokstavene B og E. I skriftene blir vi fortalt at Gud sammenføyte bokstavene B og E og ga befalingen “BE” [“BLI”]. Slik ble hele skapningen til. I en bønn som Bahá'u'lláh har åpenbart, henviser han til Gud, vår Skaper, som:

“... den som ved å bevege sin finger frembrakte alle navn og deres rike og alle egenskaper og deres herredømme, og som ved nok en bevegelse av denne samme finger har forenet bokstavene i ordet ‘Bli’ og knyttet dem sammen og dermed manifestert det som ikke kan fattes av de høyeste tanker hos dine utvalgte som nyter nær adgang til deg, og som ikke kan utgrunnes av den dypeste visdom hos dem av dine elskede som er deg fullstendig hengivne.”¹⁸

I et annet sitat erklærer Bahá'u'lláh:

«Enhver ting må nødvendigvis ha et opphav og enhver bygning en bygningsmann. Sannelig, Guds Ord er den årsak som har gått forut for den betingede verden – en verden som prydes av den gamle av dagers stråleglans, og som dog hele tiden fornyes og dannes på nytt. Umåtelig opphøyet er visdommens Gud som har reist dette sublime byggverk.»¹⁹

DEL 23

Vi har nå lært at Guds ord er hans altgjennomtrengende befaling og nåde, og at det ikke består av stavelser og lyder. Likevel finnes det virkelig ord som vi kan lese og høre og som bærer med seg kraften i Guds ord, nemlig de ord som ytres av manifestasjonen. Disse har kraften til å skape, til å gjenskape og forvandle, og på grunn av dette, omtales de som “skapende ord”. Bahá'u'lláh forteller oss:

“Hvert ord som utgår av Guds munn, er forlenet med en kraft som kan inngyte nytt liv i enhver menneskelig skapning, om dere er av dem som forstår denne sannhet.”²⁰

“O min venn! Guds ord er kongen blant ord, og dets gjennomgripende innflytelse er ikke til å måle. Det har alltid hersket over tilværelsens verden og vil fortsatt så gjøre. Det store vesen sier: Ordet er hele verdens hovednøkkel, for det er gjennom dets kraft at menneskehjertenes dører, som i virkeligheten er himmelens dører, blir låst opp.”²¹

«Guds ord har satt verdens hjerte i brann. Hvor beklagelig om dere forsømmer å bli antent av dets flamme!»²²

Nedenfor finner du flere spørsmål som henviser til sitatene i denne og de foregående delene. Selv om noen av disse spørsmålene bare krever at du svarer “ja” eller “nei”, skulle øvelsen som helhet hjelpe deg til en klarere forståelse av kraften i Guds ord.

1. Består Guds ord av stavelser og lyder? _____
2. Er Guds ord laget av noen kjent substans? _____
3. Kan Guds ord oppfattes av våre sanser? _____
4. Hva er Guds ord?
 - a. Det er intet annet enn _____
 - b. Det er Guds _____
5. Hva betyr det at Guds befaling gjennomtrenger alle skapte ting? _____

6. Ville noe i universet eksistere hvis det ikke ble til ved Guds befaling? _____

7. Hva betyr det at Guds nåde er altgjennomtrengende? _____

8. Hva ville hende hvis Guds nåde ble holdt tilbake fra tilværelsens verden? _____

9. Siden Guds ord ikke kan oppfattes av våre fysiske sanser og våre evner, hvordan blir vi bevisst om det? _____
10. Hvem er “Guds munn” som Gud taler gjennom? _____
11. Hva er hvert ord ytret av Guds manifestasjon inngitt med? _____

12. Nevn noen særtrekk ved det “nye liv” som hvert menneske inngis ved Guds ord? _____

13. Hvor stor er Guds ords innflytelse? _____
14. Hva er hovednøkkelen til hele verden? _____
15. Hva gjør Guds ord med menneskenes hjerter? _____
16. Hva har satt verdens hjerte i brann? _____
17. Med hvilken flamme bør vi bli tent? _____

Lær nå følgende sitat utenat:

“Dette er dagen da man skal tale. Det påhviler Bahás folk å bestrebe seg, med den ytterste tålmodighet og overbærenhet, på å lede verdens folk til den aller største horisont. Ethvert legeme roper høyt etter en sjel. Himmelske sjeler må, med Guds Ords ånde, nødvendigvis gi de døde legemer liv med en ny ånd.”²³

DEL 24

La oss undersøke forholdet mellom noen av de ideene vi har diskutert i de foregående delene. Bahá'u'lláh oppfordrer oss til å åpne menneskehjertets by med vår ytrings nøkkel. Så snart portene til denne byen er åpnet og hjertet er forbundet med hans åpenbaring, begynner en vidunderlig forvandling å finne sted. Blant de kreftene som driver denne forvandlingen, er kraften i Guds ord som formidles via manifestasjonens ord, helt uunnværlig. Betyr så dette at det er best for oss å ikke bruke våre egne ord når vi underviser, men kun fremsi utdrag fra Bahá'u'lláhs skrifter for andre?

Når vi skal svare på dette spørsmålet, kan vi tenke over oppførselen til visse religiøse fanatikere som bærer med seg et eksemplar av en hellig bok og som de stadig preker for andre fra. Dette er så visst ikke en tilnærming vi ville ønske å ta. I studiet av Bok 2 ble du oppmuntret til å skape en balanse mellom å sitere direkte fra skriftene og å bruke dine egne ord for å forklare læresetningene og prinsippene i troen. Siden da har du utvilsomt styrket denne kapasiteten gjennom tjenestehandlinger som du har utført i nabolaget ditt eller landsbyen din. Les følgende oppfordring fra Bahá'u'lláh og reflekter nok en gang over hvordan vi bør lære å dra nytte av kraften i Guds ord.

“De helligede sjeler bør i sitt hjerte overveie og gjennomtenke undervisningsmåtene. Fra tekstene i de underfulle, himmelske skrifter bør de tilegne seg uttrykk og avsnitt om ulike tilfeller, slik at de i løpet av sin tale kan fremsi guddommelige vers når situasjonen tilsier det; for disse hellige vers er den kraftigste eliksir, den største og mektigste talisman. Så sterk er deres innflytelse at tilhøreren ikke vil ha noen grunn til å vakle.”²⁴

1. Bahá'u'lláh forteller oss at vi i vårt hjerte bør _____ og _____.

2. Vi bør _____ uttrykk og _____ om ulike tilfeller fra _____ i de hellige skrifter.
3. Vi bør lære utenat utdrag fra de hellige skriftene slik at vi i _____ av vår _____ kan _____ guddommelige vers når _____.
4. Vi bør fremsi guddommelig vers i vår tale siden disse _____ er den kraftigste _____.
5. Så _____ er _____ av de guddommelige versene at _____ ikke vil ha noen grunn til å _____.

DEL 25

Bahá'u'lláh sier at vi skal lære utenat setninger og avsnitt fra de hellige skrifter slik at vi kan bruke dem i vår tale når anledningen byr seg. Dette henviser helt klart først og fremst til hans egne skrifter, for han er gudsmanifestasjonen for vår tid, og som tilfellet er med alle tidligere manifestasjoner, som for eksempel Báb, utgjør hans ytringer det skapende ord.

Men hva med 'Abdu'l-Bahás ord? Reflekter i gruppen din over hvilken påvirkningskraft hans ord har på den som lytter. Tenk for eksempel på virkningen som hans ord har på ditt eget hjerte når du studerer de tidligere bøkene i denne sekvensen. Du husker kanskje også innsikten du fikk fra utsagnene i den andre enheten i Bok 2 som, basert på hans taler og tavler, hjalp deg til å utvikle evnene som trengs for å engasjere seg i meningsfulle og oppløftende samtaler. Selv om skriftene hans ikke kan anses for å være guddommelig åpenbarte vers, innehar de et eget stadi. Hvor henter ordene hans kraften sin fra? Er det ikke ønskelig at vi siterer utdrag fra hans skrifter når vi snakker, slik vi gjør med Bahá'u'lláhs skrifter?

Still nå de samme spørsmålene i forhold til Beskytterens skrifter idet du for eksempel husker på hvordan tekstutdrag som er sitert i tidligere bøker, har opplyst tankene dine om forskjellige temaer. Etter å ha gjort dette, har dere en lignende diskusjon om ledelsen som kommer fra Det Universelle Rettferdighetens Hus.

DEL 26

Vi har sett hvor viktig det å lære utdrag fra skriftene utenat er for bestrebelsene våre på å undervise i Saken. Likevel vet vi også at for å dele Bahá'u'lláhs lære, har vi behov for å bruke våre egne ord, for vi kan ikke bare sitere utdrag etter utdrag fra skriftene for folk. Sitater bør veves inn i samtale og diskusjon på en naturlig måte. Spørsmålet blir da: Hvordan kan vi være sikre på at ordene våre berører hjertet til lytterne våre og hjelper dem til å forstå Bahá'u'lláhs budskap og nå frem til breddene av hans åpenbarings osean?

Tydeligvis er svaret at selv om vi bruker våre egne ord, bør alt vi sier være i full overensstemmelse med skriftene. Det er ikke våre egne teorier vi skal gi, men Bahá'u'lláhs budskap i renest mulig form. Dette krever selvsagt at vi fordyper oss i skriftene og hele tiden utdyper vår kunnskap om og forståelse av troen. I denne sammenheng har Beskytteren sagt:

“Den ideelle måten å undervise på er avgjort å bevise våre poenger ved stadig å vise til ordene som Bahá'u'lláh og Mesteren faktisk brukte. Dette vil spare Saken for å bli feiltolket av enkeltpersoner. Det er det disse guddommelige lys sier, som er sannheten, og derfor bør de være autoritetene for våre uttalelser.

Dette betyr imidlertid ikke at vår uttrykksfrihet er begrenset. Vi kan alltid finne nye måter å nærme oss denne sannheten på eller forklare hvordan de påvirker vårt liv og vår tilstand. Jo dypere våre studier er, desto bedre kan vi forstå lærens betydning.”²⁵

“Å fordype seg i Saken betyr å lese Bahá'u'lláhs og 'Abdu'l-Bahás skrifter så grundig at man kan gi dem videre til andre i sin reneste form. Det er mange som har overflatiske ideer om hva Saken står for. Disse presenterer den derfor sammen med alle slags ideer som er deres egne. Da Saken fremdeles er på et tidlig stadium, må vi være forsiktige slik at vi ikke faller i denne fellen og skader denne bevegelsen som vi elsker så høyt.

Det er ingen begrensninger når det gjelder å studere Saken. Jo mere vi leser skriftene, jo flere sannheter kan vi finne i dem, og jo mere vil vi se at våre tidligere oppfatninger var feilaktige.»²⁶

Les nå følgende uttalelser og avgjør hvilke som er sanne. Ikke si deg fornøyd med bare å krysse av for svarene. Den rekkefølgen ideene kommer i vil hjelpe deg å tenke gjennom viktigheten av å studere skriftene systematisk.

___ Studium av skriftene er bare for dem med høyere utdanning. Andre behøver bare å få essensen av tingene forklart i enkle ordelag.

___ Vi bør alle studere skriftene. Selv folk som ikke er vant til å lese, kan ved andres hjelp studere ett utdrag om gangen.

___ Etter hvert som vi studerer skriftene og får en dypere og dypere forståelse av troen, blir vi i stand til mer nøyaktig å uttrykke de sannhetene som ligger gjemt i åpenbaringen, og derfor vil ordene våre ha større virkning på tilhøreren.

___ Ved å prøve å være trofaste mot skriftene mens vi underviser Saken, setter vi grenser for vår egen frihet i tanke og uttrykk.

___ Hvis vi er trofaste mot skriftene mens vi underviser om Saken, blir våre tanker hevet til et høyere nivå, og vi vil ikke være en slave av andres meninger eller begrenset av en transsynt tankegang.

- ___ Hvis vi er trofaste mot skriftene mens vi underviser om Saken, vil vi bli inspirert, og innsikt og tanker som vi aldri kunne ha tenkt på før, kommer til oss.
- ___ Når du først har lest en bok eller en tavle åpenbart av en av troens sentrale skikkelser, har det ingen hensikt å lese den om igjen.
- ___ Uansett hvor mange ganger en leser et hvilket som helst utdrag fra skriftene, finner en nye betydninger og fornyet innsikt i det.
- ___ En studerer ikke skriftene bare for å tilegne seg en mengde kunnskap om troen. Det som betyr noe, er hvor mye en tenker over skriftene og bestreber seg på å forstå de betydningene som er gjemt i dem.
- ___ Når vi underviser i Saken, bør vi ikke tilsløre sannhetene vi får fra skriftene med å blande dem med alle slags overflatiske ideer som er populære en periode.
- ___ Når vi tar med innsikt fra læren i en uformell samtale der vi studerer et tema av åndelig betydning under et besøk i hjemmet til en venn eller nabo, er det ikke bare dem vi samtaler med som drar nytte av visdomsperlene som finnes i Bahá'u'lláhs åpenbarings osean. Vi fordyper også vår egen forståelse av de dype sannhetene som rommes i skriftene hans.
- ___ Etter hvert som vi går fremover gjennom instituttkursene og utfører tjenestehandlingene som de oppfordrer til, fordyper vi stadig kunnskapen vår om troen mens vi utvikler evnen vår til å tjene samfunnet.

DEL 27

Ordene våre inngis stor kraft når de bringes i samsvar med Bahá'u'lláhs lære slik den tolkes av 'Abdu'l-Bahá og Beskytteren og med den rettledning vi mottar fra Det Universelle Rettferdighetens Hus. Denne kraften blir mangedoblet hvis vi virkelig lærer deler av skriftene og vever dem inn i vår tale på en naturlig måte, og med visdom. Men ordene våre må oppfylle andre krav hvis de skal berøre hjertene til dem vi samtaler med. I særdeleshet må de bære i seg kjærlighetens kraft, kjærlighet som er ekte, og ikke bare noe som tilsynelatende er kjærlighet. I en av talene sine fastslår 'Abdu'l-Bahá:

“Hvis jeg elsker dere, er det ikke påkrevet at jeg uopphørlig taler om min kjærlighet – dere merker den uten store ord. Hvis jeg derimot ikke elsker dere, vil dere føle det også – og om jeg brukte tusenvis av ord for å si dere at jeg elsket dere, ville dere ikke tro meg.”²⁷

Kjærlighet er ikke bare et abstrakt prinsipp som en snakker om. Den er virkelig, og når en i sannhet elsker en annen, skapes et bånd mellom hjertene der edle følelser og opphøyde ideer kan strømme. En sjel kan løfte en annen, og begge fylles av glede.

Mírzá Abu'l-Fadl, en bahá'í-lærer som 'Abdu'l-Bahá hadde den største tillit til, analyserte en gang forestillingen om kjærlighet til menneskeheten i en tale til en gruppe venner. Han forklarte hvor lett det er for noen og enhver av oss å sitte og ha det makelig i et hus med fin hage og si: "Jeg elsker menneskeheten". Men som Mírzá Abu'l-Fadl påpekte, blir kjærligheten virkelig bare når den blir prøvet. Bare når vi har kjempet kjærlighetens kamper og gang på gang er blitt såret for kjærlighetens sak, kan vi uttale setningen "jeg elsker" med autoritet og forvisning. Derfor, fortsatte han, må en person som påstår å ha kjærlighet i hjertet sitt, prøve seg selv og se om han oppfyller alle betingelsene for sann kjærlighet.

Hvilke betingelser dreier det seg om? Vi må åpenbart ta med oppriktighet og sannferdighet, gavmildhet og raushet, tilgivelse og pålitelighet. Du kan lett se at alt dette er nødvendig for at kjærligheten kan eksistere. For hva er uopriktig kjærlighet annet enn hykleri? Hva resulterer kjærligheten i når den styres av sjalusi og kontroll, og ikke av åpenhjertighet og gavmildhet? Hva slags kjærlighet er det som forbindes med hevn heller enn med tilgivelse? Hvordan kan noen stole på vår kjærlighet hvis vi ikke er pålitelige?

La oss med denne forståelse av kjærlighet nå vende oppmerksomheten vår mot dynamikken i undervisning. Når du underviser i Saken, kommuniserer du med et medmenneske. Du underviser ikke bare i teorien. Tenk på hvilke følelser du har overfor noen du elsker – en kjær venn, din mor og far, brødre og søstre, ektemann eller kone, dine barn. Disse følelsene er veldig virkelige. Det ville selvsagt være urimelig å tro at vi kunne elske en fremmed like intenst som vi elsker dem som står oss nær. Men det som er absolutt nødvendig for oss å forstå, er at ved å undervise uttrykker vi vår kjærlighet til menneskeheten, en kjærlighet som bør omsettes til konkret kjærlighet til enkeltmedlemmer av menneskeslekten. Det er ikke nok for oss å bare ha en slags abstrakt kjærlighet til en abstrakt idealisert menneskehet.

Et viktig spørsmål å stille i denne sammenhengen er: Av hvilken grunn skulle vi ikke elske en person, til og med en fremmed, som tross alt er tilstrekkelig tiltrukket til å lytte til Bahá'u'lláhs budskap? Når vi tenker over dette spørsmålet, kan vi tenke på 'Abdu'l-Bahá og hans kjærlighet til menneskeheten. Hvordan elsket han menneskeheten? Øste han ikke kjærlighet og vennlighet ut over hvert enkelt menneske som han kom i kontakt med?

For å øke din forståelse av kjærlighetens kraft i forbindelse med undervisning i Saken, avgjør om følgende uttalelser er sanne:

___ Ord er ord. De har den samme virkning enten du sier dem med kjærlighet i hjertet eller ikke.

___ Når ordene er innhyllet i kjærlighet, har de større virkning på lytterens hjerte.

___ Vi kan bare elske noen vi kjenner, som vår mor eller far, eller en kjær venn.

___ Det er mulig å elske et menneske vi knapt kjenner.

- ___ Å vise kjærlighet til ethvert menneske er umulig med mindre du er en slags helgen.
- ___ Å elske menneskeheten betyr å elske alle like intenst.
- ___ Det at noen du ikke kjenner tar seg tid til å engasjere seg i en samtale med deg om troen, vil i seg selv fremkalle kjærligheten til ham eller henne i hjertet ditt.
- ___ Det er selvmotsigende å si: “Jeg elsker menneskeheten, men bryr meg ikke om å undervise noen og tilby dem de store velsignelsene som skriver seg fra å akseptere Bahá’u’lláh som Guds manifestasjon for vår tid.”
- ___ Hvis vi ikke underviser i Saken, er det fordi vi ikke har nok kjærlighet til menneskeheten.
- ___ Det er ikke slik at de som nøler med å undervise Saken ikke elsker menneskeheten. Det kan være andre faktorer, slik som frykt, mangel på tillit, eller sjenanse som hindrer en person som er full av kjærlighet, i å undervise.
- ___ Vi bør bare undervise vennene våre og ikke dem vi ikke kjenner.
- ___ Vi bør elske alle dem som vi underviser.
- ___ Hvis vi føler at vi ikke elsker hele menneskeheten nok, bør vi ikke undervise.
- ___ Undervisningshandlingen øker vår kjærlighet til våre medmennesker. Derfor bør vi ikke gjøre utilstrekkelig kjærlighet til en unnskyldning for ikke å undervise.
- ___ Det er kjærligheten vår til Gud som driver oss til å ta opp den hellige plikten til å undervise troen, og vår kjærlighet til ham skaper kjærlighet til menneskeheten i hjertet vårt.

DEL 28

Vi har sagt at når vi underviser, omsetter vi kjærligheten vi har for menneskeheten til kjærlighet til en eller flere av dens enkeltpersoner. Kjærlighetskraften finner uttrykk når den rettes mot noe eller noen. Vi bør imidlertid huske at kjærlighet i seg selv ikke er begrenset. Kjærlighet er ubegrenset, grenseløs, uendelig. Denne uendelige kjærligheten kan ikke uttrykkes på en passende måte når den begrenses av trange og restriktive motiver. Når vi elsker noen, sier ‘Abdu’l-Bahá, så «la det være med en stråle fra den uendelige kjærligheten! La det vær i Gud og for Gud!» Kjærlighet til Gud er «helliggjort hinsides menneskers begreper og forestillinger». Vi bør «spre den grenseløse kjærlighetens lys over ethvert menneske» som vi møter, sier ‘Abdu’l-Bahá. La oss lære utenat følgende sitat:

«O Guds kjærlighets flamme! Strålen må kaste lys og solen må stå opp; fullmånen må skinne og stjernene må funkle. Siden du er en stråle, bønnfall Herren om å gjøre deg i stand til å gi opplysning og innsikt, til å lyse opp horisontene og fortære verden med Guds kjærlighets ild. Jeg håper at du vil oppnå et slik stade, nei, overgå det.»²⁸

DEL 29

Som avslutning på denne enheten bør vi minne oss selv om et viktig faktum som vi alle har lært i vårt liv: Uten guddommelig hjelp kan ingenting oppnås. Når vi underviser i Saken, må vi derfor til enhver tid være oppmerksomme på guddommelig hjelp og søke styrke hos skarene i det høye. Nedenfor finner du noen av de mange utdragene fra skriftene om dette emnet. Du ønsker kanskje å lære dem utenat hvis du ikke allerede har gjort det ved tidligere anledninger.

“Ved Guds rettferdighet! Den som åpner sin munn på denne dag og nevner sin Herres navn, over ham skal den guddommelige inspirasjons herskarer senke seg fra mitt navns, den allvitendes, den allvises, himmel. Over ham skal også skaren i det høye senke seg, hver av dem med en løftet kalk av purt lys. Slik er det forordnet i Guds åpenbarings rike, som befalt av ham som er den allherlige, den sterkeste.”²⁹

“Han vil sannelig bistå enhver som bistår ham, og vil komme i hu enhver som ihukommer ham. Dette bevitner denne tavle, som har utsendt glansen av din Herres miskunn, han den overmåte herlige, den altbetvingende.”³⁰

“Si: Pass på, o Bahás folk, slik at de som er sterke på jorden ikke frarøver dere deres styrke, eller at de som hersker over verden fyller dere med frykt. Stol på Gud, overlatt deres saker til hans ledelse. Sannelig, han vil gjennom sannhetens kraft gjøre dere seierrike, og han er, i sannhet, mektig til å gjøre hva han vil, og i hans hånd ligger tømmene av altomfattende makt.”³¹

“Ved Gud, foruten hvem ingen annen Gud finnes! Om noen skulle reise seg for vår Saks seier, ham vil Gud gjøre seierrik om så titusener av fiender skulle ha forenet seg mot ham. Og om hans kjærlighet til meg blir sterkere, vil Gud opprette hans herredømme over alle jordens og himmelens makter. Således har vi pustet kraftens ånd inn i alle egner.”³²

“Han vil komme dere til hjelp med usynlige skarer og støtte dere med inspirasjonens hærstyrker fra forsamlingen foroven. Han vil sende dere liflig vellukt fra det høyeste paradiset og føre hen over dere de rene luftninger som blåser fra rosehagene hos skaren i det høye. Han vil innpuste livets ånd i deres hjerter, gi dere å tre inn i frelsens ark og åpenbare sine klare merker og tegn for dere. Sannelig, dette er nåde i overflod. Sannelig, dette er seieren som ingen kan benekte.”³³

“O dere tjenere ved den hellige terskel! Den himmelske forsamlings seirende herskarer står fylket og oppstilt i rikene foroven, de står klare

og venter på å bidra og sikre seieren for den tapre rytter som full av tillit sporer sin ganger inn på tjenestens arena. Vel er det med den fryktløse stridsmann som haster ut i felten væpnet med den sanne kunnskaps kraft, splitter uvitenhetens hærstyrker og sprer villfarelsens skarer, holder den guddommelige ledelses fane høyt hevet og lar seiersbasunen lyde. Ved Herrens rettferdighet! Han har oppnådd en ærerik triumf og vunnet den sanne seier.”³⁴

REFERANSER

1. *Et utvalg av 'Abdu'l-Bahás skrifter* (Sandvika: Bahá'í Forlag, 2022), nr. 177.1, s. 208.
2. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1915, opplag fra 1940), bind 2, s. 473. (autorisert oversettelse [til engelsk])
3. *Et utvalg av 'Abdu'l-Bahás skrifter*, nr. 142.9, s. 208.
4. Fra et brev datert 27. mars 1933 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til et lokalt åndelig råd, utgitt i Bahá'í News, nr. 73 (mai 1933), s. 2.
5. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1916, opplag fra 1930), bind 3, s. 716–717. (autorisert oversettelse [til engelsk])
6. *Bahá'u'llás Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2017), nr. 13.4, s. 202.
7. Bahá'u'lláh, i *Kitáb-i-Aqdas: Den helligste bok* (Oslo: Bahá'í Forlag 2008), avsn. 38, s. 31; også i *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, (Wilmette, Bahá'í Publishing Trust, 1983, opplag fra 2017), nr. 71, avsn. 1, s. 155.
8. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, nr. 144, avsn. 1, s. 355.
9. Ibid., nr. 158, avsn. 1, s. 380.
10. Ibid., nr. 154, avsn. 2, s. 374.
11. *Bahá'u'llás Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas*, nr. 13.9, s. 203–204.
12. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1909, opplag fra 1930), bind. 1, s. 194. (autorisert oversettelse [til engelsk])
13. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, nr. 115, avsn. 3, s. 273.
14. Ibid., nr. 139, avsn. 5, s. 344.
15. Ibid., nr. 129, avsn. 6, s. 318–19.
16. Ibid., nr. 99, avsn. 1, s. 226–27.
17. *Bahá'u'llás Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas*, nr. 9.10, s. 143.
18. *Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1987, opplag fra 2008), CLXXIX, avsn. 5, s. 303.
19. *Bahá'u'llás Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas*, nr. 9.12, s. 143–144.
20. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, nr. 74, avsn. 1, s. 160.
21. *Bahá'u'llás Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas*, nr. 11.30, s. 178.
22. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, nr. 147, avsn. 2, s. 358.
23. Bahá'u'lláh, sitert av Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, opplag fra 2018), avsn. 114, s. 125.
24. *Bahá'u'llás Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas*, nr. 13.18, s. 206.
25. Fra et brev datert 16. februar 1932 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til en enkeltperson, utgitt i *The Importance of Deepening Our Knowledge and Understanding of the Faith: A Compilation of Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, the Báb and 'Abdu'l-Bahá and the Letters of Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, tilrettelagt av Forskningsavdelingen ved Det Universelle Rettferdighetens Hus (Ingleside: Bahá'í Publications Australia, 2021), nr. 103, s. 48–49.

26. Fra et brev datert 25. april 1926 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til en enkeltperson, *ibid.*, nr. 93, s. 44; også i “The Universal House of Justice: A Compilation Prepared by the Research Department of the Universal House of Justice” (februar 2021), avsn. 58.13.
27. Fra en tale holdt 16. og 17. oktober 1911, utgitt i *‘Abdu’l-Bahás visdom* (Sandvika: 1969, 2. opplag 2022), nr. 1.13, s. 7.
28. Fra et brev av ‘Abdu’l-Bahá. (autorisert oversettelse [til engelsk])
29. *Gleanings from the Writings of Bahá’u’lláh*, nr. 129, avsn. 3, s. 317.
30. Bahá’u’lláh, sitert av Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice*, avsn. 109, s. 115.
31. *Ibid.*, avsn. 113, s. 124.
32. Bahá’u’lláh, sitert av Shoghi Effendi, *The World Order of Bahá’u’lláh: Selected Letters* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1991, opplag fra 2012), s. 106.
33. *Et utvalg av ‘Abdu’l-Bahás skrifter*, nr. 157.4, s. 189.
34. *Ibid.*, nr. 208.1, s. 268–269.

Egenskaper og holdninger som er viktige for undervisning

Hensikt

Å reflektere over egenskapene og holdningene som trengs for å undervise troen på en effektiv måte.

DEL 1

Ved å vandre på tjenestetien som stakes ut av denne kurssekvensen, har du ikke bare tilegnet deg kunnskapen, ferdighetene og evnene som den krever, men har også fått innsikt i noen av de åndelige egenskapene og holdningene som trengs for å ha jevn fremgang. Vi har reflektert over noen få slike egenskaper og holdninger i tidligere kurs, men her vil vi tenke over flere spesifikke slike, etter hvert som de relaterer seg til den hellige undervisningshandlingen. Det vi aldri bør glemme i dette, slik det understrekes i den forrige enheten, er at «å være» og «å gjøre» utfyller hverandre og er uatskillelige aspekter av et åndelig liv. Anstrengelsene våre for å forbedre vår indre tilstand og utvikle åndelige egenskaper, som er så sentralt for den indre tilstanden vår, må finne uttrykk i tjenestefeltet. Vi må derfor reise oss for å undervise med full tillit til at når vi gjøre det, vil de åndelige egenskapene som skal kjennetegne denne hellige gjerningen, bli enda mer styrket i oss. I lys av dette, lag en liste over de egenskapene som du mener vi bør strebe etter å fremvise i stadig større grad dersom vi skal bli stadig mer effektive redskaper for troens utbredelse.

I de delene som følger, vil du få presentert korte sitater som er forbundet med en del åndelige egenskaper, og noen av disse nevnte du uten tvil ovenfor. Spørsmålene og øvelsene som er tatt med i hver del, vil hjelpe deg med å undersøke hvordan utvikling av en gitt egenskap øker effektiviteten din i undervisning i Saken. Det er viktig å påpeke nå at diskusjonene våre her ikke vil angå det å oppnå fullkommenhet, men å bestrebe seg på å komme nærmere fullkommenhet. For eksempel vil vi i neste del tenke over hvordan det å øke renheten i ens hjerte beriker bestrebelsene på undervisningsområdet, noe som ikke antyder at dersom en ikke er essensen av renhet, kan en ikke undervise. Skriftene peker oss naturligvis i retning av fullkommenhet, for hvis vi ikke er oppmerksomme på målet, hvordan kan vi strebe etter å nå det?

DEL 2

I en av sine tavler der vi blir kalt til å spre læren, sier 'Abdu'l-Bahá:

“Formålet er dette: Underviseren må ha en redelig hensikt og et uavhengig hjerte, en ånd som er tiltrukket og et sinn som har ro, han må ha en fast besluttsomhet og et opphøyet storsinn og være en skinnende fakkell i sin kjærlighet til Gud.”¹

I en annen tavle oppfordrer han oss til å:

“... bli helliggjort over og rensset for denne verden og dens beboere; la deres hensikter virke til alles beste; bryt tilknytningen til jorden, og vær lette og forfinede som åndens essens. Benytt så tiden til å fremme de guddommelige prinsipper med fast besluttsomhet, et rent hjerte, en frydefull ånd og en veltalende tunge ...”²

Hvorfor tror du hjertets renhet og rene hensikter er så vesentlige i undervisning? Hva om våre hensikter ikke er rene, men vi er usedvanlig flinke til å late som og overbevise andre om at de er det? Noen urenheter en lett kommer på i forbindelse med undervisning er en følelse av overlegenhet, et ønske om anerkjennelse, og ærgjerrighet. Kan du forklare hvordan hver av dem påvirker undervisningshandlingen?

1. en følelse av overlegenhet: _____

2. ønske om anerkjennelse: _____

3. ærgjerrighet: _____

DEL 3

Et brev skrevet på Beskytterens vegne fastslår:

“Mesteren forsikret oss om at når vi glemmer oss selv og av alle krefter bestreber oss på å tjene og undervise i troen, mottar vi guddommelig bi-stand. Det er ikke vi som gjør arbeidet, men vi er redskapene som brukes på angjeldende tidspunkt for å undervise i hans Sak.”³

I et annet brev forklarer han:

“En moden sjel alene, med åndelig forståelse og dyp kjennskap til troen, kan sette et helt land i fyr og flamme – så sterk er Sakens evne til å virke gjennom en ren og uselvisk kanal.”⁴

I et forsøk på å tilpasse livene våre til skriftenes ånd, prøver vi alle å kvitte oss med egoismen vår og bestrebe oss på å være uselviske. På denne ferden mot

uselviskhet må vi innse at det er mulig å falle i selvopptatthetens felle selv om motivasjonen er ren. En kan være oppriktig interessert i andres fremgang og velvære og likevel være drevet av ønsket om å være i fokus i alle situasjoner. Når en person som er fanget i denne fellen tenker tanken “jeg hjelper andre”, vil han legge vekt på “jeg” og ikke på “andre” eller på det å hjelpe. Tenk deg at du samtaler med en venn om troen. Hvilke av følgende uttalelser ville beskrive dine tanker og følelser hvis du bevisst forsøkte å unngå selvopptatthet – for å unngå å sette deg selv i sentrum av alt?

___ Måtte Gud åpne hans hjerte og inngi ham sann forståelse.

___ Jeg håper at min egen tilkortkommenhet ikke vil hindre ham i å anerkjenne sannheten i troen.

___ Det føles godt å undervise. Det føles herlig når jeg overbeviser noen om sannheten.

___ Etter alt jeg har gjort for ham, etter å ha forklart alt så nøyaktig, burde han jammen bli bahá'í.

___ Jeg håper at min venn kommer til å anerkjenne Bahá'u'lláh og føle den samme gleden som jeg har følt ved å tjene hans Sak.

___ O Gud, vær så snill å inngi meg de rette tankene og gi meg de rette ordene så jeg kan dele læren med ham på en måte som berører hjertet hans.

DEL 4

‘Abdu’l-Bahá sier til oss:

“Løft deres hjerter opp over det nåtidige, og se med troens øyne inn i fremtiden! I dag blir frøet sådd, såkornet faller til jorden, men se, den dag vil komme da det skal vokse opp som et stort tre og dets grener skal være fulle av frukt. Fryd dere og vær glade over at denne dag har grydd, søk å erkjenne dens kraft, for den er i sannhet vidunderlig! Gud har skjenket dere hederens krone, og i deres hjerter har han tent en strålende stjerne. Sannelig, lyset fra den skal opplyse hele verden!”⁵

Beskytterens råd til oss er:

“Du bør derfor gjøre ditt aller beste for å bære troens fakkeltent i ditt indre, for gjennom den vil du med sikkerhet finne ledelse og styrke og til sist lykkes.”⁶

Du er sikkert enig i at i det øyeblikk noen erkjenner at Bahá'u'lláh er Guds manifestasjon for vår tid, har troens gnist blitt tent i vedkommendes hjerte. Da er du sikkert også enig i at de som underviser, må være redskaper som gjør at gnisten

tennes. Men hva hvis troens flamme ikke brenner i vårt eget hjerte? Hva skal vi da tenne gnisten i tilhørerens hjerte med? Vi kan gå inn i den mest engasjerende samtale og komme med de mest veltalende utsagn, men uten tro vil disse ha liten virkning, for den som lytter, kan føle om vi virkelig tror på det vi sier, eller ikke. Og jo klarere troens fakkell brenner i hjertene våre, desto større er muligheten til å hjelpe andre til å anerkjenne Bahá'u'lláh. Men hva må vi ha tro på idet vi går ut på undervisningsfeltet? Kan du nevne enkelte ting? Noen eksempler er gitt for at du skal komme i gang.

1. tro på kraften i guddommelig hjelp
2. tro på at Bahá'u'lláhs lære er det som menneskeheten virkelig trenger
3. tro på hver sjels evne til å anerkjenne Bahá'u'lláh
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

DEL 5

‘Abdu’l-Bahá oppfordrer oss:

“Tal derfor, tal med stort mot på hvert møte. Når du skal til å begynne din tale, vend deg da først til Bahá'u'lláh og be om Den hellige ånds bekræftelser. Åpne så leppene og si hva som enn foreslås deg i ditt hjerte. Men gjør dette med det største mot, den ytterste verdighet og den sterkeste overbevisning.”⁷

Og i et brev skrevet på vegne av Beskytteren, leser vi:

“Bahá'í-underviseren må være full av tillit. I dette ligger hans styrke og hemmeligheten til å lykkes. Selv om du er alene, og uansett hvor stor sløvheten hos folk rundt deg måtte være, bør du ha tro på at rikets skarer er på din side, og at du ved deres hjelp vil overvinne de mørkets krefter som Guds Sak står overfor. Vær derfor utholdende, glad og tillitsfull.”⁸

Det krever mot å møte nye situasjoner, å se bort fra våre egne begrensninger, å snakke om troen til dem vi nettopp har møtt, dele med våre medmennesker det vi holder for å være det mest verdifulle og vite at det kan bli avvist. Vi finner selvsagt mot når vi har tillit til Gud og setter all vår lit til ham. Å vite at han vil lede og hjelpe oss gir oss styrke til å gjøre ting vi ellers ville frykte. Hva skjer hvis vi ikke er modige når vi underviser i Saken? Vil vi miste muligheter? Gi noen eksempler på hvordan mot er påkrevd i undervisning.

Det vi bør være klar over er at mens vi trenger mot for å undervise, styrker selve undervisningshandlingen motet vårt. For å hjelpe deg til å huske dette, ønsker du kanskje å lære utenat følgende sitat, hvis du ikke allerede har lært det:

«Kilden til mot og styrke er å utbre Guds ord og å være standhaftig i hans kjærlighet.»⁹

DEL 6

‘Abdu’l-Bahá forteller oss:

“Undervisningsarbeidet bør under alle omstendigheter drives aktivt av de troende siden guddommelige bekreftelser avhenger av det. Skulle en bahá’í unnlate å delta fullt, energisk og helhjertet i undervisningsarbeidet, vil han utvilsomt bli berøvet velsignelsene fra Abhá-riket. Likevel bør denne aktiviteten avdempes med visdom – ikke den visdom som fordrer at man skal tie og glemme en slik forpliktelse, men snarere den som krever at man utviser guddommelig fordragelighet, kjærlighet, vennlighet, tålmodighet, en god karakter og hellige gjerninger.”¹⁰

Et annet sted forklarer han:

“Ikke alt et menneske vet, kan røpes, ei heller kan alt det kan røpe betraktes som betimelig, heller ikke kan enhver betimelig ytring anses å være tilpasset tilhørernes fatteevne.» Slik er den fullendte visdom du bør iakttå i dine forehavender. Forsøm den ikke, hvis du ønsker å være en handlingens mann under alle omstendigheter. Still først sykdommens diagnose og fastslå lidelsen, og foreskriv deretter legemidlet, for slik er den dyktige leges fullkomne metode.”¹¹

Mot må modereres av visdom. Dette betyr ikke at visdom skal holde tilbake motet. De to bør gå hånd i hånd. Når vi har mot og visdom, går vi modig inn på handlingsfeltet og går fremover ved hjelp av sunn dømmekraft og klar tankegang. Hva en bør si og hva en ikke bør si, hvordan en best kan forholde seg til kinkige situasjoner og hvordan en bør besvare spørsmålene – alle disse avgjørelsene må tas med visdom. Men visdom må ikke brukes som en unnskyldning for passivitet. Vi bør ikke komme i vane med å hele tiden si: “Det ville vært uklokt å gjøre dette. Det ville vært uklokt å gjøre hint.” Nedenfor er det skissert noen situasjoner du kan finne deg i. Hva tror du det ville være klokest å gjøre i hver enkelt situasjon?

1. Du diskuterer troen med to personer. Etter hvert som samtalen utvikler seg, blir det klart at den ene er interessert i troen, men den andre er ikke det. Hva gjør du?

2. Du møter noen på en tilstelning og kommer inn i en samtale om troen. Mens han lytter oppmerksomt til deg, sier han ikke noe særlig eller stiller spørsmål. Hva gjør du?

3. Noen som synes å være svært interessert i troen inviterer deg hjem til seg slik at hun kan lære mer om den. Du presenterer ulike sider ved læren for henne og besøket ser ut til å gå bra. Hun forteller deg at hun liker det hun har hørt svært godt og at hun mener troen er svaret på menneskehetens problemer. Hun ber deg så om gi henne en bunke brosjyrer om troen slik at hun kan dele dem ut på den politiske samlingen hun skal på neste dag. Hva gjør du?

4. Du deltar i en to uker lang kampanje i landsbyen din. Hensikten er å øke antallet som er involvert i de samfunnsbyggende aktivitetene og å invitere mottakelige sjeler til å slutte seg til Saken. Mange familier er selvsagt allerede oppmerksomme på bahá'í-aktivitetene i landsbyen eller til og med knyttet til dem på en eller annen måte, og du tilbringer dagene under kampanjen med å besøke husholdninger og samtale med familiemedlemmer om temaer som er passende for deres mottakelighet. Om kveldene arrangeres det samlinger som er åpne for alle i landsbyen, der forskjellige aspekter av troens lære og følgene av disse for samfunnet, blir diskutert.

En kveld stiller en av dem som er til stede, et spørsmål om en bestemt bahá'í-lov. Du svarer ham, men han godtar ikke forklaringen din. Noen av de andre som deltar i kampanjen, forsøker da å svar på spørsmålet, men etter en stund blir det klart at han prøver å sette troen i et dårlig lys overfor dem som er til stede. Hva gjør du?

5. Du er medlem av et team som besøker hjem i et nabolag med håp om å øke antall barn som deltar i klasser for deres åndelige opplæring. De fleste familiene er allerede oppmerksomme på klassene som er i gang, og de ser med velvilje på denne utviklingen i nabolaget og er glade for å høre mer om den. Under besøkene dine, fokuserer du for det meste på visse opplæringsaspekter som finnes i bahá'í-skriftene, som stimulerer til livlige diskusjoner med foreldrene. I ett hjem er det imidlertid en slektning som er på besøk, som gir

uttrykk for bekymring og antyder at du prøver å konvertere barna i klassene til troen. Hva gjør du?

6. En ung person som har studert instituttkursene en tid og tjener som inspirator for en juniorungdomsgruppe, har bestemt seg for å melde seg inn i troen. Likevel er foreldrene hans bekymret for sønnens avgjørelse. Hva gjør du?

DEL 7

Bahá'u'lláh sier til oss:

“Skulle en av dere være ute av stand til å forstå en bestemt sannhet, eller anstrenge seg for å fatte den, så vis den ytterste vennlighet og godvilje når du taler med ham. Hjelp ham til å se og erkjenne sannheten uten å anse deg selv for å være ham det minste overlegen eller å være mer begavet.”¹²

I et annet utdrag oppfordrer han oss:

“Omgås alle mennesker, o Bahás folk, i vennskapelighetens og kameratskapets ånd. Hvis dere skulle kjenne en bestemt sannhet, hvis dere besitter en juvel som andre er berøvet, del den da med dem i et språk preget av den største vennlighet og velvilje. Hvis den blir mottatt, dersom den oppfyller sin hensikt, er deres mål nådd. Skulle noen avslå den, så overlatt ham til seg selv og bønnfall Gud om å lede ham. Vokt dere for å behandle ham uvennlig. En vennlig tunge tiltrekker menneskenes hjerter. Den er åndens føde, den ikler ordene mening, den er kilden til visdommens og forståelsens lys.”¹³

Vi anstrenger oss alle for å vise godvilje og tålmodighet i vår omgang med andre mennesker. Men vi må ikke blande sammen vennlighet og andre ting. For eksempel kan det som ser ut som vennlighet, noen ganger faktisk være nedlatenhet. En person som ofte har vanskeligheter med å erkjenne folks evner og ofte behandler dem vennlig, men som om de var barn, er nedlatende. Hykleri kan også fremtre som vennlighet – en kan fremvise den største godhet, men beherskes av egeninteresse. Akkurat som vennlighet, kan tålmodighet noen ganger misbrukes. For eksempel kan den være en unnskyldning for forsømmelse. For å tenke nøye gjennom disse idéene, utfør øvelsene nedenfor.

1. Du forklarer troens læresetninger for noen med stor vennlighet. Men når hun til slutt uttrykker uenighet på visse punkter, blir du sint. Var vennligheten din oppriktig? _____
2. Når du introduserer troen for noen som har mindre formell utdanning enn du selv har, stopper du både titt og ofte og sier: "Forstår du dette?" Er dette vennlighet eller nedlatenhet? _____
3. Du introduserer troen for noen som har lite formell utdanning. Du avgjør at mange av de dype begrepene som finnes i skriftene er for vanskelig for ham å forstå, så du reduserer Bahá'u'lláhs budskap til noen få enkle ideer. Er dette vennlighet eller nedlatenhet? _____
4. Du introduserer troen for noen som har lite formell utdanning. Selv om det tar tid, gir du henne en grundig presentasjon av de grunnleggende sannhetene og sammen med henne leser du relevante avsnitt fra skriftene og diskuterer hva de betyr. Er dette tålmodighet eller nedlatenhet? _____
5. En av naboene dine ser ut til å være mottakelig for troen, så du bestemmer deg for å engasjere henne i en serie av diskusjoner. I løpet av samtalene, og med stor vennlighet, hjelper du henne til å verdsette betydningen av bahá'í-læren og nærer forståelsen hennes inntil hun anerkjenner Bahá'u'lláh. Etter at hun har meldt seg inn i samfunnet, fortsetter du å nære og bistå henne etter hvert som hun lærer mer om læresetningene og begynner å dele dem med andre. Er dette nedlatenhet? _____
6. Under en kampanje for å besøke hjem i et nabolag i nærheten, møter du en far som virker ivrig etter å lære mer om troen. Etter en kort samtale, forteller han deg at han liker det han har hørt, og spør deg etter noe litteratur han kan lese. Du gir ham en liten introduksjonsbok og bestemmer deg for at siden han virker travel vil du vente noen måneder før du besøker ham igjen. Er dette tålmodighet eller forsømmelse? _____

Kan du tenke på andre situasjoner der de kan være noe nedlatenhet eller hykleri til stede i form av vennlighet, eller forsømmelse i form av tålmodighet?

DEL 8

Bahá'u'lláh erklærer:

“Hvis de reiser seg for å undervise om min Sak, må de la seg beveges av hans pust som er den uhemmede, og de må utbre min Sak på jorden med stor besluttsomhet, med sinn som er helt rettet mot ham, med et hjerte som er fullstendig løst fra og uavhengig av alle ting, og med en sjel som er helliggjort fra verden og dens forfengeligheter. Som den beste forsyning for sin ferd påhviler det dem å velge tillit til Gud og å iføre seg kjærligheten til sin Herre, den mest opphøyede, den allherlige. Hvis de gjør det, vil deres ord påvirke deres tilhører.”¹⁴

‘Abdu’l-Bahá sier:

“Uten opphold skal de bemøye seg, dag og natt, og ense hverken prøvelser eller kvaler. I sine bestrebelser skal de unne seg hverken rast eller ro og ikke søke noen hvile. De skal se bort fra all hygge og komfort, og løsrevet og uplettet skal de vie hver flyktig stund i livet til å spre den guddommelige duft og til å opphøye Guds hellige Ord.”¹⁵

Vi vet fra å studere Bok 2 at løsrivelse er en forutsetning for gledefylt undervisning. Mens vi håper at tjenesten vi yter gir verdifulle resultater, innser vi at hvis vi er for opptatt av resultater, hvis vi er altfor påvirket av ros eller kritikk, vil vi miste gleden som bidrar til vårt gode tempo. Å fullføre setningene nedenfor vil hjelpe deg til å tenke nærmere over hva det betyr å være løsrevet når vi går ut i tjenestefeltet.

1. Når vi reiser oss for å undervise i Saken, bør vi la _____
_____ bevege oss.
2. Når vi reiser oss for å undervise i Saken, må våre sinn være _____
_____.
3. Når vi reiser oss for å undervise i Saken, bør våre hjerter være _____
_____ uavhengig av _____.
4. Når vi reiser oss for å undervise i Saken, bør våre sjeler være _____
_____.
5. Som den beste forsyning for vår ferd bør vi velge _____
_____.
6. Vi bør iføre oss _____.
7. Og når vi har begitt oss ut i tjenestefeltet, bør vi _____
dag og natt.
8. Vi bør verken unne oss _____ eller _____, ikke søke noen
_____ og se bort fra all _____.
9. Løsrevet og uplettet bør vi vie _____
i livet til _____
og til _____.

DEL 9

Bahá'u'lláh sier til oss:

**“Rop ut, og kall folket til ham som er den suverene Herre over alle verden-
er, med slik iver og glød at alle mennesker kan bli oppflammet av deg.”¹⁶**

Shoghi Effendi oppfordrer oss:

**“... la oss reise oss for å undervise i hans Sak med rettferdighet, overbev-
ising, forståelse og kraft. La dette være den fremste og mest presserende
plikt for enhver bahá'í. La oss gjøre det til den herskende lidenskap i våre
liv.»¹⁷**

Hvis vi skal lykkes i våre bestrebelse på å lede et stort antall mennesker til Bahá'u'lláhs åpenbarings osea, må vi drives av lidenskap for å undervise i troen. Våre hjerter må være oppflammet av entusiasme, for hvordan skal vi meddele gleden over å være en bahá'í hvis ikke vi selv er glade og entusiastiske? Men i vår iver etter å dele Bahá'u'lláhs budskap med andre må vi være forsiktige så vi ikke overskrider anstendighetens grenser og skremmer bort dem vi vil undervise. Et ord en ofte hører i denne forbindelse er “misjonering”, som betyr å legge utilbørlig press på noen for å forandre sin tro. Det er strengt forbudt for bahá'ier å misjonere. Imidlertid må vi ikke bli så opptatt av å unngå å misjonere at vi blir så passive og så lite overbevisende at undervisningen vår blir uten virkning.

Som en hjelp til å tenke gjennom forskjellen mellom lidenskap i undervisning og misjonering, kan du lese følgende uttalelser og bestemme i hvilke tilfelle du ville overskride anstendighetens grenser. Merk disse med en “O”. I hvilke tilfeller ville du være så lite entusiastisk at du ville være ineffektiv? Merk dem med en “I”. I hvilke tilfeller ville din tilnæringsmåte være entusiastisk og innenfor anstendige grenser? Merk dem med en “E”.

___ Du er så henrykt over troen at du ved enhver anledning introduserer bahá'í-prinsipper og -læresetninger i samtalene dine på en naturlig måte og med visdom. Når det passer, nevner du at kilden til ideene dine er Bahá'u'lláhs lære.

___ Du er så entusiastisk at selv om folk ikke ønsker å høre på det du sier om troen, tvinger du dem praktisk talt til det.

___ Du vil ikke at folk skal synes at du er fanatisk i forhold til religionen din, så selv om de spør deg om troen, gir du bare et kort svar. Hvis de insisterer og spør på nytt, gir du dem til slutt en bok og ber dem lese den selv.

___ En kampanje har blitt organisert for å undervise i troen i en rekke landsbyer der folk er veldig åpne og mottakelige. Teamet ditt bestemmer at den beste måten å gå frem på, er å gå fra hus til hus og introdusere troen, siden de fleste faktisk ville bli fornærmet hvis du besøkte en nabo og ikke dem.

- En intensiv kampanje har nylig begynt i en nabolandsby for å utforske temaer sammen med dem som nylig har erklært seg, for å fordype kunnskapen deres om læren. Du går til noen få hjem, men hver gang sier andre familiemedlemmer at dem du ser etter ikke er der. Du går skuffet derfra.
- En intensiv kampanje har nylig begynt i en nabolandsby for å utforske temaer sammen med dem som nylig har erklært seg, for å fordype kunnskapen deres om læren. Selv om de fleste av dem du ser etter ikke er hjemme, hilser du på de andre familiemedlemmene som du møter, og idet du vet at folk i landsbyen er åpne og mottakelige, spør du om de ønsker å ha en samtale om troen.
- Du er medlem av et team som underviser i en nabolandsby der folk har liten tilgang til formell utdanning og helsetjenester, så teamet bestemmer at den beste måten å gå frem på er å legge vekt på alle de gode tingene troen kan gjøre for dem. Du lover dem at dersom de blir bahá'íer, vil du hjelpe dem med å opprette en akademisk skole for barna deres og et lite helsesenter.
- Du er medlem av et team som underviser i en nabolandsby der folk har liten tilgang til formell utdanning. Likevel har du tro på deres åndelige kapasitet og unngår ikke å engasjere dem i dype samtaler om Bahá'u'lláhs lære. Du forklarer til medlemmene av landsbyrådet hvordan instituttkursene, som er basert på denne læren, kan bidra til å bygge kapasitet til å arbeide for forbedring i samfunnet. Du tilbyr å komme tilbake og bistå en liten gruppe unge mennesker med å studere det første kurset.
- Du begynner hvert møte med dem som er interessert i troen, med å dele ut erklæringskort og invitere dem til å bli medlemmer av bahá'í-samfunnet når som helst de måtte føle for det.
- Du begynner ofte møtene med dem som er interessert i troen ved å fortelle dem at Bahá'u'lláhs budskap er for hele menneskeheten og at det er en glede å dele noen av læresetningene hans med dem. Du nevner også at de ikke bør nøle med å stille spørsmål som måtte dukke opp, som du svarer på så godt du kan. Hvis det virker passende, forklarer du mot slutten av møtet hva det betyr å melde seg inn i troen, og understreker selvsagt at dette er et personlig anliggende som hver enkelt kan tenke gjennom uten press.
- Du begynner hvert møte med dem som er interessert i troen, ved å forklare at hensikten med å samles ikke er å omvende dem. Du ønsker ganske enkelt å dele noen få ideer med dem. Det er viktig at de tar seg god tid med å undersøke sannheten før de vurderer muligheten av å melde seg inn i bahá'í-samfunnet.
- Du har undervist en venn en tid nå og kan se at hun har troens gnist i hjertet sitt, så en dag inviterer du henne til å slutte seg til bahá'í-samfunnet.

— Du har undervist en venn en tid nå og kan se at hun har troens gnist i hjertet sitt, så du fortsetter å invitere henne til bahá'í-aktiviteter idet du tenker at hun en dag vil bli bahá'í.

— Du er medlem av et team som deltar i en kampanje for å undervise troen i nabolaget ditt. Du bidrar ikke egentlig til diskusjoner og planlegging, men tilbringer det meste av tiden din med å stirre på telefonen din. Når kampanjen kommer i gang, ser du opp fra telefonen innimellom for å se hva som skjer og for å nikke i enighet med andre medlemmer av teamet som er engasjert i samtaler med folk i nabolaget.

— Du er medlem av et team som deltar i en kampanje for å undervise troen i nabolaget ditt. Teamet ditt går til et offentlig sted, og dere stopper alle som går forbi og spør: «Har du hørt om Bahá'u'lláh?»

— Du deltar i en kampanje for å intensivere innsatsen for samfunnsbygging i et nabolag. Som en del av den første fasen av kampanjen, studerer gruppen din – som for det meste består av noen få venner som nylig har flyttet dit – nabolaget og blir kjente med steder som skoler, parker og samfunnshus der du kan treffe på unge mennesker med et ønske om å tjene menneskeheten. Basert på det den erfarer, utarbeider gruppen en plan for å foreta en rekke aktiviteter: å tilbringe tid på disse stedene, å lage presentasjoner for den lokale ungdomsskolen, å arrangere samlinger om kveldene og å besøke hjem til enkeltpersoner som viser interesse i utdanningsprosessen som fremmes av instituttet. Etter hvert som dere møter unge mennesker, diskuterer dere med dem de spesielle trekkene ved ungdomstiden og betydningen av å gå på en tjenestesti der de kan lære å bistå andre, spesielt de som er yngre enn dem selv, i å oppnå kunnskap, ferdigheter og åndelige egenskaper. Du invitere alle som har lyst til å lære mer, til å fortsette samtalen i samlingene dere har planlagt for kveldene. Dere forbereder dere for å hjelpe den som måtte ønske å begynne på studiet sitt av hovedsekvensen og å være sammen med dem i tjenestehandlingene som de skal utføre. Dere er også oppmerksomme på at enkelte ganske snart aksepterer troen, og dere vil ikke holde dere tilbake fra å invitere dem til å slutte seg til bahá'í-samfunnet.

— Du deltar i en kampanje for å intensivere innsatsen for samfunnsbygging i et nabolag. Som en del av den første fasen av kampanjen, studerer gruppen din – som for det meste består av noen få venner som nylig har flyttet dit – nabolaget og blir kjente med steder som skoler, parker og samfunnshus der du kan treffe på unge mennesker med et ønske om å tjene menneskeheten. Basert på det den erfarer, utarbeider gruppen en plan for å foreta en rekke aktiviteter: å tilbringe tid på disse stedene, å lage presentasjoner for den lokale ungdomsskolen, å arrangere samlinger om kveldene og å besøke hjem til enkeltpersoner som viser interesse i utdanningsprosessen som fremmes av instituttet. Dere passer på å understreke at det vil bli rikelig med tid til å synge og til sosialt samvær, og bagatelliserer hensikten med samlingene, som er å diskutere med dem hvordan de kan kanalisere energien sin mot å tjene lokalsamfunnet. Dere er overbevist om at hvis dere kan fange interessen deres på denne måten og danne vennskapsbånd med dem, vil det være lett å gå inn i samtaler

om de spesielle trekkene ved ungdomstiden og betydningen av å gå på en tjenestesti. Når bare en liten del av dem som deltok på kveldssamlingene er igjen når de forstår hva de har blitt invitert til, bestemmer dere at dere vil måtte tiltrekke større antall hvis dere skal nå frem til målene dere har sett for dere.

— Du deltar i en ukelang kampanje for å besøke de mange familiene i landsbyen din med barn i barneklasser eller juniorungdomsgrupper. Teamet dit planlegger å gå til en stor del av hjemmene og invitere familiene som virker mottakelige, til å bli en del av bahá'í-samfunnet. Dere finner ut at den beste måten å gjøre dette på, er å nevne bare at par ideer som dere vet appellerer til lokalbefolkningen, og holder dere unna temaer som, selv om de er viktige, kan føre til spørsmål. Så vil dere invitere alle medlemmene i hver husholdning til å melde seg inn.

— Du deltar i en ukelang kampanje for å besøke de mange familiene i landsbyen din med barn i barneklasser eller juniorungdomsgrupper og invitere dem som er mottakelige, til å slutte seg til bahá'í-samfunnet. Teamet ditt legger merke til at de fleste familiene som det besøker, er ivrige etter å diskutere bahá'í-læren, og at noen aksepterer Saken raskt, mens andre stiller spørsmål som de gjerne vil diskutere videre. Du er bevisst på at denne kampanjen er en del av en vedvarende prosess med utvidelse og fordypning som går over lang tid, så dere tilbringer nødvendig tid med hver enkelt familie og besvarer spørsmål som kommer opp og fremmer forståelsen deres av troens læresetninger. I tillegg til å bidra til vekst i form av antall og forflering av aktiviteter, bidrar hvert besøk på denne måten til å fordype troens røtter i samfunnet.

DEL 10

Som tidligere nevnt innebærer ikke vektleggingen vår av åndelige egenskaper i drøftingen vår av undervisning at vi må være fullkomne for å undervise Saken. Vi er i stedet oppfordret til å reise oss og tjene troen, mens vi stadig reflekterer over vår indre tilstand og streber etter i stadig større grad å fremvise slike egenskaper som hjertets renhet, uselviskhet, tro, mot, visdom, nestekjærlighet og løsrivelse. Det finnes selvsagt mange andre egenskaper som krever oppmerksomheten vår – gavmildhet, edelhet og standhaftighet for å nevne noen. Men utforskingen vår her ville være forsømmelig hvis vi ikke diskuterte egenskapen ydmykhet.

Ydmykhetens veier er selvsagt subtile. Det er når vi blir betatt av Gud og ikke enser «selvet» og underkaster oss hans vilje at ordene og handlingene våre blir inngitt kraft. 'Abdu'l-Bahá sier:

“Underviseren må selv være helt oppflammet når han underviser, slik at hans ytring, lik en ildslue, kan ha virkning og fortære selvets og lidenskapens slør. Han må også være ytterst ydmyk og beskjeden slik at andre kan bli oppbygget, og sette seg selv fullstendig til side og glemme seg selv slik at han kan undervise gjennom melodierne fra skaren i det høye – ellers vil hans undervisning ikke ha noen virkning.”¹⁸

Og når det gjelder anstrengelsene våre for å hjelpe andre til å gjenkjenne sannheten i Saken, fastslår han:

“I overensstemmelse med den guddommelige lære i denne herlige religion-sordning bør vi ikke forringe noen og kalle vedkommende uvitende ved å si: «Du vet ikke, men jeg vet.» Vi bør heller se på andre med respekt, og når vi forsøker å forklare og vise, bør vi tale som om vi undersøker sannheten og si: «Dette er de ting vi har foran oss. La oss foreta en undersøkelse for å avgjøre hvor og i hvilken form sannheten kan finnes.» Underviseren bør ikke anse seg selv som lærd og andre som uvitende. En slik tanke avler hovmod, og hovmod bidrar ikke til innflytelse. Underviseren bør ikke se noen overlegenhet hos seg selv. Han bør tale med den ytterste vennlighet, underdanighet og ydmykhet, for slik tale øver innflytelse og oppdrar sjelene.”¹⁹

Hva er forskjellen mellom lidenskapen det henvises til i det første utdraget og lidenskap vi drøftet i forrige del?

Diskuter med de andre gruppe-medlemmene hvordan ydmykhet øker innflytelsen av ordene våre. Skriv ned noen av tankene dine.

DEL 11

Diskusjonen vår i forrige del påpeker et annet punkt som er knyttet til ydmykhet, og som fortjener oppmerksomheten vår. Det er sant at vi må strebe uavbrutt etter å fullkommengjøre vår karakter og forbedre vår indre tilstand idet vi er oppmerksomme på at effektiviteten av undervisningsinnsatsen vår avhenger av de åndelige egenskapene som vi fremviser. Likevel bør vi aldri anta, ikke engang et øyeblikk, at det vi oppnår på undervisningsfeltet er et resultat av vår egen fortreffelighet. Ydmykhet beskytter oss mot en følelse av selvgodhet.

Vi må alltid skille mellom det vi utretter når det gjelder det å undervise Saken, og oss selv. Den rolle vi måtte spille med hensyn til å hjelpe en sjel å anerkjenne Bahá'u'lláh, er en gave skjenket oss av Gud. Han velger hvem han vil arbeide gjennom. Vi kan bare håpe på å bli en kanal han virker gjennom og strebe etter å erverve slike egenskaper som vil gjøre oss i stand til å bli hans redskap. I De skjulte ord leser vi:

«Vær ydmyk overfor meg, så jeg av kjærlig nåde kan komme til deg. Reis deg for å sikre min Sak seier, så at du selv kan seire alt i dette liv.»²⁰

Følgende utdrag fra et brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi gir oss en advarsel:

“Kanskje grunnen til at dere ikke har oppnådd så mye på undervisningens område er den utstrekning dere her sett på deres egne svakheter og manglende evner til å spre Budskapet. Både Bahá’u’lláh og Mesteren har gjentatte ganger bedt oss inntrengende om å se bort fra våre egne hindringer og sette hele vår lit til Gud. Han vil komme til vår hjelp hvis vi bare reiser oss og blir en virksom kanal for Guds nåde. Tror du at det er underviserne som skaper omvendelser og forandrer menneskehjarter? Nei, sannelig ikke. De er bare rene sjeler som tar det første skrittet og så lar Bahá’u’lláhs ånd bevege dem og gjøre bruk av dem. Hvis noen av dem skulle for bare ett sekund tro at hans oppnåelser skyldtes hans egen dyktighet er hans arbeid slutt og hans fall begynner. Dette er faktisk grunnen til hvorfor så mange kompetente sjeler etter vidunderlige tjenester plutselig har funnet seg selv absolutt kraftløse og kanskje kastet til side av Sakens Ånd som ubrukbare sjeler. Kjennemerket er i hvilken grad vi er beredte til å la Guds vilje virke gjennom oss.

Hold opp med å være deg dine svakheter bevisst, og derfor, ha en fullkommen tillit til Gud, la hjertene deres brenne med ønsket om å tjene hans oppgave og fremme hans befaling; og dere vil se hvordan veltalenhet og kraften til å forandre menneskehjertene vil komme som en selvfølge.

Shoghi Effendi vil visselig be for deres lykkelige fremgang om dere reiser dere og begynner å undervise. Faktisk vil blott den gjerningen å reise seg vinne Guds hjelp og velsignelser for dere.”²¹

Kan du gi noen eksempler på hvordan stolthet og arroganse gjør oss ineffektive i å undervise i Saken?

Utfør øvelsene på neste side for å tenke videre over de ulike formene stolthet kan ta når det gjelder undervisning:

1. En felles innsats er iverksatt for å undervise troen til enkeltpersoner og familier som er knyttet til samfunnsbyggende aktiviteter i et nabolag. Deltakerne er inndelt i team og blir bedt om å benytte en tilnærming som har vist seg å være effektiv i tidligere sammenhenger. En deltaker føler imidlertid ikke at denne tilnærmingen gir ham mulighet til å bruke det som han anser for å være hans mest fremstående talenter. Hvilke av de følgende reaksjonene viser mangel på stolthet fra hans side?
- ___ Å nekte å delta i innsatsen fordi det ikke lar ham få bruke talentene sine slik han ønsker det.
- ___ Med glede å delta i innsatsen og arbeide sammen med de andre deltakerne på de måtene som trengs, og bruke sine andre evner.
- ___ Å prøve å finne feil ved den felles innsatsen idet han sier at det ikke blir benyttet gode tilnæringsmåter fordi alle talentene og evnene til deltakerne ikke blir benyttet.
2. En gruppe venner som tjener i et nabolag, hører om en måte å undervise på som medfører ypperlige resultater i et annet nabolag i regionen. Hvilke av de følgende vil være den mest passende responsen fra gruppen, en som hverken gjenspeiler stolthet eller mangel på visdom?
- ___ Å konkludere med, uten å undersøke tilnæringsmåten, at det umulig kunne fungere i deres nabolag siden forholdene er annerledes.
- ___ Å konkludere med at siden tilnæringsmåten fungerte på ett sted, bør den tas i bruk umiddelbart og uten endringer.
- ___ Å undersøke tilnæringsmåten grundig for å se om alle deler av den kunne fungere i nye omgivelser, og på grunnlag av dette benytte tilnæringsmåten og tilpasse den etter behov.
3. En person fra et nabolag der den samfunnsbyggende prosessen har kommet langt, besøker et nabolag i nærheten på oppfordring av troens institusjoner. Arbeidet der går fremover, men det er ikke kommet særlig langt, og hun er blitt bedt om å bistå vennene i den innsatsen de gjør. Hvilke av de følgende viser mangel på stolthet fra hennes side?
- ___ Å gjøre det klart for vennene i nabolaget at hun er blitt sendt av institusjonene og presentere en lang liste av instruksjoner som de skal følge.
- ___ Hele tiden å snakke med glød om fremgangen der hun bor og ikke gi noen mulighet for dem som er i nabolaget hun besøker til å dele erfaringer fra sin egen virkelighet.
- ___ Å lytte til det vennene i nabolaget har å si om sin erfaring, å delta sammen med dem i planlegging og handling og å dele, der det er passende, det de har lært i nabolaget der hun bor og som kan være nyttig for dem i det de bestemmer seg for neste skritt.

4. En kampanje skal snart igangsettes i et nabolag for få stadig flere unge mennesker inn i en samtale om hvordan de kan utvikle talentene og egenskapene sine og bidra til forbedringen av samfunnene sine. De som viser interesse, vil bli invitert til å studere instituttkursene for å bygge opp kapasiteten til å tjene. Alle deltakerne i kampanjen er delt inn i team på to. I ett team er en person med mye erfaring sammen med en som har mindre erfaring og som fortsatt trenger å få mot og tillit i felten. Hvilke av de følgende viser mangel på stolthet hos det medlemmet av teamet som har mest erfaring?

___ Forstyrrer til stadighet når team-medlemmet med mindre erfaring snakker med unge mennesker og tar til slutt over samtalen.

___ Lar den som har mindre erfaring gjøre det meste av pratingen under samtalen med de unge, mens hun merker seg feilene hun tror han gjør, slik at hun kan snakke med ham senere om utilstrekkeligheten hans og lære ham hvordan en slik samtale er ment å gjøres.

___ Tar initiativ under det meste av samtalen, men drar raskt det andre medlemmet inn og bistår ham etter hvert som han blir mer komfortabel med å samtale med folk.

DEL 12

I de foregående delene har vi undersøkt ydmykhet som en egenskap som både gir vår tale innflytelse, og som beskytter oss mot de fallgruvene vi kan møte når vi anstrenger oss for å vokse åndelig. Ydmykhet gir enda et viktig bidrag til livet vårt, et bidrag som er spesielt relevant for undervisning. Ydmykhet lar oss nærme oss alt vi gjør, spesielt bestrebelsene våre i tjeneste for Saken, med en holdning av å lære. I fravær av en slik holdning har vi en tendens til å bli blinde overfor vår egen uvitenhet og tror at vi vet det vi ikke vet. Et høyst prisverdig kjennetegn ved dem som vandrer ydmykt på Guds sti, er villigheten deres til å lære.

Hvorfor, kan vi spørre, er en positiv holdning til det å lære så viktig for de av oss som ønsker å undervise i Saken på en effektiv måte? For å svare på dette spørsmålet kan du reflektere over det du vet om undervisning. Vet du alltid hvilken måte det er best å gå frem på? Vet du hva du skal si og hvordan du skal si det i enhver situasjon du møter? Tror du det er mulig å lære alt du trenger å vite om en så hellig gjerning i løpet av et kurs eller to? Kan undervisning reduseres til en oppskrift? Du er sikkert enig i at svaret på disse spørsmålene er "nei" og at den eneste fornuftige måten å forbedre effektivitetens sin på når det gjelder undervisning, er å innta en lærende holdning.

Etter hvert som vi streber etter å bli mer og mer effektive i å undervise i Saken, bør vi være forsiktige så vi unngår å falle i den fella å argumentere med andre i samfunnet om metoder og tilnæringsmåter i undervisningen. Hvis vi ikke er forsiktige, kan vi lett bli opptatt av denne typen argumentasjon der hver av oss tror at vi har funnet den rette «oppskriften», og at hvis undervisningen ikke foregår slik, er det umulig å «lykkes».

Vi kan unngå slik oppførsel når vi blir oppmerksomme på at å undervise i Saken er noe som må læres. Vi befrir oss fra selvpålagte begrensninger når vi i enhver undervisningsbestrebelse ser en mulighet til å tilegne oss innsikt og øke forståelsen vår av den åndelige dynamikken som er involvert. Diskusjonene våre med våre med-bahá'íer er mest fruktbare når vi utveksler ideer, deler erfaringer og analyserer hva som bidrar til effektiv undervisning. Vi er alle oppmuntret til:

«... periodisk å reflektere over effektive måter å undervise om troen på i deres omgivelser ... Sjeler som er blitt gitt troens velsignelse, har et naturlig ønske om å dele denne gaven gjennom samtaler med slektninger, venner, medelever og medarbeidere, og med dem de ennå ikke har møtt, idet de på hvert sted og i hvert øyeblikk søker et hørende øre. Forskjellige omgivelser og omstendigheter innbyr til forskjellige tilnærminger, og vennene bør være engasjert i en vedvarende prosess hvor de lærer hva som er mest effektivt på det stedet der de befinner seg.»²²

Les situasjonene som er presentert nedenfor. Hvordan ville du reagere på hver av dem dersom du hadde bestemt deg for å se en mulighet for å lære i alle undervisningssituasjoner?

1. Du bestemmer deg for å holde et ukentlig møte hjemme hos deg for å diskutere troen. Du inviterer rundt ti personer som ved forskjellige anledninger har gitt uttrykk for interesse. For hvert møte velger du et tema og forbereder og holder et kort innlegg om dette. Deretter åpner du møtet for spørsmål. Så er det en stund der dere sosialiserer og synger sanger. Etter noen få uker er det bare to personer som fortsatt kommer. Du beslutter:

___ Du må gjøre møtene mer underholdende og sosiale.

___ Du bør droppe de ukentlige møtene fra undervisningsplanen din, for det var ikke så lurt likevel.

___ Du bør forsøke et annet format på de neste møtene, kanskje studere et kort utvalg sitater fra skriftene om et bestemt emne sammen med gjestene. Da lar du dem bli kjent med de hellige ord og kan bygge på den erfaringen.

___ Du bør oppsøke alle de menneskene som ikke kommer lenger og spørre dem hvorfor de sluttet å delta på møtene.

2. Da du lærte om troen, var det noen prinsipper som særlig traff deg, så nå føler du at den beste måten å undervise folk på, er å presentere disse samme prinsippene for dem. Du oppdager imidlertid at generelt er ikke dem du snakker med spesielt entusiastiske over ideene du uttrykker. Du beslutter:

___ Du trenger mer trening i å presentere prinsippene.

___ Du bør oppsøke folk som er som deg, og bare undervise disse.

___ Du er ikke et naturtalent når det gjelder undervisning og bør tjene troen på en annen måte.

___ I fremtiden bør du prøve å forstå hva de du møter er opptatt av og trekke inn relevante læresetninger fra troen i samtalene med dem.

3. Du er en del av et team som har bestemt seg for å fokusere bestrebelsene sine på en bestemt befolkningsgruppe og dele Bahá'u'lláhs budskap med dem. Etter en tid legger dere merke til fra spørsmålene de stiller at det virker som om de alle har vanskeligheter med den rådende oppfatningen av Gud. Teamet beslutter:

___ Det er best å ikke snakke om dette temaet. Hvis folk tar det opp i diskusjonene dere, vil dere raskt gå videre til et annet tema.

___ Folk som har problemer med begrepet Gud, er ikke mottakelige for troen, så dere bør ikke bruke tid på å prøve å undervise dem.

___ Dere vil be noen med mer erfaring om å bistå dere og snakke om Guds eksistens med dem dere besøker. Hvis dette ikke fungerer, vil dere bare gå og ikke lenger insistere.

___ Etter å ha studert noen av de relevante utdragene fra skriftene, vil teamet ditt sammen forberede et kort utsagn for å hjelpe de dere besøker til å forstå hva Bahá'u'lláh sier om Gud. Dere vil høre på reaksjonene deres, reflektere over resultatene, gå tilbake til skriftene for å finne svar på spørsmålene som er stilt og justere utsagnet i lys av innsikten som teamet får fra erfaring og utdragene dere studerer sammen. Dere vil fortsette å gjøre dette til bestrebelsene gir tilfredsstillende resultater.

4. Du er en del av et team som har deltatt i flere svært effektive undervisningskampanjer i et nabolag. En god del familier har sluttet seg til Saken. Idet dere er oppmerksomme på hvor viktig det er for dem å fordype kunnskapen sin om troen, har teamet ditt besøkt de fleste hjemmene regelmessig og diskutert temaene fra den tredje enheten i Bok 2 med medlemmer av husholdningene. Teamet lurer nå på hvordan de skal gå videre på en måte som både øker engasjementet deres for troen og gjør dem i stand til å dele Bahá'u'lláhs lære med andre. Teamet beslutter:

___ Dere vil lage en liste med tretti presentasjoner av et vidt spekter av temaer og vil presentere et nytt tema på hvert besøk, og trofast følge listen for å sikre at dere dekker alle temaene dere har valgt.

___ Dere vil gi hver familie et hefte om troen og be dem om å lese et visst antall sider mellom besøkene deres. Under besøkene vil dere så diskutere med dem de spørsmålene de måtte ha.

___ Dere er bekymret over å bruke en tilnærming som vil ta for lang tid. Så i stedet for å fortsette å besøke en og en av familiene, vil dere invitere dem til et ukentlig møte hjemme hos noen og diskutere troen. «De som virkelig er interessert, vil komme», sier dere til hverandre.

___ Dere vil tenke ut et grunnleggende tema relatert til troen som de har lyst til å lære mer om, og vil finne relevante tekstutdrag om temaet i skriftene. Dere vil så besøke en av familiene for å dele utdragene som dere har valgt ut og diskutere ideene med dem. Etterpå vil dere reflektere over resultatet av møtet, gå tilbake til skriftene, justere utvalget av utdrag etter behov og bruke det reviderte utvalget i et besøk hos en annen familie.

I mellomtiden vil dere i lys av kommentarene under besøket hos den første familien, velge et annet sett med ideer og utdrag for å studere med dem under det andre besøket deres. Dere vil fortsette på denne måten til dere har opprettet et mønster for regelmessige besøk som fokuserer på en rekke temaer. På samme tid vil dere sammen med familiene utforske hvordan de samme temaene kunne diskuteres med naboene, slektningene og vennene deres.

DEL 13

Enten vi er engasjert i en personlig undervisningsbestrebelse eller i en felles aktivitet, hjelper øvelsene i den foregående delen oss til å se hvordan viktige spørsmål kommer opp når vi handler og reflekterer over resultatene av handlingene våre. Et sett av spørsmål som kommer opp om og om igjen etter hvert som vi antar en slik lærende holdning, har å gjøre med måten vi tilnærmer oss undervisning på og holdningene vi opprettholder når vi utfører denne hellige gjerningen. Bør vi være veldig modige? Bør vi være forsiktige og tilbakeholdende? Bør vi tilby Bahá'u'lláhs budskap umiddelbart til enhver person vi møter, eller bør vi være selektive? Bør vi snakke direkte om troen som religionen for menneskeheten i dag, eller bør vi begrense samtalene våre til en generell diskusjon om prinsipper som er lette for folk å akseptere? Bør vi nevne de aspektene av læren som vi vet vil være utfordrende for den som lytter, eller bør vi overlate alle slike temaer til senere, etter at vedkommende har akseptert troen? For å være overbevisende, bør vi gjøre presentasjonen vår sterk og overveldende, eller bør vi snakke med så lite lidenskap som mulig?

I sitatet nedenfor gir Beskytteren oss verdifulle råd i så måte. Enkelte ord er kanskje ukjente for deg, så før du studerer sitatet, ønsker du kanskje å gå gjennom følgende liste med definisjoner.

provoserende:	forårsaker sinne eller sterk uenighet
tilbakeholden:	uinteressert, likeglad, likegyldig
fanatisk:	fylt med overdreven eller misforstått entusiasme
overdrevent:	ut over hva som er normalt eller passende
liberal:	vidsynt; ikke bundet av tradisjon eller regler
utlegning:	forklaring av mening eller hensikt, presentasjon av et tema.
legmann:	en som ikke er geistlig, ikke en kirkens mann.
foringe:	gjøre mindre verdifull

Les nå sitatet fra Beskytterens skrifter:

«De må være verken provoserende eller tilbakeholdne, verken fanatiske eller overdrevent liberale i sin utlegning av de trekk som kjennetegner og særpreger deres tro. De må være enten varsomme eller dristige, de må handle raskt eller gi seg tid, de må bruke den direkte eller den indirekte fremgangsmåten, de må være utfordrende eller forsonlige, i nøye samsvar med den åndelige mottageligheten hos den sjelen de kommer i kontakt

med, om vedkommende skulle være en adelsmann eller en vanlig borger, fra nord eller fra syd, en legmann eller en prest, en kapitalist eller en sosialist, en statsmann eller en fyrste, en håndverker eller en tigger. I sin fremleggelse av Bahá'u'lláhs budskap må de verken nøle eller vakle. De må verken forakte de fattige eller være fryktsomme overfor de store. I sin utlegning av dets sannheter må de verken overbetone eller forringe den sannhet de står for, hva enten tilhøreren er kongelig eller en høytstående geistlig eller en politiker eller en handelsmann eller en av folket. Til alle, høy eller lav, rik eller fattig, må de i en så kritisk stund rekke frelsens beger med åpne hender, med et strålende hjerte, med en veltalende tunge, med uendelig tålmodighet, med ubøyelig troskap, med stor visdom, med urokkelig mot ...»²³

1. Shoghi Effendi forteller oss at når vi underviser i Saken, må vi verken være _____ eller _____ i vår _____ av de trekk som _____ og _____ troen.
2. Heller ikke må vi være _____ eller _____ i vår utlegning.
3. Vi må enten være _____ eller _____, vi må handle _____ eller _____, vår fremgangsmåte må være _____ eller _____, vi må være _____ eller _____, i nøye samsvar med _____ hos den sjelen vi har kommet i kontakt med.
4. Når vi underviser i troen, må vi handle i nøye _____ med _____ hos den sjelen vi kommer i kontakt med, enten han er en adelsmann eller en _____, fra nord eller fra _____, en legmann eller _____, en kapitalist eller en _____, en statsmann eller en _____, en håndverker eller en _____.
5. I vår fremleggelse av troen må vi verken _____ eller _____.
6. Vi må verken _____ de fattige eller _____ overfor de store.
7. I vår utlegning av budskapets sannheter må vi verken _____ eller _____ den sannhet vi står for, hva enten tilhøreren er _____ eller en _____ eller en _____ eller en _____ eller en av folket.

8. Til alle, _____ eller _____, _____ eller _____, må vi i en så kritisk stund rekke frelsens beger, med _____ hender, med et _____ hjerte, med en _____ tunge, med _____ tålmodighet, med _____ troskap, med _____ visdom, med _____ mot.

DEL 14

La oss nå undersøke sitatet ovenfor mer inngående og prøve å oppdage hva det innebærer i praksis.

1. Sitatet forteller oss at når vi underviser i Saken, bør vi ikke være provoserende i vår presentasjon. Nedenfor er beskrevet noen situasjoner. Sett en "P" ved dem der presentasjonen er provoserende.

___ For å bevise overfor en oppriktig troende som tilhører en annen tro at menneskeheten har behov for en ny manifestasjon, begynner du presentasjonen din med å trekke oppmerksomheten hans i retning av alt som har gått galt innenfor hans egen religion.

___ Du forklarer for en oppriktig troende som tilhører en annen tro at gudsmanifestasjoner er som speil som reflekterer lyset fra solen. De gjenspeiler Guds egenskaper og åpenbarer hans guddommelige kjennetegn. Selv om speilene kan være forskjellige, reflekterer de alle lyset fra den samme sol. På denne måte hjelper du ham gradvis til å forstå at å akseptere Bahá'u'lláh ikke betyr å avvise de manifestasjonene som kom før ham.

___ Du underviser noen som ikke er sikker på om hun tror på Gud. Du begynner med å fortelle henne at Bahá'u'lláh er den største av Guds manifestasjoner.

___ En liten gruppe har samlet seg hjemme hos deg. De fleste av dem som er til stede, har hittil vist liten interesse for troen og du forsøker bare å introdusere læren for dem. I løpet av samtalen fastslår du ettertrykkelig at i fremtiden vil alle komme til å bli bahá'ier.

___ Du begynner presentasjonen din til noen som har alle livets bekvemmeligheter ved å fortelle at velstand er et slør mellom et menneske og Gud.

___ Du treffer en prest som er oppriktig interessert i å lære om troen og ber deg forklare ham noen av Bahá'u'lláhs læresetninger. Det første du forteller ham er at i denne tidsalder har Gud avskaffet prestskapet.

2. Når vi underviser i troen, bør vi ikke være tilbakeholdne. I hvilke av disse situasjonene er du for tilbakeholdt? Merk dem med en "T".

___ Noen spør deg hva som er spesielt ved bahá'í-troen. Du svarer: "Troen er som alle andre religioner. Dens kjerne er å være snill og å elske hverandre."

___ Din måte å undervise andre på er å vise dem at troen er en samling av edle prinsipper som enhver kan akseptere. "Opprettelsen av fred", sier du, for eksempel, "hvem tror ikke på det?" Straks de blir tiltrukket til troen på denne måten, overlater du dem til seg selv og av og til forteller du dem at de kan få en bok de kan lese hvis de har lyst. Dette er så langt som du noensinne går.

___ Noen som er nær ved å akseptere troen spør deg om finanser og bidrag. Hele svaret ditt er: "Selvsagt, som med alt annet i livet trengs det penger for å gjøre ting. Men du bidrar bare hvis du har lyst."

___ Noen som er nær ved å akseptere troen spør deg om finanser og bidrag. Du forteller ham at å bidra økonomisk til troen er en hellig plikt for alle troende. Videre forklarer du ham offerets åndelige betydning, som innebærer å oppgi det lavere for å vinne det høyere. "Økonomiske bidrag", sier du, "er et nødvendig ledd i vårt arbeid med å bygge en bedre verden.»

___ En venn som har studert troen en tid ber deg forklare begrepet evig Pakt for ham. Du sier at det egentlig er veldig enkelt. "Det finnes en overenskomst mellom Gud og menneske. Fra tid til annen sender han sin manifestasjon, og vi anerkjenner ham og forsøker så godt vi kan å gjøre som han sier."

3. Når vi underviser i Saken, bør vi ikke være fanatiske i vår presentasjon. Nedenfor er det presentert flere situasjoner. Sett "F" ved siden av dem som du mener viser en fanatisk presentasjon.

___ Noen som undersøker troen, spør deg hvordan det er å være bahá'í. Du forteller ham at det er ingen lett sak å bli bahá'í. "Du må gi opp alt for troen", forklarer du. "Det er alt eller ingenting."

___ Du har et møte hjemme hos deg der de tilstedeværende har kommet for å høre om troen for første gang. Du innleder møtet med å be dem holde hverandre i hendene i en ring og synge "'Alláh'u'Abhá".

___ Du begynner å undervise en oppriktig troende som tilhører en annen religion ved å fortelle henne at tiden for hennes religion er omme, nå er det over og ut med den. Hun bør forlate religionen sin. "Bahá'u'lláh, Guds budbringer for vår tid, har kommet", forteller du henne. "Du bør forkaste det som hører fortiden til."

___ Du har invitert noen mennesker hjem til deg for å diskutere troen. I det de ankommer, spøker og ler noen av dem. Du blir opprørt, men viser det ikke. Men når du starter møtet, er din første uttalelse vedrørende det alvorlig som må prege undersøkelsen deres av troen.

___ Du har invitert noen mennesker hjem til deg for å diskutere troen. I det de ankommer legger du merke til at de alle er nervøse. Derfor begynner du møtet med å fortelle en morsom historie. Til slutt ler alle og virker mer avslappet. Da begynner du å fortelle dem om troen.

___ Du er i ferd med å forklare troen for noen. Han er uenig i et av punktene du har tatt opp. Du begynner å argumentere med ham og sier at du vil vise ham fra skriftene i hans egen religion at han tar feil.

___ Du er i ferd med å forklare troen for noen. Han er uenig i ett av punktene du har tatt opp. Du kan se at det er knyttet sterke følelser til emnet. Du tar hensyn til bekymringen hans og sier: "Vi kan drøfte dette spesielle punktet en annen dag hvis du ønsker det. Men det er så mange ting vi er enige om. La oss undersøke disse tingene sammen i dag."

___ Du er i ferd med å forklare troens lover for en venn. "Lydighet mot Guds lover er kjernen i det som kalles religion", sier du. "Årsaken til at verden er i en slik forferdelig tilstand i dag er fordi menneskeheten ikke følger Bahá'u'lláhs lover. Alle som ikke adlyder hans lover, vil bli dømt i den neste verden."

___ Du er i ferd med å forklare troens lover for en venn. "Bahá'u'lláh forteller oss at hans lover er hans kjærlige forsyns lamper", sier du. "Hans lover opplyser stien vår og leder oss til sann lykke. Men vi er ikke fullkomne, og noen ganger gjør vi feil. Men når vi aksepterer Bahá'u'lláh, og når vi ber til ham, hjelper han oss å overvinne svakhetene våre og gir oss styrke til å adlyde lovene hans."

___ Du møter noen for første gang, og sier til henne: "Selv om vi ikke kjenner hverandre, er du som en søster for meg. Vil du vite hvorfor? Fordi jeg er bahá'í, og Bahá'u'lláh, Guds manifestasjon for vår tid, har sagt at vi skal elske alle hans skapninger. I hvert menneske ser jeg den allmektige Skapers ansikt."

4. Når vi underviser i troen, bør vi ikke være overdrevent liberale. Avgjør i hvilke av disse situasjonene du er for liberal. Merk dem med en "L".

___ Noen som undersøker troen, spør deg om det er noen ledere i bahá'í-samfunnet. Du svarer: "Vi har ikke prester eller geistlighet som kommer mellom oss og Gud. Hver enkelt av oss lever etter sin egen samvittighet. Ingen forteller oss hva vi skal gjøre."

— Noen som undersøker troen, spør deg om det er noen ledere i bahá'í-samfunnet. Du forklarer: “Samfunnet tar seg av sine saker gjennom et verdensomspennende administrativt system. Det innbefatter demokratisk valgte råd på nasjonalt og lokalt nivå kalt nasjonale åndelige råd og lokale åndelige råd. Det fins også en gruppe av fremstående troende som er oppnevnt til å fungere som rådgivere for rådene og til å inspirere og oppmuntre sine medtroende. Alle disse institusjonene er underlagt det internasjonale styringsorganet til bahá'í-troen som kalles Det Universelle Rettferdighets Hus.”

— Du underviser noen i troen, og han sier at han liker alt han har hørt unntatt at bahá'ier ikke tror på reinkarnasjon. Du sier: “Det er helt i orden siden bahá'ier tror på enhet i mangfold. Dette innbefatter mangfold i meninger også.”

— Noen spør deg hvordan bahá'íene sprer troen sin. Du sier rett og slett at bahá'íene ikke driver misjonering. “Vi bare ‘lever livet’ og når folk stiller oss spørsmål, forteller vi dem om troen.”

— Noen som har lest et par publikasjoner om troen og har uttrykt interesse for den, ber deg forklare hva religion betyr. “Religion er noe personlig”, sier du. “Det er en måte å leve på. Det er noe du ganske enkelt kan føle i hjertet. I bahá'í-troen finnes det selvsagt noen lover, men du behøver bare å adlyde dem slik din samvittighet forteller deg.”

— Noen som har lest et par publikasjoner om troen og har uttrykt interesse for den, ber deg forklare hva religion betyr. Du svarer: “Kjernen i det som kalles religion er å kjenne Gud gjennom hans manifestasjon og å følge hans lære.”

— Noen du underviser i troen spør deg hva bahá'í-administrasjon er. Du svarer: “Vel, du vet bahá'í-troen må ha noe slags administrasjonssystem, så vi har det som henvises til som åndelige råd. De er demokratisk valgte styringsorganer som hvert består av ni medlemmer. Disse administrerer troens saker på lokalt og nasjonalt nivå, men du behøver bare å adlyde dem slik din samvittighet forteller deg.

— Du snakker med noen venner angående bahá'í-prinsipper om utdanning og opplæring av barn. Du sier så: “Bahá'í-troen lærer at barna er født gode. Hvis du elsker dem og hjelper dem å utvikle det som Gud har nedlagt i deres indre, kommer de til å bli gode mennesker.”

— Du snakker med noen venner angående bahá'í-prinsipper om utdanning og opplæring av barn. Du sier så: “Bahá'í-troen forteller oss at barn har evnen til å være gode, men de har også tilbøyeligheter som må kontrolleres. De trenger opplæring slik at de kan velge den riktige retningen og utvikle det store potensiale som er nedlagt i dem.

5. Avgjør hvilken respons som ville passe i hver av de situasjonene som nevnes nedenfor, idet du prøver å bestemme hvordan du skal undervise troen. Ett eller flere valg kan passe i hvert tilfelle.

a. være varsom	e. bruke den direkte metoden
b. være modig	f. bruke den indirekte metoden
c. handle raskt	g. være utfordrende
d. avsette tid	h. være forsonende

_____ Noen kommer til det lokale bahá'í-senteret og er veldig begeistret. Hun sier at hun har lest noe om troen i en brosjyre og ønsker å vite mer om Bahá'u'lláh. Hun forklarer at hun alltid har følt dypt inne i seg at Gud aldri ville svikte menneskeheten og at han ville sende oss en manifestasjon til.

_____ Du og din familie har flyttet til en landsby hvor du ikke kjenner noen. En dag, like etter din ankomst, kommer naboen din hjem til deg for å si velkommen og presentere seg for deg. Samtidig gjør han det klart at hele landsbyen står svært samlet i sin religion og at de ikke liker den måten alle disse "andre" religionene kommer og forsøker å splitte folk på.

_____ Du og familien din har flyttet til en landsby hvor du ikke kjenner noen. En dag, like etter din ankomst, kommer naboen din hjem til deg for å si velkommen og presentere seg for deg. Han legger merke til bildet av 'Abdu'l-Bahá som du har plassert i ditt nye hjem og spør: "Hvem er den mannen?"

_____ Du har sluttet deg til en organisasjon av folk som er interessert i å fremme fred. En av dem som blir spesielt tiltrukket av de tankene du uttrykker på møtene, tror fullt og fast at den eneste måten å oppnå betydningsfulle forandringer i samfunnet på, er gjennom partipolitiske prosesser. Han passer på å snakke med deg hver gang organisasjonen møtes.

_____ En av dem du arbeider sammen med har ved flere anledninger sagt til deg at han ikke tror på Gud. Likevel er han tiltrukket av mange av de ideene du uttrykker som har tilknytning til sosiale emner, for eksempel likestilling mellom menn og kvinner og behovet for allmenn utdanning.

_____ På et landsbymøte der lederen for et av regionens politiske partier deltar, fremsetter du ideer om utdanning av barn. Etterpå kommer partiets leder bort for å snakke med deg. Han sier han vet at du er bahá'í og liker mange av forslagene du fremsatte. Han er interessert i å lære mer om troen.

_____ En av de nylig innmeldte troende tar deg med hjem for å treffe familien sin. De er imot at hun er bahá'í og forsøker å få henne til å forlate troen.

_____ En av de nylig innmeldte troende tar deg med hjem for å treffe familien sin. Hun forteller deg at de alle er veldig begeistret for troen og knapt kan vente til de får høre mer.

6. Tenk på hvilke holdninger en kan ha og hvilke åndelige egenskaper som mangler dersom en

– føler forakt for de fattige: _____

– er forsakt overfor de store: _____

7. Gi et eksempel på hvordan en i utlegningen om troens sannheter kan

– legge overdreven vekt på sannheten: _____

– nedtone sannheten: _____

DEL 15

Følgende veiledning fra Beskytteren minner oss om at som i alle andre ting, bør vi se til 'Abdu'l-Bahá for å finne den mest passende tilnærmingen til undervisning i en situasjon:

“La oss også ha i tankene det eksempel vår elskede Mester klart har vist oss. Han gikk frem på en klok og taktfull måte; i omgang med andre var han innledningsvis våken og oppmerksom; i offentlig tale var han romslig og liberal; når han avdekket Sakens vesentlige sannheter, gikk han forsiktig og gradvis frem; han kom med lidenskapelige appeller, var likevel nøktern i sin argumentasjon og sikker i tonen; han var fast i sin overbevisning og verdig i sin fremtreden. Det var dette som særpreget vår elskedes edle presentasjon av Bahá'u'lláhs Sak.”²⁴

1. Mens du bestreber deg på å følge ‘Abdu’l-Bahás eksempel, hvordan vil du etterstrebe å være i tilnærmingen din til undervisning? _____

2. Hvordan vil du prøve å være når du først kommer i kontakt med et menneske?

3. Hva vil karakterisere ordene du bruker for å snakke om troen offentlig? _____

4. Hvordan vil du sørge for at Sakens sannheter får folks oppmerksomhet? _____

5. Hvordan vil du bestrebe deg på å være
 - i din appell? _____
 - i din argumentasjon? _____
 - i din tone? _____
 - i din overbevisning? _____
 - i din fremtreden? _____

Lær nå sitatet ovenfor utenat.

DEL 16

Vi startet denne enheten med å minne oss selv om at å “være” og å “gjøre” er komplementære og uatskillelige aspekter ved et åndelig liv. Deretter viet vi flere deler til å undersøke noen av de åndelige egenskapene som vi alle må strebe etter å utvikle mens vi engasjerer oss i regelmessige og systematiske undervisningsaktiviteter. Diskusjonen vår om ydmykhet fikk oss til å vurdere holdningen vår til å lære. Videre diskuterte vi noen andre viktige holdninger som en som underviser i Saken må ha. La oss nå gå et steg videre og utforske forholdet vårt til dem vi underviser. Hvordan bør disse forholdene være? Hva sier skriftene til oss om dette?

Det første begrepet som trolig faller oss inn, er fellesskap. Naturligvis er det slik i forbindelse med personlige undervisningsbestrebelsler at evnen til å etablere vennskapsbånd med folk er av avgjørende betydning. Denne samme evnen er også avgjørende når vi deltar i kollektive kampanjer – for eksempel når vi inviterer ungdommer til å studere instituttkursene for å styrke evnene sine til tjeneste, når vi danner nye klasser for den åndelige opplæringen av barn og grupper for åndelig styrking av juniorungdom, når vi besøker hjemmene til dem som nylig har meldt seg inn i troen i nabolagene og landsbyene våre for å utforske forskjellige temaer med dem, og når vi engasjerer oss i direkte undervisningsbestrebelsler blant

befolkningsgrupper som er mottakelige for Bahá'u'lláhs budskap. I alle slike tilfeller er evnen vår til å opprette varme relasjoner avgjørende for hvordan vi nærmer oss dem vi møter, hvordan vi kommuniserer med dem og om vi lykkes i å berøre hjertet deres.

Et spørsmål vi må stille oss er hvordan vi kan utvikle denne grunnleggende evnen. Vi har selvfølgelig forskjellig temperament. Noen av oss finner det lett å få venner, enten det skyldes oppdragelse eller naturlig anlegg. Noen kan komme i prat med vilt fremmede. Andre er sky og opplever dette som litt av en utfordring. Men uansett karakter, bør vi innse at gjennom bevisste anstrengelser kan vi lære å omgås folk i en vennskapelig ånd. Skriftene gir mange og verdifulle råd om dette emnet, hvorav noen få presenteres her. De setningene som står i anbefølsstegn, er tatt direkte fra skriftene. Det anbefales at du leser gjennom disse tankene flere ganger og diskuterer dem i gruppen din.

Vi er bedt om å drive bort «fremmedgjørelsens mørke» og å se «alle mennesker som venner». Vi forventes å “være ett med hvert folkeslag”. Vi må vende blikket mot “Den urgamle herlighets himmel” og betrakte hver eneste skapning som “et tegn fra Gud”, for det er ved hans nåde og kraft at “hver av dem kom inn i verden”.

Vi er påkalt å “omgås både fremmede og venner i hengivent fellesskap” idet vi viser alle “den største kjærlige omsorg”, og se bort fra “graden av deres kapasitet”, idet vi aldri spør om de «fortjener å bli elsket”.

Dersom noen skulle “håne og spotte” oss, bør vi “møt[e] ham med kjærlighet”. Skulle han overdygne oss med sin «kländer», bør vi “ros[e]” ham. Skulle han tilby oss “en dødelig gift”, bør vi gi ham “den mest utsøkte honning til gjengjeld”. Skulle han “true” vårt liv, bør vi skjenke ham et “legemiddel som vil helbrede ham for alltid”. Skulle han bli “smerten i egen person”, bør vi bli hans “medisin”. Og skulle han bli som “torner”, bør vi bli som “roser og liflige urter”.

Vi er oppfordret til å gjøre en kraftanstrengelse slik at “alle jordens folk og slekter, selv deres fiender» har «tillit, visshet og håp» overfor oss. Dersom en sjel begår «hundre tusen ugjerninger, bør han likevel kunne «ha håp om tilgivelse» så han ikke skal bli «fortvilet eller bedrøvet».

Vi må “gi hverandre sterk støtte og søke evig liv” og bli “den barmhjertighet og de velsignelser som er utsendt” av Gud.

Vi er bedt om å vise “vennlighet og vennskap, sympati og høflighet» til alle, slik at vi kan være «forfriskende vann til enhver som tørster», og som «himmelens brød til enhver som sulter». Vi bør «vise en ømhet som ikke er av denne verden». Vi bør tenke på «kjærlighet og godt kameratskap som himmelens gleder» og anse «fiendskap og hat som helvetets plager».

Vi må passe på så vi «ikke gjør noen sjel fortred eller volder noe hjerte sorg» og ikke «støter en annens følelser» selv om han er en «misdeder» og ønsker oss «ondt». Vi oppfordres til å ikke se «på skapningene», men å vende oss mot «deres Skaper».

Vi er påkalt å “ofre” oss for det “felles beste” og “dag og natt ... bestrebe» oss på «å bringe menneskenes liv og levesett på fote igjen». Vi bør gråte «over de tårer» som Guds skapninger feller, og sørge over hans barns «sorg». Vi bør «gi avkall på egen hvile og bekvemmelighet», slik at vi «kan bli årsak til ro i skapelsens verden».

Vi er påkalt å være «kjærlige fedre for de foreldreløse, et tilfluktssted for de hjelpeløse, et skattkammer for de fattige og et legemiddel for de syke». Vi skal hjelpe «ethvert offer for undertrykkelse, og beskytt[e] de svakstilte. Vi bør «alltid» tenke på «å gjøre ethvert medlem av menneskeslekten en eller annen tjeneste».

Vi bør gjøre «alt» vi «kan for å lutre menneskers hjerter og sinn» og bestrebe oss «på å glede hver sjel». Vi bør gjøre noe godt for enhver som krysser vår «sti», og «være til gagn for ham». Vi må bestrebe oss på å «forbedre karakteren hos hver og en og gi menneskers sinn en ny retning». Det er vår oppgave å «kall[e] folket til Gud og «innby menneskeheten til å følge skaren i det høyes eksempel».

Vi er påkalt å “føre de utestengte inn i kretsen av nære venner”. Vi bør «vekk[e] dem som slumrer» og «gjøre de likegyldige oppmerksomme». Vi skal være «strålende flammer i verdens mørke». I «fortapelsens sandørken» skal vi være «kilder til livets vann» og «ledelse fra Herren Gud».

Nå ønsker du kanskje å lære utenat følgende sitat fra ‘Abdu’l-Bahás skrifter:

«Hva dere angår, o dere Guds elskere, gjør deres trinn faste i hans Sak med en slik besluttsomhet at dere ikke vil rokkes selv om verden skulle bli angrepet av de verste ulykker. La dere under ingen omstendigheter oppskake av noe. Vær fast forankret som de høye fjell, vær stjerner som gryr over livets horisont, vær klare lamper i enhetens forsamlinger, vær ydmyke og ringe sjeler i venneses nærvær, ha et uskyldig hjerte. Vær ledelsens symboler og gudfryktighetens lys, løsrevet fra verden, med et fast grep om det trygge og sterke håndfeste, idet dere sprer livets ånd rundt om, om bord i frelsens ark. Vær gavmildhetens morgengry, vær demningspunkter for tilværelsens mysterier, steder der inspirasjonen stiger ned og stråleglansen demrer, sjeler som næres av Den hellige ånd, fylt av kjærlighet til Herren, løst fra alt utenom ham, hellig over menneskehetens kjennetegn, iført de himmelske englers egenskaper, så dere kan vinne dere den største av alle gaver i denne nye tid, i denne underfulle tidsalder.»²⁵

DEL 17

Ved å omgås alle mennesker i en ånd av vennskapelighet og ved våre anstrengelser for å leve et liv som er i tråd med læren, tiltrekker vi andre til Saken. Vi forventes naturligvis ikke å være fullkomne, heller ikke hevder vi at vi er feilfrie. Likevel er det slik at i den grad vi gjenspeiler egenskapene som er fremsatt i læren, blir vi effektive kanaler for spredningen av guddommelige dufter. Det er i den

forstand at vi ofte snakker om å undervise ved eksempel. Men vi må ta oss i vare for å la uttrykket “undervisning ved eksempel” bli en unnskyldning for ikke å undervise. Det er sant at vi har behov for å vie mye oppmerksomhet til vår indre tilstand, til vår karakter, til våre gjerninger og til vår rettskaffenhet. Dette må imidlertid ikke få oss til å tape av syne det faktum at det er med våre ytringers nøkkel at vi skal åpne portene til menneskehjertets by. For å klarlegge dette poenget, skal vi se på to sett av sitater fra skrifterne og forsøke å forstå dem sammen. Les først følgende sitater:

“Den blant dere som reiser seg for å undervise om sin Herres Sak, la ham før alt annet undervise seg selv, så hans tale kan tiltrekke hjertet hos dem som hører ham. Hvis han ikke underviser seg selv, vil ordene fra hans munn ikke påvirke søkerens hjerte.”²⁶

«... én ting og kun én ting vil usvikelig sikkert og alene sikre denne hellige Saks utvilsomme seier, nemlig i hvilken grad vårt indre liv og vår private karakter, i deres mangfoldige aspekter, gjenspeiler glansen av de evige prinsipper forkynt av Bahá'u'lláh.»²⁷

«Enhver som på denne dag reiser seg for å hjelpe vår Sak og til sin hjelp kaller en prisverdig karakters og en rettskaffen vandels skarer, vil ved en slik handling øve en påvirkning som ganske visst vil spres over hele verden.»²⁸

«La deres handlinger rope høyt for verden at dere i sannhet er bahá'ier, for det er *handling* som taler til verden og er årsak til menneskehetens fremgang.

Hvis vi er sanne bahá'ier, er tale unødvendig. Våre handlinger vil hjelpe verden fremover, vil spre sivilisasjonen, vil bidra til vitenskapenes fremgang og forårsake kunstarnes utvikling. Uten handling kan intet oppnås i den materielle verden, heller ikke kan ord alene fremme menneskets utvikling i det åndelige rike. Det er ikke gjennom lettvent prat at Guds utvalgte har oppnådd hellighet, men ved liv i tålmodig og aktiv tjeneste har de brakt lys inn i verden.»²⁹

Studer nå følgene sett av sitater:

«Det er i slike tider Guds venner benytter anledningen, griper sjansen, styrter frem og vinner prisen. Hvis deres oppgave begrenses til god oppførsel og gode råd, vil intet oppnås. De må tale høyt, utlegge bevisene, fremlegge klare argumenter, trekke ugjendrivelige slutninger som fastslår sannheten av at Virkelighetens sol har manifestert seg.»³⁰

«Se derfor ikke på omfanget av din kapasitet, se på Bahá'u'lláhs grenseløse gunst. Altomfattende er hans gavmildhet, og fullendt er hans nåde.»³¹

«Vend ansiktet mot Guds rike, be om Helligåndens gaver, tal, og Åndens bekreftelser vil komme.»³²

«O dere Guds elskede! Hvil ikke på deres løybenker, nei, reis dere til dåd så snart dere gjenkjenner deres Herre, Skaperen, og hører om de ting som er hendt ham, og skynd dere å bistå ham. Løs tungen, og forkynn hans Sak uten opphold. Dette vil være bedre for dere enn alle fortidens og fremtidens skatter, om dere skulle være av dem som fatter denne sannhet.»³³

«Hvis vennene alltid ventet til de var fullt kvalifisert til å utføre en bestemt oppgave, ville Sakens arbeid nesten stå stille! Men selve det å bestrebe seg på å tjene, hvor uverdigg man enn måtte føle seg, tiltrekker Guds velsignelser og setter oss i stand til å bli mer skikket til oppgaven.

Menneskehetens behov for å høre det guddommelige budskap er i dag så stort at de troende må kaste seg inn i arbeidet, hvor og hvordan de enn kan, uten å ense sine egne mangler, men alltid oppmerksomme på sine medmenneskers skrikende behov for å høre om læren i sin møyes mørkeste stund.»³⁴

Hvis vi skiller ut det første settet av sitater fra alle de andre utdragene om emnet undervisning – hvorav bare noen få eksempler er gitt i det andre settet – og fokuserer ene og alene på disse, kan vi ende opp med å bruke dem som en unnskyldning for ikke å undervise. Vi går i denne fella når vi feilaktig kommer til den konklusjonen at vår hovedoppgave er å forbedre vår egen indre tilstand og bli bedre og bedre mennesker. Til sist når vi det punkt hvor vi er så perfekte at vi ikke trenger ord for å undervise, fordi andre vil bli tiltrukket til oss og vil virkelig gjøre seg umake for å undersøke troen selv. Likevel vet vi at 'Abdu'l-Bahá, som levde et liv med gjerninger mer eksemplariske enn noen av våre, brukte kraften i sine ytringer, og talte om troen ved enhver passende anledning.

Det som er viktig å innse, er at hovedtemaet for det første settet av sitater ikke er hvordan en skal undervise om troen. Disse utdragene åpenbarer for oss dype åndelige sannheter om vår indre tilstand. De minner oss om at en prisverdig karakter og rett oppførsel inngir handlingene våre med kraft og advarer oss om at handlingene våre ikke kan stå i strid med ordene våre. Hvis en for eksempel skal undervise om ærlighet, bør en oppriktig bestrebe seg på å være ærlig.

I alminnelighet er det ikke klokt å ta et omfattende, dypt emne, slik som undervisning, og trekke konklusjoner om det på grunnlag av ett eller to sitater.

Mens vi har dette i tankene, la oss gå tilbake og tenke gjennom de foregående utdragene. Fyll ut de åpne feltene med passende ord:

1. Den som reiser seg for å undervise sin Herres Sak, la ham, før alt annet _____
_____.
2. Uten at han underviser seg selv, _____
_____.

13. Vi må ikke hvile på våre løybenker, men _____
så snart som vi gjenkjenner vår Herre, Skaperen, og hører om de ting som er
hendt ham, _____.
14. Vi må løse våre tunger og _____
_____. Dette vil være bedre for oss enn _____
_____.
15. Hvis vi alltid ventet til vi var fullt kvalifisert til å utføre en bestemt oppgave,
_____.
16. Selve det å bestrebe seg på å tjene, hvor uverdigg vi enn måtte føle oss, _____

_____.
17. Menneskehetens behov for å høre det guddommelige budskap er i dag så
stort at vi må _____, hvor og
hvordan vi enn kan, _____,
men alltid oppmerksomme på _____
_____ i sin møyes mørkeste stund.

DEL 18

La oss avslutte denne enheten om de åndelige egenskapene og holdningene som skal kjennetegne bestrebelsene våre på å undervise, ved å huske eksempelet som ble satt av 'Abdu'l-Bahá på reisene hans i Vesten. Utdraget nedenfor som er skrevet av Beskytteren, og som beskriver hvordan 'Abdu'l-Bahá ga sin fars budskap til dem han møtte, vil forberede oss for den neste enheten der vi vil utforske selve undervisningshandlingen.

«Den livskraft, det mot, den målbevissthet og den oppofrelse 'Abdu'l-Bahá viste for den oppgave han hadde satt seg fore å gjennomføre under disse reiser, vekket forundring og beundring fra dem som dag for dag hadde den ære å iaktta hans handlinger på nært hold. Han viste ingen interesse for de severdigheter og kuriositeter som vanligvis fanger reisendes oppmerksomhet, og som medlemmer av hans reisefølge ofte ønsket at han skulle besøke. Han brydde seg heller ikke om sitt velbefinnende og sin helse. Dag etter dag brukte han hvert lille grann av sin energi fra morgen til sent på kveld. Han nektet alltid å ta imot gaver og bidrag til sine reiseutgifter. Til enhver tid viste han usvikelig omsorg for de syke, de sørgmodige og undertrykte. Han var urokkelig i sin kamp for de tilsidesatte raser og klasser, og han var overstrømmende som regnet i sin gavmildhet mot de fattige. Han foraktet de angrep som ble rettet mot ham av vaktomme og fanatiske representanter for ortodoksi og sekterisme. Med forbløffende oppriktighet talte han fra talerstol og prekestol i kirker og synagoger til

materialister, ateister eller agnostikere. Han beviste Jesu Kristi profetiske kall til jødene, isláms guddommelige opprinnelse, eller den guddommelige åpenbarings sannhet, og nødvendigheten av religion. Klart og tydelig forherliget han Bahá'u'lláh til alle tider og innenfor forskjellige sekters og menigheters helligdommer. Ubøyelig avviste han ved flere anledninger å innsmigre seg hos folk med titler og rikdom, både i England og i De forente stater. Sist, men ikke minst, viste han en uforlignelig spontanitet, varm og ekte sympati og kjærlig omsorg overfor både venn og fremmed, troende og ikke-troende, rik og fattig, høy og lav, som han møtte i fortrolighet eller tilfeldig, om bord på skip eller mens han vandret gatelangs, i parker eller offentlige torg, på mottakelser og banketter, i slum eller herskapshus, i forsamlinger av hans tilhengere eller sammenkomster av lærde. I tre travle år fortsatte han, inkarnasjonen av enhver bahá'í-dyd og legemliggjørelsen av ethvert bahá'í-ideal, å bekjentgjøre sin fars åpenbarings gudgitte sannheter for en verden som var hensunket i materialisme og allerede i skyggen av krig.»³⁵

Etter å ha lest gjennom utdraget ovenfor en gang til, kan du skrive noen setninger som beskriver egenskapene og holdningene som karakteriserte hvordan 'Abdu'l-Bahá samhandlet med folk og nærmet seg sine samtaler om troen – for eksempel: “Han utviste livskraft, mot og målbevissthet.”

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

REFERANSER

1. 'Abdu'l-Bahá, *Den guddommelige plans Tavler* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2016), nr. 8, s. 55.
2. Ibid., nr. 10, s. 71.
3. Fra et brev datert 8. november 1956 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til en enkeltperson, utgitt i *Teaching the Bahá'í Faith: Compilations and a Statement Prepared by the Research Department of the Universal House of Justice* (Mona Vale: Bahá'í Publications Australia, 1995), nr. 156, s. 84–85.
4. Fra et brev datert 6. november 1949 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til en enkeltperson, utgitt i *The Power of Divine Assistance: A Compilation of Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, the Báb and 'Abdu'l-Bahá and the Letters of Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, tilrettelagt av Forskningsavdelingen ved Det Universelle Rettferdighetens Hus (Ingleside: Bahá'í Publications Australia, 2020), nr. 80, s. 40.
5. Fra en tale holdt 4. november 1911, utgitt i *'Abdu'l-Bahás visdom* (Sandvika: 1969, 2. opplag 2022), nr. 21.6, s. 76.
6. Fra et brev datert 1. september 1933 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til en enkeltperson, utgitt i *Teaching the Bahá'í Faith*, nr. 92, s. 69.
7. *Et utvalg av 'Abdu'l-Bahás skrifter* (Sandvika: Bahá'í Forlag, 2022), nr. 216.1, s. 274.
8. Fra et brev datert 30. juni 1937 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til en enkeltperson, utgitt i *The Power of Divine Assistance*, nr. 70, s. 37.
9. *Bahá'u'llás Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2017), nr. 10.10, s. 160.
10. *Et utvalg av 'Abdu'l-Bahás skrifter*, nr. 213.1, s. 272–273.
11. Ibid., nr. 214.2, s. 273.
12. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, nr. 5, avsn. 3, s. 7.
13. Ibid., nr. 132, avsn. 5, s. 326–27.
14. Ibid., nr. 100, avsn. 1, s. 227–28.
15. *Et utvalg av 'Abdu'l-Bahás skrifter*, nr. 204.2, s. 255.
16. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, 142, avsn. 5, s. 351.
17. Fra et brev datert 24. november 1924 skrevet av Shoghi Effendi til bahá'íene i Amerika, utgitt i *Bahá'í Administration: Selected Messages 1922–1932* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1974, opplag fra 1998), s. 69.
18. *Et utvalg av 'Abdu'l-Bahás skrifter*, nr. 217.1, s. 274.
19. Ibid., nr. 15.3, s. 32–33.
20. Bahá'u'lláh, *De skjulte ord* (Oslo: Gyldendal Norsk Forlag, 2. opplag 1988 utgitt i samarbeid med Bahá'í Forlag), arabisk nr. 42.
21. Fra et brev datert 31. mars 1932 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til en enkeltperson, utgitt i *The Power of Divine Assistance*, nr. 66, s. 35–36.
22. Fra et budskap datert 30. desember 2021 til konferansen for de kontinentale rådgiverne, avsn. 10, s. 4.

23. Fra et brev datert 5. juni 1947 skrevet av Shoghi Effendi, utgitt i *Citadel of Faith: Messages to America, 1947–1957* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1965, opplag fra 2014), s. 25–26.
24. Fra et brev datert 24. november 1924 skrevet av Shoghi Effendi til bahá'íene i Amerika, utgitt i *Bahá'í Administration: Selected Messages 1922–1932*, s. 69–70.
25. *Et utvalg av 'Abdu'l-Bahás skrifter*, nr. 199.6, s. 245–246.
26. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, nr. 128, avsn. 6, s. 313.
27. Fra et brev datert 24. september 1924 skrevet av Shoghi Effendi til Bahá'íene i Amerika, utgitt i *Bahá'í Administration: Selected Messages 1922–1932*, s. 66.
28. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, nr. 131, avsn. 4, s. 325.
29. Fra en tale holdt av 'Abdu'l-Bahá den 8. november 1911, utgitt i *'Abdu'l-Bahás visdom*, nr. 26.5–6, s. 94.
30. *Et utvalg av 'Abdu'l-Bahás skrifter*, nr. 212.1, s. 272.
31. *Ibid.*, nr. 153.3, s. 182.
32. *Ibid.*, nr. 153.4, s. 182.
33. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, nr. 154, avsn. 2, s. 374.
34. Fra et brev datert 4. mai 1942 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til en enkeltperson, utgitt i *Teaching the Bahá'í Faith*, nr. 104, s. 72.
35. Shoghi Effendi, *Da Gud var her* (Oslo, Bahá'í Forlag, 2020), s. 283–284.

Undervisnings- handlingen

Hensikt

Å styrke evnen
til å gjenkjenne og nære mottakelighet
og å utvikle evnen til å gi en overbevisende
presentasjon av troen som er tilpasset omstendighetene,
enten som en del av en personlig undervisningsbestrebelse
eller i sammenheng med en kollektiv kampanje.

DEL 1

Etter at vi nå har utforsket undervisningens åndelige natur i den første enheten og egenskapene og holdningene som er viktige for dem som underviser, i den andre, vender vi nå oppmerksomheten vår mot selve undervisningshandlingen. Vanligvis utfører vi denne hellige handlingen i én av to sammenhenger: som enkeltpersoner i våre personlige undervisningsbestrebelse, eller i kollektive grasrotaktiviteter. Som en del av en voksende kjerne av venner i nabolagene og landsbyene våre som er engasjert i aktiviteter for å bygge pulserende lokalsamfunn, har vi selvsagt kommet i kontakt med en rekke enkeltpersoner med forskjellig bakgrunn – elever på videregående skole og høyskolestudenter, foreldre og slektninger til barn og juniorungdom som deltar i utdanningsprogrammet til instituttet, lærere, bønder, landsbyledere og andre lokale ledere for å nevne noen – og har sett interessen som noen av dem har for å lære mer om troen. Deltakelsen vår i instituttprosessen har på samme måte tjent til å styrke evnene som trengs for å lede sjeler til Bahá'u'lláhs åpenbarings osean, spesielt de som gjør oss i stand til å uttrykke forståelsen vår av grunnleggende begreper og å utforske åndelig virkelighet i betydningsfulle samtaler. Sammen med disse evnene er det én til som er viktig for oss å utvikle, idet vi både fortsetter med våre egne personlige undervisningsbestrebelse og deltar i kollektive tiltak – nemlig kapasiteten til å gjenkjenne og nære mottakelighet for Bahá'u'lláhs budskap. I de kommende delene vil vi ta for oss viktigheten av å utvikle disse evnene. La oss imidlertid først reflektere over følgende ord av Bahá'u'lláh som du kanskje ønsker å lære utenat:

“Når dere møter en tørstende sjel, da gi ham å drikke av det evige livs beger; og når dere finner et lyttende øre, da fremsi for ham versene fra Gud, den sterke, den mektige, den medlidende. Løs tungen og tal vennlige ord, og skulle dere finne at folket har en draging mot Guds helligdom, da kall dem til sannheten ...”¹

DEL 2

Et viktig begrep som de som ønsker å utvikle evnen til å gjenkjenne og nære mottakelighet bør forstå, er at undervisning går lenger enn bare proklamasjon av troen.

Proklamasjon er en svært prisverdig og nødvendig aktivitet som blir gjort med varierende grad av formalitet av enkeltpersoner, samfunn og institusjoner. Slik aktivitet tjener til å gjøre folk kjent med de edle målene og idealene til Saken og bidrar til å styrke positive holdninger til troen. Undervisning innbefatter et element av proklamasjon, men dens hovedhensikt er å hjelpe sjeler til å anerkjenne at Bahá'u'lláh er Guds manifestasjon for vår tid, til å fordype kunnskapen deres om hans åpenbaring og til å bli bekreftet i sin nylig tilegnede tro. Det er selvsagt mulig at en spesielt mottakelig sjel gjennom en proklamasjonsaktivitet kan bli betatt av troen og etter litt undersøkelse bestemme seg for å melde seg inn. Vi bør imidlertid ikke forvente – i hvert fall ikke på dette stadiet i menneskenes historie – at proklamasjon alene vil åpne hjertene hos særlig mange mennesker for Bahá'u'lláh, uansett hvor gjennomtenkt et prosjekt måtte være utformet eller hvor profesjonelt et arrangement måtte være gjennomført. Undervisning går lenger enn å dele ut informasjon og overlate folk til

seg selv. Det omfatter dialog. Det krever samtale mellom de som allerede tror og de som er villige til å lytte og undersøke sannheten i Bahá'u'lláhs åpenbaring. For å undersøke dette punktet videre, la oss ta for oss et eksempel.

En effektiv måte å undervise troen på er gjennom “firesides”. Firesides er varme og intime møter holdt i ens hjem, der en har invitert dem som er interessert i troen. De gir utmerkede muligheter til utveksling av ideer og fruktbar samtale som kan lede folk til å akseptere Bahá'u'lláh. Hvis vi ikke er på vakt, kan imidlertid en fireside lett utvikle seg til et proklamasjonsarrangement.

Anta nå, som en del av eksempelet vårt, at du holder en ukentlig fireside hjemme hos deg. Du begynner hvert møte med å ønske gjestene dine velkommen og ber en av bahá'íene som er til stede om å fremsi en bønn. Deretter holder en invitert foredragsholder et innlegg på rundt tretti til førtifem minutter om et spesielt emne relatert til troen. Til slutt spør du om det er noen spørsmål, og som regel er det ett eller to som foredragsholderen prøver å besvare. Så serveres forfriskninger, og gjestene dine går. Er du enig i at et slikt møte, som har sin verdi, best kan karakteriseres som et proklamasjonsarrangement?

Anta at du etter en stund bestemmer deg for å forandre møtenes karakter. Så til hver fireside inviterer du en eller to talentfulle venner. De skal bidra med en kort musikalsk fremføring etter innlegget, og du håper med rette at å introdusere musikk skal høyne begivenhetens åndelige atmosfære. Tror du at du ved å gjøre dette har forvandlet firesiden fra en proklamasjon til undervisning?

På hvilke måter kunne du gjøre firesiden mer til en undervisningsaktivitet?

DEL 3

Med forskjellen mellom undervisning og proklamasjon i tankene, la oss nå tenke på hvordan vi skal kunne identifisere mottakelige sjeler, de hvis hjerter søker etter sannheten. Vi må selvsagt be jevnlig om at Gud vil lede oss til dem som han har forberedt til å motta budskapet hans. Men så må vi også være i stand til å gjenkjenne dem når vi møter dem. Dette er ikke alltid lett. Selv når det gjelder en kollektiv innsats på å undervise blant en spesielt mottakelig befolkningsgruppe, vil ikke alle ønske å høre budskapet og omfavne dets sannhet. Det er opp til oss å finne de sjelene som er klare for å besvare Bahá'u'lláhs kallen.

En mottakelig person synes ikke nødvendigvis å være på leting etter troen, eller å være spesielt interessert i religion. Faktisk er det viktig å innse at mottakelighet og religiøsitet ikke er det samme. Det som kreves, er en tilstand der en person er villig til å lære om læren og utforske dens sannhet med en grad av åpenhet. Mens vi oppnår erfaring i undervisning og mens våre åndelige sanser blir skarpere og skarpere, øker evnen vår til å fornemme denne tilstanden.

Selv om det er umulig å sette opp faste og klare regler for hva som gjør en person mottakelig, kan vi identifisere noen av de medvirkende faktorer. Disse gjør ofte folk mer mottakelige på visse tidspunkt i livet og for en bestemt tidsperiode. Dette er sant både for individer og hele befolkningsgrupper. Diskuter dette emnet med de andre medlemmene i gruppen din og skriv ned noen av de faktorene som du tror kan påvirke en persons mottakelighet, slik som det følgende eksemplet:

Å bli oppmerksom på den utbredte urettferdigheten i verden

Før du går videre til neste del, foreslås det at du reflekterer over dette utdraget skrevet av Shoghi Effendi. Det tar for seg forholdet mellom dagens uro i verden og folks mottakelighet for Saken.

«De muligheter som samtidens uro byr på, med alle de sorger den bringer, frykten den fremkaller, de skuffede forventninger den gir opphav til, rådvillheten den skaper, indignasjonen den vekker, opprøret den fremprovoserer, bekymringene den avstedkommer, ånden av rastløs søken som den frembringer, må likeledes utnyttes i den hensikt å utbre kjennskapet til frelseskraften i Bahá'u'lláhs tro og for å verve nye rekrutter til den stadig voksende hæren av hans tilhengere.»²

Vi kan bare så altfor klart se at den verdensomspennende uroen som Beskytteren beskrev for så mange tiår siden, bare har blitt intensivert med tiden etter hvert som den gamle ordningen har fortsatt å forfalle. Nedenfor er noen av tilstandene som denne uroen medfører. Diskuter med gruppen din hvilke følger hver av dem har for undervisningsbestrebelsene våre.

- sorgene som den fremkaller
- frykten som den vekker
- desillusjoneringen som den produserer

- rådløsheten som den skaper
- indignasjonen som den tenner
- opprøret som den fremprovoserer
- naget som den forårsaker
- ånden av rastløs søken som den vekker

DEL 4

Når vi finner folk som er mottakelige, innleder vi en samtale med dem. Noen ganger er samtalen relativt kort, mens den andre ganger vedvarer. Hensikten er å hjelpe dem til å anerkjenne Bahá'u'lláhs stade. Men hva bør innholdet i disse samtalene være? Hva skal vi si til dem vi underviser?

Svaret på dette spørsmålet er på ingen måte enkelt. Du vet allerede fra erfaringen du har fått så langt fra å dele troens lære og prinsipper med vennene dine og familier i lokalsamfunnet ditt at det ikke finnes noen oppskrift som vi kan lære og gjenta for alle i enhver situasjon. Enkeltpersonene som vi har slike intime samtaler med, er hver og en i en bestemt åndelig tilstand med varierende behov og spørsmål. Etter hvert som vi streber etter å undervise Saken, må vi stadig reflektere over hvordan dens sannheter kan forklares for hver eneste søker – hva som skal sies, og i hvilken rekkefølge tanker bør uttrykkes.

Mens vi bør være klar over individuelle forskjeller, bør vi likevel ikke begå den feilen og legge så stor vekt på dem at vi til sist mister av syne den underliggende enheten ved menneskelig eksistens. Måten folk gir gjensvar på Bahá'u'lláhs budskap på følger visse mønstre, og disse mønstrene blir spesielt synlige blant dem fra samme kultur og bakgrunn. Hvis du er student, for eksempel, og du går i gang med å undervise blant medstudentene dine, vil du gradvis finne en innledende forklaring som viser seg å være effektiv overfor de fleste av vennene dine. Detaljene i det du sier vil variere fordi ulike spørsmål blir stilt og det vises til ulike interesser ved hver enkelt anledning. Det grunnleggende mønsteret forblir imidlertid det samme.

Etter hvert som du begynner å tenke systematisk gjennom hvordan du vil forklare troen for andre, kan du finne det nyttig å overveie to aspekter av budskapet du vil meddele. Det første er informasjon. Tilhøreren vil naturligvis ønske å vite noen fakta om troen. Når begynte den? Hvor stort er bahá'í-samfunnet? Hvor utbredt er den? Tror bahá'ier på et liv etter døden? Hva er bahá'í-troens grunnleggende prinsipper? Som du kan tenke deg, er antallet fakta relatert til troen overveldende stort. Hvilken informasjon du vil gi til en person ved en gitt anledning vil avhenge av samtalen natur. Men det er enkelte fakta en sökende vanligvis trenger å ta greie på i løpet av sine innledende stadier av undersøkelse. Og disse tingene er det lærerikt å tenke gjennom. På linjene neste side kan du skrive ned noe av den informasjonen som du tror vil være nyttig. Du bør ikke være altfor kravstor når du lager listen. Du vil bli bedt om å se igjennom og modifisere den etter at vi har diskutert noen andre punkter i de delene som følger.

DEL 5

I forrige del undersøkte vi et aspekt ved budskapet som vi bibringer folk i våre bestrebelser på å undervise i troen, nemlig informasjon. Men vi vet at undervisning omfatter mer enn å gi informasjon. Overvei for eksempel det faktum som er svært sentralt i det bahá'íer tror, nemlig at Bahá'u'lláh er Guds manifestasjon for vår tid. Uttalelsen “bahá'íer tror at Bahá'u'lláh er Guds manifestasjon for vår tid” er i seg selv bare en informasjonsbit, riktignok den viktigste opplysningen i universet. Likevel, er uttalelsen av dette faktum i seg selv tilstrekkelig til å hjelpe folk flest til å anerkjenne Bahá'u'lláhs stade?

Overvei nå noe som, selv om det har sammenheng med dette faktum, ikke ganske enkelt er informasjon, nemlig begrepet “Bahá'u'lláh er Guds manifestasjon for vår tid”. Mens et stykke informasjon bare trenger å gis og mottas, kreves det forståelse for å absorbere et begrep. Hva mener Bahá'u'lláh med “Gud” og med “manifestasjon”, og hva kjennetegner hans krav på å være Guds manifestasjon for vår tid?

Et annet eksempel er uttalelsen “bahá'íer adlyder lovene som Bahá'u'lláh har brakt”. Slik den står, er uttalelsen klart en informasjonsbit, og igjen en som er veldig viktig. Men å bare gi denne informasjonen er en veldig liten del av å forklare for noen at som bahá'í, vil han eller hun måtte adlyde visse lover. For å kunne gjøre dette, er det viktig å hjelpe personen til å få i det minste en viss forståelse av flere beslektede ideer, for eksempel det uutgrunnelig vakre begrepet “lov” slik det er beskrevet av Bahá'u'lláh når han kaller sine lover “mitt kjærlige forsyns lamper blant mine tjenere og min barmhjertighets nøkler for mine skapninger».

Når du først har klart å skjelne mellom informasjon og begreper, vil du ikke ha noen vanskeligheter med å identifisere et betydelig antall begreper der forståelsen av disse vil hjelpe søkere til å anerkjenne Bahá'u'lláh og slutte seg til rekkene av hans følgesvenner. Forsøk å lage en slik liste. Skriv igjen ned alle de begrepene som faller deg inn, uten å bekymre deg om lengden på listen eller om rekkefølgen. Du kommer tilbake til den for å se gjennom den senere.

Sammenlign nå listen din med listene til de andre deltakerne på kurset.

DEL 6

Nå som vi har overveid forskjellen mellom begreper og informasjon, la oss fokusere diskusjonen vår på hva du vil si i den innledende samtalen du vil ha med noen som er interessert i å lære om troen, men som vet lite om den. Husk at målet ditt er å hjelpe til med å åpne portene til den søkendes hjertes by for Bahá'u'lláh. Du vil selvsagt måtte gi tilhøreren en viss informasjon og hjelpe ham eller henne til å forstå flere grunnleggende begreper. Det sentrale begrepet du ønsker å presentere er naturligvis at Bahá'u'lláh er Guds manifestasjon for vår tid, for det er på grunnlag av denne forståelsen at han eller hun vil bestemme seg for å slutte seg til bahá'í-samfunnet. Mens du har dette sentrale begrepet i tankene, vil du derfor måtte si en rekke ting som alle vil hjelpe til med å klargjøre begrepet og lede den søkende til anerkjennelsen av Bahá'u'lláhs stede.

Når du velger begrepene og informasjonen som du vil presentere, samt den rekkefølgen du vil gjøre dette i, vil du måtte være oppmerksom på følgende utdrag skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus:

«De som erklærer seg som bahá'ier, bør bli betatt av lærens skjønnhet og berørt av kjærligheten til Bahá'u'lláh. De trenger ikke å kjennetilt alt av troens beviser, historie, lover og prinsipper, men i løpet av erklæringsprosessen må de, i tillegg til å tennes av trosgnistene, få grunnleggende kjennskap til troens sentrale skikkelser så vel som til at det finnes lover de må følge og en administrasjon de må adlyde.»³

Gå nå tilbake til listene over begreper og informasjon som du forberedte i de foregående delene. På grunnlag av ordene fra Det Universelle Rettferdighetens Hus ovenfor, kan du bestemme hva du ville legge til på listen din over informasjon og hva du ville stryke ut. Lag en ny liste der du plasserer punktene i den rekkefølgen du ville presentere dem under en introduksjon til troen. Gjør det samme med listen din over begreper.

Informasjon: _____

Emilia går på samme skole som Anna. Hun ble også oppdratt som katolikk. Hun har hørt om bahá'í-troen før, men vet veldig lite om den. Når det gjelder hva hun selv tror på, har hun ikke vært særlig interessert i religion, men hun bærer Kristi kjærlighet i hjertet sitt og er et godt menneske. Når Anna spør om hun vil bli med til barneklassen hun underviser, blir Emily med glede med. Hun liker å hjelpe til med klassen og å hjelpe barna til å lære utenat bønnen og sitater fra bahá'í-skriftene. Bahá'u'lláhs ord rører ved hjertet hennes, og hun sier til Anna: «Kan du fortelle meg mer om bahá'í-troen?»

I de delene som følger, vil du lese Annas innledende bemerkninger når hun begynner å undervise venninnen sin. Du bør studere dem godt og utføre øvelsene som hører til, med omhu. Disse øvelsene er utformet for å hjelpe deg å nå frem til noen konklusjoner om hvordan du vil forklare troen for ulike grupper av mennesker. Før du går videre til disse delene, ønsker du kanskje nedenfor å skrive ned bakgrunnen til noen av de personene som det er mest sannsynlig at du kommer til å undervise.

DEL 8

Slik begynner Anna presentasjonen sin av troen til Emilia:

Du vet allerede at bahá'í-troen er en verdensreligion hvis lære er sentrert om menneskehetens enhet. Bahá'íene er tilhengerne av Bahá'u'lláh, som de tror er den lovede gjennom alle tider. Tradisjonene til nesten alle folkeslag inkluderer løftet om en fremtid da fred og harmoni vil bli opprettet på jorda, og menneskeheten vil leve i velstand. Vi tror at den lovede time har kommet og at Bahá'u'lláh er den betydningsfulle personen hvis lære vil sette menneskeheten i stand til å bygge en ny verden. I en av skriftene sine sier Bahá'u'lláh:

«Det Herren har forordnet som det ypperste botemiddel og det mektigste virkemiddel for å helbrede hele verden, er at alle dens folkeslag forenes i én universell Sak, én felles tro.»⁴

Hvis det er i orden for deg, skal jeg først si litt om hvordan læresetningene i bahá'í-troen beskriver Gud og forholdet vårt til ham. Bahá'u'lláh lærer oss at Gud ikke er mulig å kjenne i sitt vesen. Dette betyr at uansett hvilke bilder vi har av Gud i tankene våre – for eksempel å tenke på ham som en mann – er frukten av vår egen fantasi. Generelt kan det som er skapt, ikke kan forstå sin skaper. For eksempel kan ikke et bord forstå snekkerens natur. Snekkerens eksistens er totalt uforståelig for tingene han lager.

Gud er alle tings skaper. Bahá'u'lláh forteller oss at menneskeheten ble skapt av Guds kjærlighet. Han sier:

«O menneskebarn! Jeg elsket ditt vesens tilblivelse, derfor skapte jeg deg. Elsk da meg, så at jeg kan nevne ditt navn og fylle din sjel med livets ånd.»⁵

Så selv om Guds eksistens er hinsides vår fatteevne, berører kjærligheten hans uopphørlig livene våre og tilværelsen vår. Måten denne kjærligheten strømmer til oss på, skjer gjennom hans evige Pakt. Ifølge denne evige Pakten lar Gud oss aldri være alene og uten ledelse. I hver eneste tidsalder, når menneskeheten beveger seg bort fra ham og glemmer læren hans, kommer en gudsmanifestasjon og gjør hans vilje og hensikt kjent for oss.

Ordet “manifestere” betyr å åpenbare, å frembringe noe som ikke var kjent tidligere. Gudsmanifestasjonene er de spesielle skikkelsene som åpenbarer Guds ord og vilje for menneskeheten, så når vi lytter til dem, besvarer vi Guds kallen.

Det er et eksempel fra den fysiske verden som hjelper oss å forstå begrepet “manifestasjon” slik Bahá'u'lláh lærer oss det. I denne verden er sola kilden til all varme og alt lys, og uten dette kunne det ikke eksistere liv på planeten. Likevel kommer ikke sola ned på jorda, og hvis vi forsøkte å nærme oss den, ville vi bli fullstendig fortært.

Men anta at vi tar et velpusset speil og retter det mot sola. I det vil vi se bildet av sola, og jo mer perfekt speilet er pusset, jo mer perfekt vil bildet bli. Gudsmanifestasjoner er som perfekte speil som reflekter Guds lys i all dets stråleglans. Og alle disse speilene reflekterer det samme lyset. Mens Gud er utenfor vår rekkevidde, kommer disse perfekte skikkelsene til oss fra tid til annen, bor blant oss, gir oss ledelse og fyller oss med den energien vi trenger for å gjøre fremskritt materielt og åndelig.

Du er heldig som er blitt oppdradd i overensstemmelse med læren sendt fra Gud til menneskeheten for om lag to tusen år siden gjennom hans manifestasjon, Kristus, hvis stade er Guds sønn. Nå kan du motta læren fra en ny manifestasjon, Bahá'u'lláh. Tittelen hans betyr Guds herlighet. Bahá'u'lláhs lære er derfor i fullstendig harmoni med Kristi lære, men den retter seg mot menneskehetens tilstand i dag. Hvis du et øyeblikk tenker gjennom den forfatningen menneskeheten er i, er jeg sikker på at du vil være enig i at tiden er moden for at en ny gudsmanifestasjon har vist seg. La meg sitere et utdrag for deg fra Bahá'u'lláhs skrifter, som omtaler den tiden vi lever i:

«Dette er dagen da Guds ypperste gaver er blitt utøst over menneskene, dagen da hans mektigste nåde er blitt inngytt i alle skapte ting. Det påhviler alle verdens folk å bilegge sine uoverensstemmelser og i fullkommen enhet og fred å dvele i skyggen av hans omsorgs og miskunnhets tre.»⁶

Før vi fortsetter bør jeg kanskje stoppe her slik at vi kan diskutere de spørsmålene du måtte ha. Hva synes du om det jeg har delt med deg?

DEL 9

La oss nå undersøke hva Anna har sagt hittil. Fem aspekter ved presentasjonen hennes blir analysert i øvelsene nedenfor Sett kryss ved de uttalelsene som du er enig i. Disse øvelsene trenger ikke lange diskusjoner. Du bør lese hver uttalelse, undersøke den og avgjøre hvorvidt du er enig i den eller ikke. Det som er viktig å huske, er at en bør nærme seg undervisning med en lærende holdning.

1. Anna begynner med å fastslå at bahá'í-troen er en verdensreligion hvis lære er sentrert om menneskehetens enhet. Så introduserer hun umiddelbart Bahá'u'lláh som den lovede gjennom alle tider.

___ Å straks introdusere Bahá'u'lláh som den lovede er en utmerket måte å presentere troen på for folk fra alle religioner – kristne, muslimer, hinduer, buddhister og andre – siden begrepet den lovede eksisterer i alle religiøse tradisjoner i en eller annen form.

___ Folk flest i dag er ikke egentlig interessert i religion selv om de tilhører en, så det er best å ikke introdusere skikkelsen Bahá'u'lláh med en gang. Det er mer effektivt å først snakke om hva bahá'íene tror på og forklare ganske detaljert om ulike prinsipper slik som likestilling mellom menn og kvinner, avskaffelse av alle former for fordommer, og universell fred.

___ Hvis du underviser noen som har vanskelig for å tro på Gud, kunne du likevel introdusere skikkelsen Bahá'u'lláh umiddelbart. I så tilfelle ville du imidlertid først vise til ham som en av de universelle lærerne som kommer til menneskeheten fra tid til annen. Senere ville du introdusere begrepet “gudsmanifestasjon”.

___ Presentasjonen som Anna gir, ville bli mer effektiv hvis hun, etter å ha introdusert Bahá'u'lláh som den lovede gjennom alle tider, gikk videre med å sitere noen profetier for å bevise for Emilia at han er oppfyllelsen av hver av dem.

___ I de fleste av tilfellene fører det til vanskeligheter hvis en bruker profetier for å overbevise folk om gyldigheten av Bahá'u'lláhs stede. Det har en tendens til å få folk til å argumenterende i stedet for å få dem i en sinnsstemning av ettertenksom refleksjon. Anna meddeler den viktige ideen at Bahá'u'lláh er den lovede gjennom alle tider, men gjør rett i å ikke gå i detalj.

2. Etter at Anna har snakket med Emilia om personen Bahá'u'lláh, beskriver hun kort begrepet Gud og menneskenes forhold til ham. Det er spesielt viktig å legge merke til måten hun presenterer disse ideene på. Hun starter ikke med å si “Bahá'íene tror at ...”, og langt mindre “Jeg tror at ...”. Hun gjør det klart at hun baserer seg på Bahá'u'lláhs lære slik at fokuset fortsatt er på ham.

___ I dagens verden vil det å snakke om Gud og menneskehetens forhold til ham for tidlig i en samtale om troen, gjøre at folk mister interessen. Folk flest er mer interessert i sosiale temaer enn i åndelige. Det ville være bedre for Anna å ikke ta opp dette temaet.

- ___ Å introdusere ideen om at Gud, slik det er forklart i bahá'í-skriftene, er en essens som vi ikke kan kjenne, er svært fordelaktig for søkere fra enhver religiøs bakgrunn og til og med for dem som har vanskelig for å tro på Gud. Det skiller umiddelbart troen ut fra all slags overtro og irrasjonelle overbevisninger. Samtidig vender det seg mot den søkende sjels lengsel etter å anerkjenne kilden til sin eksistens.
3. Anna er gjennom hele presentasjonen sin omhyggelig med å bruke ordet “manifestasjon” hver gang hun henviser til Bahá'u'lláh og Kristus. Bildet med speilet hjelper henne med å forklare dette begrepet for Emilia.
- ___ Ordet “manifestasjon” er for vanskelig. Anna bør bruke ordet “profet” siden det både er enklere og lettere å forstå.
- ___ En person med katolsk bakgrunn ville anse det for respektløst å henvise til Kristus som en profet. Og hvis Anna skulle henvise til Bahá'u'lláh som en “profet”, ville hun dessuten gi Emilia det inntrykket at hans stade er under Kristi stade.
- ___ Hvis en underviser en muslim, kunne ordet “budbringer” fungere bra, siden muslimer henviser til Muhammed som Guds budbringer, men begrepet gudsmanifestasjon bør også forklares.
- ___ Det er riktig av Anna å unngå å fastslå med rene ord at Bahá'u'lláh er Kristi gjenkomst, siden ideen om “gjenkomst” er så forvirrende i folks hoder at det er umulig å vite hva det ville bety for Emilia. Ved å bruke analogien med speilet formidler Anna begrepet uten å skape forvirring rundt temaet.
- ___ Det er klokt av Anna å ikke dvele ved forestillingen om «Kristus som Guds sønn». Hun nevner det bare i forbifarten og fastslår deretter at Bahá'u'lláh er Guds herlighet. Ved å gjøre dette aksepterer Anna en viss sannhet uten å avspore samtalen.
- ___ Hvis du underviste en person med hinduistisk bakgrunn, ville du fremdeles bruke bildet med speilet for å beskrive begrepet “manifestasjon”. Men i stedet for å henvise til Kristus, ville du nevne Herren Krishnas uttalelse: “Alltid når rettferdigheten er på hell, o Bharat, og religionsløsheten tiltar, da er det at jeg sender Min ånd. For de godes frelse, for ødeleggelsen av illgjerningsmenn, og for å fast opprette rettferdigheten, manifesterer Jeg meg selv fra tid til tid.”
- ___ Ved å introdusere Gud som en uerkjennelig essens, bekrefter Anna at døren til kunnskap om Gud er stengt for oss. Likevel sender Gud oss av sin nåde sine manifestasjoner som, på samme måte som perfekte speil, reflekterer alle hans egenskaper og åpenbarer hans hensikt for oss. Denne forklaringen av begrepet «gudsmanifestasjon» passer for alle, inkluderte dem som har vanskelig for å tro på Gud, en vanskelighet som ofte kommer fra måten Gud vanligvis blir fremstilt på.

4. Mens hun snakker med Emilia, siterer Anna direkte fra Bahá'u'lláhs skrifter noen ganger.

___ Ordene i sitatene er for vanskelige. Det ville være bedre for Anna å unngå å sitere direkte fra skriftene, spesielt så tidlig i presentasjonen sin, og gi ideene med egne ord. Dessuten løper hun den risikoen å høres ut som en predikant.

___ Anna fletter sitatene inn i presentasjonen sin på en naturlig måte, stort sett i overensstemmelse med Bahá'u'lláhs eget råd. Selv om hennes venninne Emilia ikke forstår sitatene fullt ut, vil ordene ha en virkning på hjertet hennes.

5. Anna bruker også to analogier for å forklare vanskelige begreper med Emilia. Som nevnt ovenfor, hjelper analogiene med sola og speilet Anna med å forklare uttrykket "gudsmanifestasjon". Den andre analogien hun bruker, er den med snekkeren og bordet for å illustrere begrepet om at Gud er hevet over menneskelig fatteevne.

___ Hvis du bruker analogier når du forklarer troen for folk, synes de at du snakker til dem på en nedlatende måte. Folk ønsker ikke å bli behandlet som barn.

___ Å bruke analogier er en effektiv måte å undervise alle mennesker på – unge og gamle, de som er uten skolegang og de med formell utdanning. Uten bruk av analogier ville det faktisk være veldig vanskelig å forstå enkelte av de virkelig dype ideene som troens lære rommer.

DEL 10

Skjønt Anna tar en pause for å gi venninnen sin en sjanse til å uttrykke følelsene sine og stille spørsmål, sier Emilia lite på dette tidlige stadiet av samtalen. Hun forteller bare Anna at hun liker det hun har hørt så langt. Hun er spesielt imponert over den klare tankegangen som bahá'í-troen forklarer ting med. Den gir forklaring på så mye av det som forvirrer folk når det gjelder religion i dag. Anna bestemmer seg så for å fortsette:

La meg dele noen ideer meg deg som har sammenheng med den sentrale læresetningen i bahá'í-troen, nemlig at menneskeheten er én. Bahá'u'lláh forteller oss at vi er fruktene på ett tre og bladene på én gren. Skjønt vi er forskjellige fysisk og følelsesmessig, skjønt vi har ulike talenter og evner, stammer vi alle fra den samme rot; vi tilhører alle den samme menneskelige familie.

Menneskeheten kan sammenlignes med en enorm hage der blomster av enhver form, farge og duft vokser side om side. Sjarmen og skjønnheten ved hagen ligger i dette mangfoldet. Vi bør ikke la ulikhetene som eksisterer blant oss – når det gjelder våre fysiske karaktertrekk, karakteren vår, bakgrunnen vår,

tankene og synspunktene våre – gi grobunn for konflikt og strid. Vi bør se medlemmene av menneskeslekten som vakre blomster i menneskehetens hage og glede oss over å tilhøre denne hagen.

Selv om menneskehetens enhet er en uomtvistelig sannhet, er jordas folkeslag så langt fra den at det ikke er noen enkel sak å forene dem. Hvis du velger å slutte deg til bahá'í-samfunnet – og det ville gjøre meg så uendelig glad hvis du gjorde det – vil du ha godtatt Bahá'u'lláh som gudsmanifestasjonen for vår tid, og vil etterstrebe å omsette læren hans i praksis ikke bare i ditt eget liv, men i bestrebelser på å arbeide sammen med resten av oss i å bygge pulserende og forenede lokalsamfunn. Vi prøver alle å tilpasse tankene og handlingene våre med troen vår på menneskehetens enhet. Vi blir fortalt at når en tanke om krig kommer, bør vi umiddelbart erstatte den med en tanke om fred. Når en følelse av hat begynner å ta form i hjertet vårt, bør vi umiddelbart erstatte den med en følelse av kjærlighet. Vi bør gjøre alt vi kan for å overkomme fordommene våre. Fordommer når det gjelder rase, farge, nasjonalitet, kultur, religion og kjønn er blant de største hindringene til å bygge en bedre verden. Så mange utdrag fra bahá'í-skriptene lærer oss hvordan vi skal vandre på enhetens sti og hvordan vi kan hjelpe andre til å ta den samme stien. Det er et nydelig utdrag fra en av talene til 'Abdu'l-Bahá, som jeg vil snakke om senere, som jeg har lært utenat. Han sier:

«Bahá'u'lláh har trukket opp enhetens sirkel. Han har laget en plan for å forene alle folkeslag og for å samle dem alle i ly av den universelle enhets baldakin. Dette er den guddommelige gavmildhets verk, og vi må alle strebe av all makt inntil vi har enhetens virkelighet i vår midte, og som vi arbeider, vil kraft bli gitt oss.»⁷

DEL 11

Følgende øvelse vil hjelpe deg med å analysere to aspekter ved presentasjonen som Anna gir:

1. I dette spesielle tilfellet velger Anna først å snakke om emnet Gud og hans manifestasjon og så om enhetens prinsipp. Hun kunne like gjerne startet presentasjonen sin fra den motsatte innfallsvinkelen, begynt med enhet og latt dette bli fulgt av en samtale om Gud og hans manifestasjon. Sannsynligvis velger hun den første rekkefølgen fordi hun kjenner Emilia og synes at dette er en mer passende rekkefølge av ideer for henne. Ser du noen fordeler ved den ene eller den andre rekkefølgen? Ville den rekkefølgen av ideer du velger når du skal presentere troen avhenge av hvem du underviser? På hvilken måte? Kan du gi noen eksempler?

2. I løpet av presentasjonen sin gir Anna uttrykk for håpet om at Emilia vil bli bahá'í og lære å benytte seg av skriftene for å gi næring til sin egen vekst som enkeltperson og i arbeidet for å bygge pulserende og forente samfunn. Hvilke av utsagnene nedenfor er du enig i? Sett kryss.

___ Det er dumt å invitere noen til å slutte seg til bahá'í-samfunnet når han eller hun fremdeles vet lite om troen. Emilia føler seg trolig fornærmet på grunn av det faktum at venninnen hennes prøver å omvende henne.

___ Ved å uttrykke håpet om at Emilia skal bli bahá'í, tramper Anna over måteholdets grenser og misjonerer.

___ Ved å uttrykke håp om at venninnen hennes vil bli bahá'í, gjør Anna det på et tidlig tidspunkt klart at Emilia er velkommen til å slutte seg til bahá'í-samfunnet når som helst. Men hun gjør det på en slik måte at Emilia ikke føler noe utilbørlig press.

___ Det er ingen grunn for Anna til å uttrykke håp om at Emilia skal slutte seg til troen. Det er nok for Anna å hjelpe venninnen sin til å bli mer involvert i aktivitetene i tjeneste for samfunnet, siden det er dette som virkelig teller.

___ Hvis vi ønsker at folk skal slutte seg til bahá'í-samfunnet, bør vi ikke si noe om hva de vil måtte gjøre før etter at de har nærmet seg troen. Enda bedre ville det være å vente til etter at de har erklært seg.

___ Det er trist, men folk flest er bare interessert i hva de kan dra nytte av. De bryr seg ikke om hva de kan gjøre for å hjelpe verden rundt seg. I stedet for å snakke med Emilia om hvordan hun vil delta i bestrebelsene på å bygge pulserende og forente samfunn, bør Anna snakke om kjærligheten og fellesskapet en føler når en slutter seg til troen.

___ Anna finner den rette balansen når hun gir venninnen sin en følelse av hva det praktisk sett vil bety for henne å bli bahá'í. Hun får det til å lyde utfordrende, men ikke overveldende. Sitatet Anna velger er spesielt effektivt, for Emilia forstår at hun vil bli styrket i bestrebelsene sine på å arbeide for enhet og fremgang for landsbyen sin. Når Emilia blir medlem av bahá'í-samfunnet, vil hun etter all sannsynlighet ikke bli en passiv tilskuer, men en aktiv medarbeider for Saken.

DEL 12

I likhet med folk flest i dag, er Emilia ganske tiltrukket av bahá'í-læren om enhet. Begeistret over de ideene hun har hørt om bahá'íenes bestrebelser på så mange steder for å bygge forente samfunn, går hun inn i en kort, men livlig samtale med Anna om den skade som fordommer av ethvert slag volder. Anna gjenopptar så presentasjonen sin:

Bahá'u'lláh ble født i 1817 i Teheran, hovedstaden i Iran. Fra sin tidlige barndom viste han tegn på storhet. Han fikk riktignok noe opplæring hjemme, men trengte ikke skolering, for Gud hadde skjenket ham medfødt kunnskap. Bahá'u'lláh kom fra en adelig familie, og da han var en ung mann, ble han tilbudt en høy stilling ved kongens hoff, men han avslo den. Han ønsket å vie sin tid til å hjelpe de undertrykte, de syke og de fattige, og å forsvare rettferdighetens sak.

Det er to sider ved Bahá'u'lláhs liv som jeg gjerne vil nevne spesielt. Den ene er den lidelsen han utholdt. Den andre er den enorme innflytelsen han hadde på folks hjerter og sinn. Disse trekkene karakteriserer i virkeligheten livet til alle gudsmanifestasjonene.

Bahá'u'lláhs lidelser begynte i det øyeblikket han reiste seg for å proklamere Guds Sak. Livet hans var et liv i eksil, i fengsel og med forfølgelse. Han ble lagt i lenker i et mørkt og forferdelig fangehull i Teheran. Han ble forvist fire ganger fra land til land. I en av sine tavler som ble åpenbart under denne lange landsforvisningen, skrev han:

«Bevar i dine dager erindringen om mine dager, og husk min trengsel og forvisning i dette avsides fengsel. Og vær du så standhaftig i min kjærlighet at ditt hjerte aldri vakler, selv om fiendens sverdslag hagler ned over deg og alle himlene og jorden reiser seg mot deg.»⁸

Bahá'u'lláh ble til slutt sendt til fengselsbyen 'Akká i det osmanske riket. Så intense var lidelsene hans at han har omtalt 'Akká som "Det største fengsel". Jeg har alltid med meg i veska en liten notisbok der jeg skriver ned sitater fra bahá'í-skriftene som har berørt hjertet mitt ekstra. La meg lese for deg hva Bahá'u'lláh har sagt om lidelsene sine:

«Den urgamle Skjønnet har samtykket i å bli bundet med lenker så menneskeheten kan bli løst fra sin trelldom, og han har gått med på å sitte fanget i denne sterkeste festning så hele verden kan oppnå sann frihet. Han har tømt sorgens beger til bunns så alle jordens folk kan oppnå varig fryd og fylles av glede. Dette beror på din Herres barmhjertighet, han den medlidende, den mest barmhjertige. Vi har gått med på å bli fornedt, o dere som tror på Guds enhet, så dere kan bli opphøyet, og vi har utholdt mangfoldige prøvelser så dere skal kunne gjøre fremskritt og blomstre. Han som er kommet for å bygge hele verden opp på ny – se hvordan de som har gitt Gud likemenn, har tvunget ham til å bo i den ødsligste av byer!»⁹

Enhver anstrengelse ble gjort ved to hoff – det til kongen av Iran og det til den osmanske sultanen – for å motarbeide Bahá'u'lláh og hindre spredningen av læren hans. Men sannhetens lys slokkes ikke så lett. Selve det vann som helles på denne ilden for å slokke dens flamme, forvandles til olje, og ilden brenner mer intenst. Ingenting kunne gjøres for å stoppe Bahá'u'lláhs voksende innflytelse. Jo lenger bort myndighetene forviste ham, desto flere mennesker ble tiltrukket av læren hans og anerkjente hans makt og storhet. Til tross for konstant forfølgelse, fortsatte Bahá'u'lláh å åpenbare Guds ord i mer enn førti år og frigjorde en så enorm åndelig energi at den til sist vil vekke hele verden til nytt liv.

Bahá'u'lláh gikk bort i 1892. Gravstedet hans som vi anser som det helligste sted på jorda, ligger nær byen 'Akká. Her er noen bilder som viser inngangen til gravstedet og hagene som omgir det. Du aner ikke hvor lyst jeg har til å dra på pilegrimsreise til Det hellige land. Jeg håper at du også vil kunne gjøre det en gang.

DEL 13

Følgende øvelser utforsker ulike aspekter av Annas beretning om Bahá'u'lláhs liv.

1. Når Anna forteller historien om Bahá'u'lláhs liv, velger hun to hovedbegreper som hun ønsker å formidle. Underveis presenterer hun flere fakta om livet hans, men det er helt klart ikke intensjonen hennes å bibringe en hel del informasjon. Hun vet at hvis Emilia blir bahá'í, slik hun håper, vil hun studere historien om Bahá'u'lláhs liv mer detaljert. Hvilke to tanker er det hun prøver å formidle?

a. _____

b. _____

2. Hvorfor tror du hun velger disse to begrepene? _____

3. Er du enig med henne i at disse begrepene er de to mest sentrale for Emilia å forstå på dette stadiet? Hvis ikke, har du andre forslag?

7. Nå som du har tenkt gjennom Annas presentasjon av Bahá'u'lláhs liv, tror du det ville være nødvendig å forandre den hvis du snakket til noen med en annen religiøs bakgrunn eller uten noen i det hele tatt? Hvis du mener det, kan du gi noen eksempler på de forandringene du ville foreta?

DEL 14

Å høre Bahá'u'lláhs egne ord om lidelsene hans har synlig berørt Emilia. Hun husker selvsagt at Kristus ga sitt liv for menneskehetens frelse. Så de to vennene samtaler en stund om betydningen av lidelsene til gudsmanifestasjonene som selv om de er allmektige, villig aksepterer lidelser slik at vi kan oppnå sann frihet. Anna spør så om det er i orden å fortsette og introdusere en annen sentral skikkelse i bahá'í-troen, nemlig Báb. Hun fortsetter på følgende måte:

Flere år før Bahá'u'lláh forkynte sitt kall, sendte Gud en spesiell budbringer for å kunngjøre hans komme. Denne store personen tok tittelen Báb, som betyr «porten». Han var virkelig en port til kunnskapen om Gud og til en ny tidsalder i menneskehetens eksistens. I seks år underviste han uopphørlig at tilsynekomsten av en som var større enn ham var nært forestående og beredte veien for at han skulle komme. Han fortalte folket at de var vitne til demringen av en ny tidsalder, demringen av Guds lovede dag. Han oppfordret dem til å rense hjertene sine fra jordisk forfengeligheit slik at de kunne gjenkjenne «ham som Gud vil åpenbare».

Tusener på tusener aksepterte Bábs budskap og begynte å følge læren hans. Men den iranske regjeringen og det mektige presteskapet som regjerte over massene, reiste seg mot ham. Tilhengerne hans ble forfulgt, og et stort antall ble drept. Báb selv ble i en alder av 31 år martyrt ved at et soldatregiment på regjeringens ordre hengte ham opp på en offentlig plass og åpnet ild mot ham.

For at du skal kunne se hvor gjennomtrengende Bábs ord er, vil jeg gjerne fremsi to av bønnene hans for deg:

«Finnes det noen som fjerner vanskeligheter uten Gud? Si: Lovet være Gud! Han er Gud! Aller er hans tjener og alle holder fast ved hans bud!»¹⁰

«Si: Gude er alle ting tilstrekkelig fremfor alle ting og intet i himlene eller på jorden eller i hva som enn ligger mellom dem er tilstrekkelig uten Herren din Gud. Sannelig, han er i seg selv den vitende, den opprettholdende, den allmektige.»¹¹

Mange bahá'íer kan spesielt den første bønnen utenat og fremsier den når de er i vanskeligheter. Hvis du vil, kan vi stoppe litt så du kan lære den utenat. Det er faktisk ganske lett.

Etter utenatlæringen fortsetter Anna:

Kort etter Bábs død ble levningene hans tatt vare på av tilhengerne hans og flyttet fra sted til sted, mens de hele tiden var skjult for troens fiender. Til slutt ble de overført til Karmelfjellet i Det hellige land. Her er noen bilder av gravstedet hans i Haifa og noen andre hellige steder der og i 'Akká, som ligger tvers over bukten. Disse tvillingbyene er i dag bahá'í-troens åndelige og administrative verdenssenter, for setet for troens øverste styringsorgan, Det Universelle Rettferdighetens Hus, ligger på Karmelfjellet.

DEL 15

Øvelsen nedenfor vil hjelpe deg til å tenke gjennom denne delen av Annas presentasjon.

1. Lag en liste over de viktige begrepene og informasjonsbitene som Anna formidler i sin beretning om Bábs liv:

Begreper: _____

Informasjon: _____

2. Hvorfor er det viktig å introdusere skikkelsen Báb på et tidlig stadium i en presentasjon av troen som den Anna gir?

DEL 16

Etter at Anna kort har beskrevet livene til tvillingmanifestasjonene, fortsetter hun å snakke om 'Abdu'l-Bahá og Bahá'u'lláhs Pakt.

Den mest sentrale tanken for livene våre som bahá'ier, er at vi har inngått en pakt med Bahá'u'lláh. Som du vet, har det vært slik i alle andre religioner at etter at manifestasjonen var gått bort, hadde etterfølgerne endeløse disputer seg imellom, og som et resultat av dette, ble religionen splittet opp i mange sekter. Årsaken til uenigheten var noen ganger ønsket om lederskap hos enkelte ambisiøse individer. Men når meningsforskjeller oppsto til og med mellom oppriktige troende angående hva manifestasjonens ord betydde, var ingen blitt autorisert av manifestasjonen selv til å avgjøre uenighetene, og dette bidro til konflikt og splid. Hvert sett av tolkninger førte til dannelsen av en ny sekt.

Bahá'u'lláh har beskyttet troen sin mot slik splittelse ved å inngi den en unik kraft, Paktens kraft. Før han døde, fastsatte han skriftlig i de klareste ordelag at etter ham skulle alle bahá'ier vende seg til 'Abdu'l-Bahá. 'Abdu'l-Bahá, hans eldste sønn, ble derved utnevnt til den eneste fortolkeren av hans ord og Midtpunktet for hans Pakt. Han var blitt oppdratt av Bahá'u'lláh selv, hadde anerkjent hans stede allerede som barn og hadde delt sin fars lidelser. Han var en særdeles dyrebar gave til menneskeheten, det fullkomne eksempel på alle Bahá'u'lláhs læresetninger.

'Abdu'l-Bahá levde her på jorda i 77 år. Han ble født samme natt som Báb kunngjorde sitt kall i 1844, og døde i november 1921. Livet hans var fylt av lidelse, men til alle som kom i hans nærhet, innga han den største glede og

lykke. Etter hans fars bortgang falt ansvaret for bahá'í-samfunnet på hans skuldre, og han arbeidet dag og natt for å utbre troen i Østen og Vesten. Han skrev tusener av tavler til enkeltpersoner og grupper overalt og avklarte sin fars læresetninger. Tolkningene hans er nå en vesentlig del av bahá'í-troens skrifter.

Ved å fokusere på 'Abdu'l-Bahá som Midtpunktet for Bahá'u'lláhs Pakt, forblir verdens bahá'ier forent i sine bestrebelse på å leve bahá'í-livet og bidra til forvandlingen av samfunnet. Vi husker at som en del av løftet vårt til Bahá'u'lláh, skal vi elske hverandre, og i 'Abdu'l-Bahá ser vi den fullkomne åpenbaringen av kjærlighet. Vi husker at vi må opprettholde rettferdighet, at vi må være gavmilde, at vi må overse andres feil, og av 'Abdu'l-Bahás eksempel lærer vi rettferdighet, gavmildhet og tilgivelse. Mer enn noe annet er vi ved å holde fokuset vårt på 'Abdu'l-Bahá, alltid oppmerksomme på pakten vår med Bahá'u'lláh om at vi ikke vil tillate at enheten til tilhengerne hans blir brutt, og at vi forent som et verdenssamfunn vil arbeide inntil menneskehetens enhet har blitt fast opprettet.

I sitt testament utnevnte 'Abdu'l-Bahá barnebarnet sitt, Shoghi Effendi, til troens Beskytter som etter hans bortgang ble den autoriserte fortolker av Bahá'u'lláhs ord. I trettiseks år fortsatte han sin bestefars arbeid idet han avklarte manifestasjonens ord og opprettet et solid grunnlag for hans tro overalt på planeten. Fem og et halvt år etter hans bortgang, valgte verdens bahá'ier Det Universelle Rettferdighetens Hus slik Bahá'u'lláh forutså og det var blitt klart beskrevet av 'Abdu'l-Bahá og Beskytteren. Det Universelle Rettferdighetens Hus er troens øverste institusjon, som alle verdens bahá'ier nå vender seg til.

DEL 17

Du la antakelig merke til at denne delen av Annas presentasjon er tung fordi hun i få ord forklarer for Emilia noen overordentlig dype begreper. Øvelsen som følger, vil hjelpe deg til å undersøke ytringene hennes mer i detalj.

1. Frem til dette punktet har Anna, i tråd med uttalelsene fra Det Universelle Rettferdighetens Hus som er sitert i Del 6, snakket til Emilia om stadet til troens forløper, Báb, og om dens opphavsmann, Bahá'u'lláh. Hun ønsker nå å hjelpe Emilia til å anerkjenne 'Abdu'l-Bahás stade. For å gjøre dette, innfører Anna også begrepet Bahá'u'lláhs Pakt. Hun presenterer et utvalg fakta som kan hjelpe Emilia til å oppnå en viss forståelse av disse to begrepene som står i et gjensidig forhold til hverandre.

Nedenfor er det en liste over noen av disse faktaene. Hver uttalelse har til hensikt å bidra til Emilias forståelse av det ene eller det andre av disse to begrepene, eller av begge. Skriv «1» foran de uttalelsene du synes i stor utstrekning forsterker tanken om 'Abdu'l-Bahás stade, og «2» foran dem som mer er rettet mot tanken om Bahá'u'lláhs Pakt. Hvis du føler at uttalelsen bidrar like mye til forståelsen av begge tankene, setter du både «1» og «2» ved den.

- ___ Alle andre religioner er blitt splittet i en mengde sekter på grunn av mangelen på en fortolker som er blitt uttrykkelig bemyndiget.
- ___ ‘Abdu’l-Bahá er Midtpunktet for Bahá’u’lláhs Pakt.
- ___ ‘Abdu’l-Bahá er fortolkeren av Bahá’u’lláhs ord.
- ___ Opprettelsen av Det Universelle Rettferdighetens Hus var forutsett av Bahá’u’lláh.
- ___ I testamentet sitt utnevnte ‘Abdu’l-Bahá barnebarnet sitt til troens Beskytter.
- ___ ‘Abdu’l-Bahá skrev tusenvis av tavler der han avklarte troens læresetninger.
- ___ Bahá’u’lláh beskyttet troen sin fra splittelse ved å inngi den Paktens kraft.
- ___ ‘Abdu’l-Bahá er det fullkomne eksempel på Bahá’u’lláhs lære.
- ___ ‘Abdu’l-Bahá ga glede og lykke til alle som kom i hans nærhet.
- ___ Bahá’u’lláh fastslo skriftlig i de klareste ordelag at etter hans bortgang skulle alle bahá’ier vende seg til ‘Abdu’l-Bahá.
- ___ Ønske om lederskap kan være årsaken til splittelse i en religion.
- ___ ‘Abdu’l-Bahá arbeidet dag og natt for å utbre troen overalt i Østen og Vesten.
- ___ Verdens bahá’ier valgte Det Universelle Rettferdighetens Hus like etter Beskytterens bortgang.
- ___ Mangel på en autorisert fortolker i en religion åpner for konflikt og uenighet.

DEL 18

I løpet av forklaringen sin om Bahá’u’lláhs Pakt og ‘Abdu’l-Bahás stade, legger Anna merke til at Emilia er noe overveldet. Raskt overveier hun de to alternativene hun har for hånden: Hun kan bruke tid på å diskutere emnet mye mer i dybden, eller hun kan fortsette presentasjonen og forsikre seg om at de snart i en ny samtale skal studere temaet Pakten igjen. Hun bestemmer seg for det andre handlingsalternativet og fortsetter slik:

Mange av de ideene jeg har forklart angående dette siste emnet krever en hel del tenkning. Hvis du er enig, kan vi diskutere dette emnet mer i dybden en annen gang. Til den samtalen skal jeg ta med noen utdrag fra Bahá’u’lláhs Paktbok så vel som ‘Abdu’l-Bahás Testament, slik at vi kan lese dem sammen.

Men la meg fortsette med å presentere noen få andre tanker for deg som det er viktig å vite om bahá'í-troen helt fra begynnelsen av.

Emilia er enig og uttaler vennlig at hun faktisk likte forklaringen, at hun har fått et glimt av betydningen av Bahá'u'lláhs Pakt og at hun ser frem til snart å lære mer om emnet. Lykkelig og avslappet fortsetter Anna:

Viktig for enhver religion er de lovene som manifestasjonen bringer til menneskeheten for å lede den på rett vei. Noen av disse lovene og budene er evige, andre endrer seg etter hvert som menneskeheten gjør fremskritt og utvikler seg. I troen lærer vi at vi ikke bør tenke på bahá'í lovene som en rekke med regler, med "skal – skal ikke". Bahá'u'lláh forteller oss at hans lover er "... mitt kjærlige forsyns lamper blant mine tjenere og min barmhjertighets nøkler for mine skapninger". Heller ikke bør vi adlyde disse lovene av frykt for straff, for han har klart fastslått i sin Helligste bok: "Overhold mine bud av kjærlighet til min skjønnhet."

Disse ideene vil bli klarere for deg hvis jeg gir deg noen eksempler på bahá'í-lover. I den fysiske verden må menneskene spise hver dag. Dette er et krav for det menneskelige legeme. Hvis vi ikke spiser, vil vi raskt bli syke og dø. Vi kan derfor si at det å spise hver dag er en av den fysiske eksistensens lover som må adlydes. På samme måte er det med et av Bahá'u'lláhs bud om at vi bør be hver dag. Akkurat som med kroppen vår, trenger sjelen vår konstant næringstilførsel, og bønn gir slik næring til den åndelige veksten vår. Det fins mange vakre bønner åpenbart av Bahá'u'lláh, av Báb og av 'Abdu'l-Bahá som vi kan fremsi når vi er alene eller på sammenkomster. Noen av disse bønnene er obligatoriske, og sammen med noen få andre spesifikke bønner, har de en spesiell kraft. En av de daglige obligatoriske bønnene lyder:

«Jeg bevitner, o min Gud, at du har skapt meg for å kjenne deg og tilbe deg. Jeg vitner i denne stund om min maktesløshet og om din styrke, om min fattigdom og om din rikdom.

Der er ingen annen Gud enn deg, hjelperen i fare, den selvbestående.»¹²

Det er en kort og vakker bønn, og nå som jeg har sett hvor lett det er for deg å lære vers utenat, er jeg sikker på at du vil kunne den utenat etter å ha gjentatt den noen ganger.

I et annet bud forbyr Bahá'u'lláh baktalelse og bakvaskelse. Dette er viktig, for hvis du tenker over det, er baktalelse en av enhetens verste fiender. Og uheldigvis er det blitt fast praksis blant mesteparten av menneskeheten å snakke om andre menneskers feil når de ikke er til stede. Alle ser ut til å være opptatt av alle andres tilkortkommenhet, som blir større og større ved stadig å bli nevnt. 'Abdu'l-Bahá ber oss gjøre det motsatte. Vi bør overse andres feil og se med tilgivelsens øye. Vi bør elske menneskene for Guds skyld. 'Abdu'l-Bahá forteller oss at det finnes ufullkommenheter i alle mennesker, og vi vil alltid bli ulykkelige hvis vi ser mot menneskene selv. Men hvis vi ser mot Gud, vil vi elske dem og være vennlig mot dem.

Emilia, som lytter med spesiell interesse til Annas siste kommentarer, husker noen nylige situasjoner på skolen da baktalelse resulterte i at mange følte seg såret. De to venninnene snakker en stund sammen om hvordan sladder kan ødelegge et vennskap, og så leter Anna gjennom notisboka si og leser følgende:

«O medtjener ved min trone! Hør intet ondt, og se intet ondt, fornedre ikke deg selv, og sukk og gråt ei heller. Tal intet ondt, så du ikke skal høre ondt talt til deg, og fremhev ikke andres feil, så dine egne feil ikke skal virke store; og ønsk ikke fornedrelse for noen, så at din egen fornedrelse ikke må komme for dagen. Så lev ditt livs dager, som varer kortere enn et flyktig øyeblikk, med ditt sinn plettfritt, ditt hjerte utilsmusset, dine tanker rene og ditt vesen helliggjort, slik at du fri og tilfreds kan legge bort dette jordiske hylster, og søke hen til det mystiske paradiset og bo i det evige rike for all tid.»¹³

Så fortsetter hun:

Bahá'u'lláh forbyr oss dessuten å drikke alkohol, og forbyr naturligvis også stoffmisbruk. Å drikke alkohol er i virkeligheten et av de største sosiale onder som eksisterer i verden i dag. Det er en av de viktigste årsakene til vold og ødeleggelse av et sunt familieliv. For å være ærlig har jeg aldri forstått hvorfor folk vil innta noe som innvirker på sinnene deres og får dem til å miste evnen til å tenke klart. Å drikke setter folk i stand til å oppføre seg på skammelige måter, enda vi faktisk ble skapt edle. Jeg kan et nydelig sitat fra Bahá'u'lláhs skrifter om det å være edel:

«O Åndens sønn! Jeg skapte deg rik, hvorfor bringer du deg selv i fattigdom? Edel skapte jeg deg; av hvilken grunn fornedrer du deg? Av kunnskapens kjerne gav jeg deg liv, hvorfor søker du opplysning fra noen annen enn meg? Av kjærlighetens leire gav jeg deg form, hvordan kan du være opptatt av en annen? Vend blikket mot ditt eget selv, og du vil finne meg i ditt indre, mektig, sterk og selvbestående.»¹⁴

Et annet av Bahá'u'lláhs bud, et som spesielt snakker til hjertet mitt, handler om foreldrenes og samfunnets plikt til å opplære barn. Her i notisboka mi har jeg et kort utdrag fra 'Abdu'l-Bahás skrifter som forklarer dette godt:

“Herrens elskede og den barmhjertiges tjenerinner må derfor oppfostre sine barn av hele sitt hjerte og all sin hu og undervise dem i dydens og fullkommenhetens skole. Heller ikke bør de i denne sammenheng tolerere den minste forsømmelse eller tilkortkommenhet. ...

Den første plikt for Guds elskede og den barmhjertiges tjenerinner er med alle mulige midler å bestrebe seg på å oppdra alle barn, både jenter og gutter. For de siste er som de første – det finnes overhodet ingen forskjell mellom dem. Uvitenhet er klanderverdig hos begge og forsømmelighet er kritikkverdig i begge tilfeller. ‘Er de vel like, – de som vet og de som ikke vet?’”¹⁵

Dette budet er så viktig at bahá'í-samfunnet tilbyr klasser for åndelig opplæring av unge barn i landsbyene i området. Jeg tar et kurs som blir gitt av bahá'í-opplæringsinstituttet for å få hjelp til å styrke evnen min til å undervise en av disse klassene, den som du har hjulpet meg med et par ganger nå. For alle som tar instituttkursene, åpner de opp en sti for å tjene samfunnet vårt, og hvis du er interessert, kan jeg fortelle deg mer om dem en gang.

DEL 19

Som en hjelp til å tenke gjennom ideene som Anna har presentert, kan du fullføre følgende øvelser.

1. I denne delen av presentasjonen sin forsøker Anna å følge veiledningen fra Det Universelle Rettferdighetens Hus om å informere den søkende om at troen har lover som vi må følge. Hvilke av følgende uttalelser er du enig i?

___ På dette stadiet ville det vært bedre om Anna ikke hadde nevnt lovene i det hele tatt. I dagens samfunn verdsetter folk sin personlige frihet, og tanken på "religiøse lover" får dem til å miste interessen.

___ Anna bør nevne de fleste, om ikke alle, bahá'í-lovene for Emilia, for eksempel lovene om arv, ekteskap, begravelse og huqúqu'lláh. Ellers blir ikke Emilia fullt ut informert om hva det betyr å være bahá'í.

___ Det viktigste er at Emilia forstår at det finnes lover i bahá'í-troen, at hun har en idé om disse lovenes egenart og er klar over at hun som bahá'í må adlyde dem. På dette stadiet trenger hun ikke å ha kjennskap til alle lovene.

___ For at Anna skal oppnå hensikten sin, ville det være nok å gi eksempel på én lov, loven om bønn. Hun overdriver ved å fremlegge fire.

___ Annas forklaring av loven angående bønn er veldig effektiv. Ved først å presentere en av lovene som regulerer den fysiske verden, blir Anna i stand til å forklare betydningen av slike lover som bønn som styrer vår åndelige eksistens. Med denne tilnærmingen reduserer hun ikke Guds lover til et sett av regler slik det så ofte blir gjort.

___ Det er ingen god ide å snakke til en søkende om Bahá'u'lláhs forbud mot bruken av alkohol, spesielt ikke når det gjelder en ung person som strever med å etablere uavhengigheten sin og vise at hun er i ferd med å bli voksen. En ung person vil naturligvis ønske å prøve å drikke alkohol, og å nevne en lov som går imot det, vil bare skyve vedkommende bort fra troen.

___ Anna presenterer Bahá'u'lláhs forbud mot alkohol på en passende måte. Ved å snakke om den virkningen alkohol har på ens klare tenkeevne, viser hun lovens visdom. Ved å introdusere emnet edelhet setter hun dessuten loven inn i en høyere, åndelig sammenheng.

DEL 20

Annas første samtale med Emilia om troen nærmer seg avslutningen. Emilia har vist stor interesse for bahá'í-læren som Anna har presentert, og dette har oppmuntret Anna til å forklare visse ideer relativt detaljert. Nå må hun avslutte bemerkningene sine:

Jeg er sikker på at du er oppmerksom på at jeg inviterer deg til å bli med i en religion og ikke bare akseptere en samling fine idealer. Faktisk er bahá'í-troen en godt organisert religion hvis medlemmer systematisk arbeider for å anvende Bahá'u'lláhs lære i sine egne liv og i samfunnslivet. Det vil være nyttig for deg å tenke på dette arbeidet som byggingen av en verdenssivilisasjon. Det Universelle Rettferdighetens Hus forteller oss at det er tre deltakere i dette arbeidet, hver med en veldig viktig rolle.

Den første deltakeren er enkeltpersonen. Det er enkeltpersonens plikt å forbli fast i Pakten, å strebe daglig etter å bringe sitt eget liv i overensstemmelse med Bahá'u'lláhs lære og å tjene menneskeheten, i stadig bevissthet om det faktum at livet ikke tar slutt ved døden og at ens forbindelse med Gud er evig. Etter døden fortsetter sjelen å gjøre fremskritt henimot Gud i all evighet. Livet vårt her er svært likt det livet et barn har i mors liv. I omtrent ni måneder utvikler barnet redskaper – øyne, ører, hender og så videre – som skal brukes senere i denne verden. På samme måte skal vi her utvikle de åndelige egenskapene som vi trenger for å gjøre fremskritt i Guds andre verdener. Selvsagt oppnår vi ikke hensikten bare ved å tenke på det. Det er i stedet i tjenestefeltet, idet vi arbeider for at samfunnet skal bli bedre, at vi vokser åndelig og intellektuelt.

Den andre deltakeren er lokalsamfunnet. Menneskene ble ikke skapt for å eksistere alene. Vi lever i samfunn og må arbeide sammen for å bygge en ny sivilisasjon. Samfunnet nærmest oss er vårt lokale bahá'í-samfunn som består av bahá'íene i vår egen landsby eller by. Men uansett hvor vi bor, er alle invitert til å samarbeide for å styrke kapasiteten for tjeneste og å bidra til fremgangen for nabolagene og landsbyene våre. Det er i lokalsamfunnet, der venner og naboer arbeider sammen med oss, at vi lærer å samarbeide med hverandre, gå fremover sammen og bli forent. I tillegg til å være medlemmer av lokalsamfunnet, er vi også medlemmer av det nasjonale samfunnet og videre av det verdensomspennende bahá'í-samfunnet, som stadig ekspanderer og tiltrekker folk av enhver religiøs bakgrunn, nasjonalitet, etnisitet, rase og stamme.

Troens institusjoner, forteller Det Universelle Rettferdighetens Hus oss, representerer den tredje deltakeren i oppbyggingen av en ny sivilisasjon. Dette er et emne vi må snakke mer om når vi diskuterer Pakten. I denne omgang vil jeg bare nevne at det blant Bahá'u'lláhs bud er mange som har å gjøre med hvordan samfunnet bør organiseres. I fortiden har Guds manifestasjoner ikke sagt så mye om hvordan følgesvennene deres bør organisere seg, og folk måtte selv oppdage hvordan det skulle gjøres. Men i bahá'í-troens tilfelle har vi fått en guddommelig unnfanget administrasjonsordning, noe som betyr at Bahá'u'lláh selv har fortalt oss hvilke institusjoner vi må skape, hvordan de bør fungere, og hvordan menneskeheten bør styre seg selv.

Vi har allerede snakket om den øverste institusjonen, som er Det Universelle Rettferdighetens Hus. I hvert land velger bahá'íene årlig det nasjonale åndelige råd, og i hvert lokalsamfunn det lokale åndelige råd. Dette er den institusjonen du først vil bli kjent med. Det fins ingen prester eller noen geistlighet i bahá'í-troen, og det er det lokale åndelige rådet som tar seg av samfunnets anliggender og passer på at hver enkelt troende har det bra. Et lokalt åndelig råd består av ni medlemmer som er valgt i en atmosfære preget av bønn, og ved hemmelig stemmegivning av alle voksne medlemmer av samfunnet. Åndelige råd er svært viktige for bahá'íene. Gjennom dem lærer vi hvordan menneskelige anliggender skal administreres og hvordan en ny ordening kan opprettes i samfunnet, en ordening som vil bli kjent som Bahá'u'lláhs verdensordening.

Vi kan tenke oss at samtalen mellom Anna og Emilia kommer til en avslutning her. Emilia er tydeligvis ivrig etter å fortsette diskusjonen en annen dag. Anna tar en liten bønnebok ut av veska si og gir den til Emilia som en gave, og foreslår at de skal be en bønn sammen før de går hver til sitt. Emilia åpner boka og leser:

«Skap i meg et rent hjerte, o min Gud, og gi meg på ny en rolig samvittighet, o mitt håp! Ved kraftens ånd bestyrk du meg i din Sak, o min høystelskede, og ved din herlighets lys åpenbar for meg din vei, o du mine lengslers mål! Ved din altoverskyggende veldes kraft løft meg opp til din hellighets himmel, o mitt vesens opphav, og gled meg ved din evighets milde vinder, o du som er min Gud! La dine evigvarende melodier ånde ro over meg, o min ledsager, og la ditt urgamle åsyns rikdom fri meg fra alt uten deg, o min Mester, og la budskapet om åpenbaringen av ditt uforgjengelige vesen bringe meg glede, o du som er det mest åpenbare av det åpenbare og det mest skjulte av det skjulte!»¹⁶

Selv om den beretningen om Anna og Emilia som vi har fortalt ikke har vært en reell situasjon, er den bygget på erfaringen til tusener av bahá'íer fra hele verden. Som en avslutning på historien, kan vi derfor i full tillit si at etter noen få dager og en eller to samtaler til, vil Emilia slutte seg til bahá'í-samfunnet og med Annas hjelp legge ut på en sti av tjeneste for Saken.

DEL 21

La oss undersøke Annas presentasjon ved hjelp av følgende to øvelser:

1. Ideene som Anna deler med venninnen sin, spesielt dem i avslutningen hennes, vil i betydelig grad påvirke Emilias oppfatning av ansvaret sitt som enkeltmedlem av samfunnet, i deltakelse i samfunnets arbeid, og i sitt fremtidige forhold til troens institusjoner.

Hvilket bilde forsøker Anna å gi av individet? Hva er noe av det som kjennetegner dette individet?

Hvilket bilde forsøker Anna å gi av bahá'í-samfunnet? Hva er noen av kjennetegnene?

Hvilket bilde forsøker Anna å gi av troens institusjoner? Hva er noen av kjennetegnene?

2. Hele veien forsøker Anna tydeligvis å åpne døren til at Emilia kan slutte seg til bahá'í-samfunnet. Hvilken av følgende uttalelser anser du som hovedhensikten i anmodningen hennes?

___ At bahá'í'ere er hyggelige mennesker og at bahá'í-samfunnet er forent, og derfor håper jeg du vil slutte deg til oss.

___ At bahá'í-troen inneholder de mest progressive åndelige og sosiale prinsippene, og siden du aksepterer dem, er du bahá'í.

___ At med den korte introduksjonen jeg har gitt deg, trenger du nå å foreta et grundig studium av bahá'í-troen og deretter avgjøre om du skal bli bahá'í eller ikke.

DEL 23

Som du sikkert har lagt merke til ovenfor, blir evnene som overveies, styrket over tid etter hvert som en underviser troen til flere og flere personer. På samme måte som Anna i historien vår, har vi alle venner og slektninger, kollegaer og jevnaldrende som hver på sin måte søker etter sannheten, og som vil være åpne til å undersøke Bahá'u'lláhs budskap i en samtale som presenterer læren hans på en overbevisende og direkte måte. Vi engasjerer oss kanskje i en lignende samtale med dem vi nettopp har møtt som en del av en kollektiv kampanje innenfor en mottakelig befolkningsgruppe i landsbyen vår eller nabolaget vårt. I slike tilfeller bør vi huske følgende veiledning fra Det Universelle Rettferdighetens Hus:

«Hvorvidt den første kontakten med slike nye venner utløser en invitasjon til å melde seg inn i bahá'í-samfunnet eller til å delta i en av dets aktiviteter, er ikke av overveldende betydning. Det er viktigere at hver sjel kjenner seg velkommen til å slutte seg til oss for å bidra til å gjøre storsamfunnet bedre, og slår inn på en vei til tjeneste for menneskeheten, der en formell innmelding kan skje i starten eller senere hen.»¹⁷

Så det vi bør huske, er at blant dem som arbeider side om side med oss i våre bestrebelser på samfunnsbygging eller støtter dem på ulike måter, er de som til å begynne med var motivert av et sterkt ønske om å tjene menneskeheten, og som nå er klare til å drikke dypere fra Bahá'u'lláhs åpenbaring. I denne sammenheng skriver Det Universelle Rettferdighetens Hus:

«Samfunnet ønsker selvsagt velkommen enhver grad av forbindelse som en person ville like å holde, stor eller liten. Å anerkjenne Bahá'u'lláh som en gudsmanifestasjon og godta de privilegier og det ansvar som alene er forbundet med medlemskap i bahá'í-samfunnet, er likevel et enestående øyeblikk i en persons åndelige utvikling og skiller seg helt tydelig fra å delta regelmessig i bahá'í-aktiviteter eller å uttrykke støtte til bahá'í-prinsipper. Erfaring har vist at miljøet som skapes av samfunnsbyggende bestrebelser på et sted, gjør at enhver som ønsker det, settes i stand til å ta dette skrittet forholdsvis lett. Overalt der disse bestrebelser er i gang, er det viktig for vennene å forbli oppmerksomme på at troens dører er vidåpne, og å oppmuntre dem som står på terskelen.»¹⁸

Så enten det gjelder våre personlige undervisningstiltak, eller kollektive aktiviteter, bør vi være klare til å ha den type åpen samtale som vi har sett for oss ovenfor, en som vil tjene til å oppmuntre dem som står på terskelen til å gå inn i Sakens høyborg og få styrke fra Paktens forenende kraft.

DEL 24

Vi har sagt at det vanligvis er to sammenhenger der vi engasjerer oss i undervisningshandlingen: i våre egne personlige bestrebelser og i kollektive kampanjer. Vi vil undersøke disse to sammenhengene i tur og orden i løpet av de neste delene. La oss begynne med å tenke på våre personlige undervisningsbestrebelser. Du

er allerede kjent med sitatet nedenfor fra å ha studert tidligere kurs, men blir nå bedt om å reflektere grundigere over meningen, for vi får et glimt av åndelige prinsipper som kan danne grunnlaget for hver eneste personlige undervisningsplan.

«O veifarende på Guds sti! Ta din del av hans nådes osean, og berøv ikke deg selv de ting som ligger skjult i dets dybder. Vær av dem som har fått del i dets skatter. Dersom en duggdråpe av dette osean ble utgytt over alle som er i himlene og på jorden, ville den være nok til å berike dem med Gud den allmektiges, den allvitendes, den allvises gavmildhet. Øs med forsakelsens hender av dets livgivende vann og overstenk alle skapte ting dermed, så de kan bli lutret for alle menneskegjorte begrensninger og kan nærme seg Guds mektige sete, dette helligede og strålende sted.

Vær ikke bedrøvet om du gjør det alene. La Gud gjøre fyllest for deg på alle vis. Ha nært samfunn med hans Ånd, og vær av de takknemlige. Forkynn din Herres Sak for alle som er i himlene og på jorden. Skulle noe menneske reagere positivt på din appell, så avdekk Herren din Guds visdomsperler for vedkommende, de som hans ånd har sendt ned til deg, og vær av dem som virkelig tror. Og skulle noen avslå ditt tilbud, da vend deg bort fra vedkommende og sett din lit og fortrøstning til Herren din Gud, Herren over alle verdener.»¹⁹

1. Fullfør følgende setninger:

- a. Vi bør ta vår _____ fra _____ osean.
- b. Med _____ hender bør vi øse av dets _____.
- c. Vi skal overstenke _____ med Guds nådes livgivende vann.
- d. Vi bør ikke være _____ om vi må gjøre dette arbeidet _____.
- e. Vi bør _____ med hans Ånd.
- f. Vi skal være _____.
- g. Vi bør _____ vår Herres Sak til alle som er i himlene og på jorden.
- h. Skulle noe menneske reagere positivt på vår appell, bør vi _____ Herrens _____ for vedkommende.
- i. Skulle noen avslå vårt tilbud, bør vi _____ fra vedkommende og sette all vår _____ til Gud.

2. Hva betyr det at vi skal motta vår del av Guds nådes osean?

3. Nevn noen av de tingene som ligger skjult i dypet av dette oseanet og som, hvis de ble oppdaget, ville sette oss i stand til å bli effektive undervisere av Saken.

4. Hva kan en enkelt dråpe av Guds nådes osean gjøre? _____

5. Hvorfor må vi bruke “forsakelsens hender” for å kunne hente av dette oseanets livgivende vann? _____

6. Hva skal vi gjøre med det vannet vi henter fra Guds nådes osean?

7. Hvilken effekt ville denne overstenkingen gi? _____

8. Må vi alltid undervise i troen med hjelp fra andre bahá'íer? _____
9. Trenger vi noen andre enn Gud når vi proklamerer og underviser i Saken? _____
10. Hvem skal vi kommunisere med mens vi proklamerer og underviser i Saken?

11. Hva bør vi være takknemlige for når vi proklamerer og underviser i Saken?

12. Hvem bør vi proklamere Saken for? _____

13. Hvem bør vi undervise? _____

14. Hva skal vi gjøre hvis budskapet vi bringer blir avvist? _____

15. Betyr det at vi skal vende oss bort fra dem som avviser budskapet det samme som at vi ikke skal være venner med dem mer? Eller betyr det rett og slett at vi ikke skal insistere på å snakke til dem om troen?

16. Nedenfor finner du noen uttalelser om undervisning. Avgjør hvilke av dem som er mest i overensstemmelse med utdragene fra Bahá'u'lláhs skrifter. Sett et kryss ved dem.

___ Jeg bestemte meg for at den personen jeg ville undervise, var min beste venn, Miguel. Derfor har jeg i de siste fem årene konsentrert anstrengelsene mine bare om ham. Han gir ikke noen særlig god respons, men en vakker dag kommer han til å gjøre det. I bunn og grunn er dette min personlige undervisningsplan.

___ Jeg mener at det er vårt ansvar å proklamere troen for folk. Deretter er det deres sak om de ønsker å undersøke den videre. Hvis de virkelig ønsker det, vil de be om en bok å lese slik at de kan ta en avgjørelse for seg selv.

___ I går forklarte jeg Bahá'u'lláhs budskap for en av naboene mine mens vi tok en kopp kaffe sammen. Etter en stund sa hun at selv om hun respekterte entusiasmen min, hadde hun det fint i sin egen religion. Men hun sa det på en slik måte at det var klart at hun ikke lukket døra for fremtidige samtaler om troen. Så neste gang vi er sammen, vil jeg forsøke å forklare at det ikke er noe behov for å avskrive sin egen religion, men at alle ting, religioner inklusive, må fornyes.

___ At noen forteller meg at de ikke er interessert i å høre om troen, betyr ikke at det nødvendigvis er slik. Jeg bare insisterer.

___ Hvis en person vet at jeg er bahá'í, men ikke stiller meg noen spørsmål om troen, betyr det at han eller hun ikke er interessert.

___ Jeg forsøker å treffe så mange mennesker som mulig, og når anledningen er der, forteller jeg dem noe om troen. Hvis jeg finner dem mottakelige, fortsetter jeg å undervise dem inntil jeg til slutt kan invitere dem til å slutte seg til troen.

DEL 25

I *Tilsynkomsten av guddommelig rettferdighet* har Beskytteren skrevet et avsnitt der han på en veltalende måte beskriver de grunnleggende elementene i en systematisk, personlig plan for undervisning. Dette avsnittet er blitt delt opp i kortere deler her. Les hver enkelt del og fyll så ut de åpne feltene i setningene som følger.

«Når han på eget initiativ har reist seg og besvart kallet til å undervise, uten å la seg avskrekke av eventuelle hindringer som venn eller fiende ubevisst eller med overlegg måtte legge i veien for ham, så la ham omhyggelig overveie enhver fremgangsmåte han kunne benytte i sine personlige forsøk på å vinne deres oppmerksomhet som han søker å føre inn i sin tros fold, og på å holde deres interesse ved like og gjøre deres tro dypere. La ham ta et overblikk over de muligheter som bys ham av de spesielle forhold han lever under, vurderer deres fordeler og gå videre med å utnytte dem på en intelligent og systematisk måte for å nå det mål han har satt seg.»²⁰

1. Beskytteren sier at vi på eget _____ bør bestemme oss for å _____ og _____ kallet til _____.
2. Når vi gjør dette, må vi ikke tillate hindringene som _____ eller _____ eller _____ måtte legge i veien for oss, å avlede oss fra vårt forsett.
3. Faste i vår beslutning, bør vi omhyggelig overveie _____ som vi kunne benytte i våre personlige forsøk på å vinne _____ som vi søker å føre inn i hans tros fold, og på å holde _____ og gjøre _____ dypere.
4. Faste i vår beslutning bør vi omhyggelig _____ enhver fremgangsmåte som vi kunne _____ i våre personlige forsøk på å _____ oppmerksomhet som vi søker å føre inn i hans tros fold, holde _____ deres interesse _____ og gjøre deres tro _____.
5. Vi blir bedt om å _____ de mulighetene som bys oss av de _____ vi lever under.

6. Vi bør _____ fordelene med mulighetene som bys oss.
7. Når vi har gjort det, bør vi gå videre med å _____ dem på en _____ og _____ måte som et middel til å undervise i troen.

«La ham også forsøke å finne på fremgangsmåter som forbindelse med klubber, utstillinger og foreninger, foredrag om emner beslektet med hans Saks lære og idealer, som måtehold, moral, sosial velferd, religiøs og rasemessig toleranse, økonomisk samarbeid, islam og sammenlignende religion, eller deltagelse i sosiale, humanitære, veldedige og pedagogiske organisasjoner og foretagender som, mens de bevarer hans tro intakt, vil åpne for ham et mangfold av måter til etter hvert å vinne sympati, støtte og til sist tilslutning fra dem han kommer i kontakt med.»²¹

8. Vi bør også forsøke å tenke ut fremgangsmåter som forbindelser med _____, _____ og _____, _____ om emner som er beslektet med Sakens _____ og _____.
9. Videre bør vi forsøke å finne måter for å delta i _____, _____, _____, og _____ mens vi hele tiden _____ troen intakt.
10. Dette bør vi gjøre slik at et mangfold av _____ vil åpne seg for oss, hvorved vi kan vinne _____, _____ og til sist _____ fra dem vi kommer i kontakt med.

«La ham, mens slike kontakter opprettes, ha i tankene de krav hans tro stadig stiller til ham om å verne dens verdighet og stade, om å bevare dens lover og prinsipper hele og ubeskårne, om å vise at den er omfattende og universell, og om fryktløst å forsvare dens mangfoldige og vitale interesser. La ham betrakte graden av sin tilhørers mottagelighet og avgjøre om den direkte eller indirekte undervisningsmetoden egner seg for å innprente den søkende hvor uhyre viktig det guddommelige budskap er, og overtale ham til å gjøre felles sak med dem som allerede har tatt imot det.»²²

11. Mens vi oppretter slike kontakter, må vi aldri glemme vårt ansvar for å _____ troens verdighet og _____, for å _____ dens _____ og _____, for å _____ at den er omfattende og _____, og for fryktløst å _____ dens mangfoldige og vitale _____.
12. Beskytteren ber oss vurdere graden av vår tilhørers _____

og gjøre oss opp en mening om den _____ eller
_____ undervisningsmetoden egner seg.

13. Uansett hvilken metode vi velger, må vi huske at målet vårt er å
_____ i den søkende hvor _____
det guddommelige budskapet er og _____ ham til å _____
_____ med dem som allerede har tatt imot det.

«La ham huske eksempelet som er satt av 'Abdu'l-Bahá og hans stadige påminnelser om å overøse den søkende med slik vennlighet, og i den grad være eksempel på ånden i de læresetninger han håper å inngyte i ham, at mottakeren spontant føler seg kallet til å identifisere seg med Saken som virkeliggjør en slik lære. La ham fra begynnelsen av avstå fra å insistere på slike lover og retningslinjer som kunne legge et for stort press på den sökendes nylig vekkede tro og bestrebe seg på å pleie ham tålmodig, taktfullt og likevel med bestemthet inntil full modenhet, og hjelpe ham til å erklære sin uforbeholdne anerkjennelse av hva som enn er blitt forordnet av Bahá'u'lláh.»²³

14. I våre undervisningsbestrebelsler bør vi huske det _____ som settes av 'Abdu'l-Bahá og hans stadige påminnelser om å _____ den søkende med _____ og å strebe etter å _____ på _____ i de læresetningene som vi håper å inngyte i ham.
15. Vi bør være så årvåkne når det gjelder å følge 'Abdu'l-Bahás eksempel at den søkende _____ til å identifisere seg med Saken.
16. Når en søkende er blitt tiltrukket til troen, må vi være forsiktige i begynnelsen slik at vi ikke _____ på slike _____ og _____ som kunne _____ på hans nylig vekkede tro.
17. Vi skal _____ ham tålmodig, taktfullt, men likevel bestemt, inntil _____, og _____ ham til å erklære sin _____ av hva Bahá'u'lláh har _____.
18. Vi skal pleie ham _____, _____ og likevel _____ inntil full modenhet og hjelpe ham til å _____ sin uforbeholdne anerkjennelse av hva som enn er blitt forordnet av Bahá'u'lláh.

«La ham, så snart dette stadium er nådd, presentere ham for kretsen av hans medtroende og gjennom vedvarende fellesskap og aktiv deltakelse i de lokale aktivitetene i hans samfunn, søke å gjøre ham i stand til å bidra med sin del for å berike dets liv, fremme dets oppgaver, befeste dets interesser og samordne dets aktiviteter med aktivitetene i hans søster-samfunn.»²⁴

19. Så snart som den søkende har nådd dette stadium, bør vi _____ ham for de andre medlemmene av samfunnet.
20. Fra dette punktet og videre, bør vi gjennom _____ og _____ i samfunnets _____, søke å gjøre ham i stand til å _____ sin del for å _____ dets liv, _____ dets oppgaver, _____ dets interesser og _____ dets aktiviteter med andre samfunn.

«La ham ikke være tilfreds før han har inngytt en så dyp lengsel i sitt åndelige barn at den vil oppfordre ham til i sin tur å reise seg på egenhånd og vie sine krefter til oppvekkingen av andre sjeler og til opprettholdelsen av lovene og prinsippene som er nedlagt i hans nylig antatte tro.»²⁵

21. Beskytteren ber oss om ikke å være tilfreds før vi har _____ i dem vi underviser en så dyp _____ at den _____ dem til å reise seg _____ og _____ sine _____ til undervisningen av andre sjeler og opprettholde troens lover og prinsipper.

DEL 26

Med tekstutdragene fra de siste to delene i tankene, blir du nå bedt om å rette oppmerksomheten mot å utarbeide din egen systematiske undervisningsplan. Som et første skritt, vil du måtte tenke på hvordan elementene som er identifisert av Shoghi Effendi vil utformes i planen din. Å utføre øvelsen nedenfor vil hjelpe deg til å gjøre dette.

1. Et viktig element i den personlige undervisningsplanen din er helt klart din urokkelige beslutning om å gjøre konkrete bestrebelser på å finne mottakelige sjeler og undervise dem. Når vi tar en fast beslutning om å gjøre noe, blir beslutningen vår testet. Det er uunngåelig at det oppstår hindringer. Når det gjelder undervisning, kommer noen av hindringene som dukker opp på vår vei, fra motstand mot troen eller tilstanden til verden omkring oss. For eksempel kan materialisme i samfunnet vanskeliggjøre bestrebelsene våre på å undervise, på samme måte som den allmenne apatien til folk i forhold til åndelige anliggender. Hva er noen av hindringene som oppstår fra tilstanden i verden, og som det er sannsynlig at du møter når du setter i gang med å undervise?

- a. _____
- b. _____
- c. _____
- d. _____
- e. _____
- f. _____

2. Når du har bestemt deg for å undervise i troen, vil du måtte tenke gjennom situasjonen din og omstendighetene i ditt eget liv. Sentralt blant disse er selvsagt deltakelsen din i de samfunnsbyggende aktivitetene i landsbyen din eller nabolaget ditt, og vi har allerede antydnet at dette vil åpne opp for undervisningsmuligheter for deg. Men bortsett fra dette, tenk igjennom andre aspekter av livet ditt. Skriv et kort avsnitt som beskriver disse. Er du for eksempel en student, en forelder, en besteforelder? Hva jobber du med, hvordan tjener du til livets opphold? Hvilke grupper og organisasjoner er du tilknyttet, og hva slags mennesker møter du til daglig?

Med det du har skrevet ovenfor i tankene, skriv ned ulike muligheter som finnes i livet ditt for systematisk undervisning.

3. Foruten mulighetene som du har påpekt ovenfor, vil du som en del av den personlige undervisningsplanen din –samtidig som du ivaretar troens integritet – tenke ut forskjellige måter som du til stadighet møter nye mennesker på, der noen av disse vil være mottakelige for troen. Du kunne for eksempel bli medlem av en organisasjon hvis mål harmonerer med læren. Hvis du bor i nærheten av et utdanningscenter, kunne du gå på forelesninger om temaer som er beslektet med læresetningene og idealene i troen. Dette elementet i planen din er svært viktig, for hvis du ikke fortsetter å møte nye mennesker, vil du ende opp med å rette all oppmerksomheten din mot de samme få personene år etter år, og de fleste av dem vil kanskje ikke engang være mottakelige. Skriv ned noen av måtene som du kan komme i kontakt med stadig flere mennesker på.

4. Etter hvert som du gjennom mulighetene som du skrev ned i øvelse 2 og 3 kommer i kontakt med et stadig større antall mennesker, vil du måtte tenke gjennom hvordan du vil gjøre målene i Bahá'u'lláhs åpenbaring kjent for dem på en klok og verdig måte. Selv om de får noen glimt av skjønnheten i læresetningene hans gjennom handlingene dine, vil du ønske å finne passende anledninger til å diskutere ulike aspekter av troen med dem. Fra studiet av den andre enheten i Bok 2, «Opplyftende samtaler», og senere erfaringer, vet du hva du skal gjøre for å engasjere dem i slike diskusjoner. Etter hvert som du reflekterer over dette elementet av planen din, vil det være nyttig å huske på de forskjellige gruppene av mennesker som du vil komme i kontakt med. Hvordan kan du mest effektivt gjøre dem som er i hver gruppe, oppmerksomme på Sakens mål og idealer? Du vil selvsagt bare kunne notere ned de første tankene dine her, siden du bare vil vite med visshet hva du skal fortelle folk når du er i en faktisk situasjon. Dessuten vil ideene dine utvikle seg etter hvert som du får erfaring.

5. Mens du fortsetter å gjøre Sakens edle mål og idealer kjent for flere og flere mennesker, vil du begynne å undervise dem som du oppdager er mottakelige. Hvordan du velger å gå videre, vil avhenge av omstendighetene. Med noen, som Anna med venninnen sin Emilia, vil du kanskje bestemme at det ville være best å presentere det vesentligste i troen enkelt og tydelig. Med andre fortsetter du kanskje å engasjere deg i samtaler, for eksempel i form av en vanlig fireside. Atter andre inviterer du kanskje til et andaktsmøte i landsbyen din eller nabolaget ditt. Så vil det være dem som allerede har forpliktet seg til Bahá'u'lláhs visjon om en ny verdensordning, og som bare trenger din varme oppmuntring. I alle tilfellene vil du selvsagt hele tiden vende deg til Gud og be ham om å bringe sjelene som du underviser, inn under hans Saks beskyttelse. Målet ditt vil være å hjelpe hver av dem til å tilegne seg en stadig dypere forståelse av Bahá'u'lláhs lære. Og når de anerkjenner ham som Guds manifestasjon for vår tid og slutter seg til rekkene av hans tilhengere, vil du måtte bistå dem i deres bestrebelsler på å vokse i sin kunnskap og tjene hans Sak, slik at deres nye tro skal kunne motstå kreftene av moralsk forfall som virker i samfunnet. Lag en liste over ting du kunne gjøre for å hjelpe til med å nærme dem på denne måten.

DEL 28

Som du sannsynligvis la merke til da du tenkte gjennom elementene i den personlige undervisningsplanen din og skrev ned en første handlingsplan, er de individuelle undervisningsbestrebelsene vevd inn i aktivitetsmønsteret som utvikler seg i landsbyene eller nabolagene våre. Du så også hvordan slike individuelle bestrebelse bidrar til å styrke dette mønsteret. Men for at et vekstmønster i et samfunn skal vokse – nei, utvide seg betraktelig – trengs det kollektive kampanjer. For å delta på en effektiv måte i slike kampanjer, trengs det at vi utvikler en klar forståelse av hva kollektive kampanjer innebærer. La oss for eksempel ta for oss følgende scenario.

La oss anta at du er i ferd med å ta del i en samling der venner fra flere nabolandsbyer eller nabolag har samlet seg for å planlegge en undervisningskampanje som undervisningskomiteen for området har bedt om. Møtet gjennomføres i en åndelig atmosfære. Noen få bevegende innlegg om viktigheten av undervisning og individets rolle blir presentert, og det fremkaller stor begeistring. Når innleggene er over, rådslår de fra hver landsby eller hvert nabolag som en gruppe om sine planer for undervisningskampanjen. Etter en stund samles alle gruppene for å dele planene sine. En representant fra en av gruppene oppsummerer fruktene av rådslagningen slik: «Planen vi har utarbeidet for å bidra til denne kampanjen er likefrem. Den ber om at hver enkelt deltaker ber daglig om i hvert fall å lykkes én gang i undervisningen, at hver person nevner troen til minst én person hver dag og at hver familie har en fireside minst hver nittende dag.»

La oss forestille oss at vennene fra denne gruppen tar planen tilbake til landsbyen sin eller nabolaget sitt. Hvis alle reiser seg for å følge anbefalingene fra gruppen med hengivenhet og entusiasme, kan vi anta at samfunnet vil være vitne til vekst både i antall og kapasitet og forberede seg på enda større foretagender. For at vi skal øke vår forståelse av temaet, er det nyttig å spørre seg om en slik plan i det hele tatt faller innenfor forestillingen om systematisk kollektiv handling. Består planen av mer enn å oppmuntre enkeltpersoner til å forfølge sine egne personlige undervisningsbestrebelse, riktignok med ekstra entusiasme som stammer fra det å vite at andre også er engasjert i samme type aktivitet? Bør ikke kollektiv handling

utformes på en slik måte at talentene og evnene til enkeltpersoner styrker hverandre og på den måten forflere kreftene deres? Bør ikke de forente handlingene til en gruppe mennesker bringe langt større resultater enn summen av deres individuelle anstrengelser? Reflekter over disse spørsmålene med de andre medlemmene av gruppen din.

DEL 29

Å diskutere spørsmålene ovenfor vil sikkert ha bekreftet det du allerede har begynt å forstå fra din egen erfaring. Som en del av en voksende kjerne av enkeltpersoner som arbeider sammen i en landsby eller et nabolag, har du uten tvil sett hvordan kreftene våre mangedobler seg i forent handling. Målet vårt for resten av denne enheten vil være å prøve å få noe innsikt i denne dynamikken innenfor rammen av utbredelse og befestelse av troen.

La oss først raskt gjennomgå det som du nå sannsynligvis kjenner til om tilnærmingen vår til troens vekst over hele verden. Nå for tiden foregår de fleste bestrebelsene på å påskynde vekstprosessen i spesifikke nabolag eller landsbyer i et område. Et «område» viser til et lite geografisk område av en størrelsesorden som er håndterbar for planlegging. Undervisningskomiteen for området arbeider på dette nivået. Innenfor rammen av et område er vi oppfordret av Det Universelle Rettferdighetens Hus til å fungere i «de tre måneder lange aktivitetssyklusene som et samfunn vokser gjennom – den plutselige utvidelsen en opplever som et resultat av intens handling; den nødvendige befestelsesperioden da økningen i rekkene styrkes idet de for eksempel deltar i andaktsmøter og på nittendagsfesten og får besøk hjemme; og anledningene som er bestemt til refleksjon og planlegging for alle».

Sykluser på sin side er karakterisert ved fasene med utvidelse, befestelse og refleksjon og planlegging som følger etter hverandre. Hver syklus bygger på oppnåelsene i de foregående syklusene. Etter hvert som flere og flere mennesker kommer inn i instituttprosessen etter hver bølge av utvidelse, øker den kollektive kapasiteten etter hvert som de begynner å sette ut i praksis det de lærer. Et sett med aktiviteter som er knyttet til hverandre og som er kjernen i vekstprosessen – andaktsmøter, barneklasser, juniorungdomsgrupper og studiesirkler – vokser som et resultat, og den voksende kjernen av aktive støttespillere for troen kan derved øke det generelle aktivitetstempoet. På denne måten skyter vekstprosessen fart litt etter litt.

Utvidelsesfasen krever det høyeste intensitetsnivået, og det oppnås ofte gjennom iverksettelsen av kollektive kampanjer. Som nevnt ovenfor, vil målene variere avhengig av forholdene i et område. Iblant kan hensikten med en kampanje være å øke antall deltakere i en av kjerneaktivitetene. Til andre tider kan fokuset være rettet mot undervisning. Når de blir utført på et sted der aktiviteter begynner å forme samfunnslivet, kan disse siste bestrebelsene omfatte besøk hos folk i hjemmene deres. Når det gjelder denne type kampanjer, gir Det Universelle Rettferdighetens Hus følgende veiledning:

«Sakens kjerne er derfor hvordan en undervisningskampanje med hjemmebesøk står i forbindelse med de andre aktiviteter som gjennomføres i et nabolag – hvordan den står i forbindelse med bestrebelsene på å holde møter som styrker det bredere samfunns gudhengivne karakter, på å tilby undervisningstimer som fostrer barns åndelige utvikling, på å danne grupper som leder juniorungdommens virkelyst, på å opprette studiesirkler åpne for alle som gjør det mulig for folk med ulik bakgrunn å bevege seg fremover på samme grunnlag og utforske anvendelsen av læren på sitt individuelle og kollektive liv.»²⁶

DEL 30

Som foreslått i sitatet ovenfor, bør vi ikke tenke at undervisningskampanjer gjennomføres i et vakuum. De utgjør kun ett element av tilnærmingen vår til vekst. Enn videre er bestrebelsler i utvidelse og befestelse i stor skala mest fruktbare når de foregår systematisk over lang tid blant en spesifikk befolkningsgruppe.

I denne enheten har vi nevnt uttrykket «mottakelig befolkningsgruppe» et par ganger. Erfaring har vist oss at på samme måte som enkeltpersoner, kan noen befolkningsgrupper være mer klare enn andre til å utforske følgene av troen for deres kollektive liv. Det Universelle Rettferdighetens hus forteller oss at ofte «viser mottageligheten seg i en vilje til å delta i den samfunnsbyggende prosessen som kjerneaktivitetene har satt i gang». I hvert eneste område er oppgaven som vennene har foran seg,

«å undervise innenfor en eller flere mottagelige befolkningsgrupper, med bruk av en direkte fremgangsmåte i sin presentasjon av troens grunntrekk, og å finne de sjelene som lengter etter å kaste av seg sløvheten som er påtvunget dem av samfunnet, og arbeide ved siden av hverandre i sine nabolag og landsbyer for å ta fatt på en kollektiv forvandlingsprosess.»²⁷

Det som det egentlig handler om, er derved å bevege en befolkningsgruppe mot Bahá'u'lláhs visjon om en ny verdensordning og en blomstrende og harmonisk sivilisasjon. For å reflektere nærmere over betydningen av denne prosessen som er i gang i områder over hele verden, les følgende utdrag fra et budskap skrevet av Rettferdighetens Hus:

«Når menneskehetens masser er våknet og trer inn i Guds tro, settes en ny prosess i gang, og utviklingen av en ny sivilisasjon begynner; se bare

hvordan kristendommen og islam vokste frem. Disse massene er de brede lag av folket, nedsunket i sine egne tradisjoner, men de er mottakelige for det nye Ordet fra Gud, og når det virkelig får gjenklang hos dem, blir de så påvirket av det at det forvandler dem som kommer i kontakt med dem.

Gud anvender en annen målestokk enn menneskene. Etter menneskelige mål bestemmes en saks verdi og storhet av at fremtredende personer med anerkjent ry og status slutter seg til den. Men Bahá'u'lláh sier: "Appellen og budskapet vi fremførte var aldri ment å skulle nå eller gavne kun ett land eller folk. Hele menneskeheten må holde fast ved hva som enn har blitt åpenbart for den og skjenket den."²⁸

Når det gjelder karakteren til denne forvandlingsprosessen som utfolder seg i områder alle steder, leser vi følgende i et annet budskap skrevet av Rettferdighetens Hus:

«Jordens folkeslag, drevet av krefter både innenfor og utenfor bahá'í-samfunnet, kan sees å bevege seg nærmere og nærmere hverandre fra forskjellige retninger mot det som vil bli en verdenssivilisasjon av en så formidabel beskaffenhet at det ville være fåfengt for oss å forsøke å forestille oss den i dag. Etter hvert som denne sentripetale bevegelsen av befolkninger skyter fart rundt om på kloden, vil det i enhver kultur gradvis falle bort noen elementer som ikke er i samsvar med troens lære, mens andre vil bli styrket. På samme måte vil det over tid utvikles nye kulturelementer i takt med at folk med avstamning fra enhver menneskegruppe inspireres av Bahá'u'lláhs åpenbaring og gir uttrykk – til dels i form av kunstneriske og litterære verk – for tanke- og handlingsmønstre som hans lære har gitt opphav til.»²⁹

1. Svar på spørsmålene nedenfor basert på det andre sitatet ovenfor.
 - a. Hva skjer når menneskehetens masser blir vekket og trer inn i Guds tro?

 - b. Hvilken forandring inntreer i massene når de virkelig gir positivt svar til det nye Guds ord? _____

 - c. Hvordan forklarer sitatet ovenfor en av forskjellene mellom Guds målestokk og menneskers målestokk? _____

2. Avgjør hvilke av følgende utsagn som er sanne basert på det tredje sitatet ovenfor.

___ For å bevege seg nærmere den verdenssivilisasjonen som er nevnt i skriftene, må enhver befolkningsgruppe ta til seg elementer fra en dominerende kultur.

___ Enhver kultur i verden rommer elementer som er prisverdige, og elementer som den helst bør kvitte seg med.

___ Standarden for hva som er korrekt og hva som er uønsket i enhver kultur, er Bahá'u'lláhs åpenbaring.

___ Det er uakseptabelt for en gruppe mennesker, i kulturens navn, å anse kvinner for å være menn underlegne.

___ Aspekter av enhver gitt kultur som legger vekt på samarbeid, bør verdsettes og vernes om.

___ De sidene ved en kultur som er prisverdige, bidrar til å styrke mangfoldet og skjønnheten til hele den menneskelige familie.

___ De uakseptable sidene ved en kultur vil måtte endre seg etter hvert som de bli opplyst av lyset fra troens lære.

___ Det er ikke noe morsomt ved vitser og kommentarer som på en eller annen måte gjør narr av en gruppe mennesker. I beste fall er de rester av menneskehetens barndom som bør forkastes.

___ Når en befolkningsgruppe kommer inn i troen, vil den gradvis legge fra seg de elementene i kulturen sin som ikke er i tråd med læren.

___ Når en befolkningsgruppe kommer inn i troen, vil de elementene i kulturen dens som er i tråd med læren, bli forsterket og styrket.

___ Enhver befolkningsgruppe vil med tiden ta til seg nye elementer fra en kultur som er inspirert av Bahá'u'lláhs åpenbaring – for eksempel de som gjenspeiler viktigheten av å opplære de yngre generasjonene.

___ Etter hvert som befolkningsgrupper kommer nærmere og nærmere Bahá'u'lláhs åpenbarings oseaen, vil de uunngåelig komme nærmere hverandre.

___ Forskjellige befolkningsgrupper vil til sist komme nærmere hverandre etter hvert som de følger utviklingsveien sin, enten de følger Bahá'u'lláhs lære eller ikke.

___ Deltakelsen av stadig større antall i kjerneaktiviteter innenfor en mottakelig befolkningsgruppe, setter i gang en forandringsprosess som vil bevege den stadig nærmere Bahá'u'lláhs nye verdensordning.

Reflekter nå, i lys av det foregående, over din egen erfaring i området der du bor. Siden du har begynt å gå på tjenestestien, har du bidratt til å styrke og utvide et sett med innbyrdes relaterte aktiviteter – enten det nå er blant innbyggerne i landsbyen din, blant en spesiell befolkningsgruppe som bor i et spesielt strøk av nabolaget ditt, eller som er spredd utover i området. Tenk på disse aktivitetene i sin helhet og forandringsprosessen de har satt i gang. Beskriv hvordan bevegelsen av befolkningsgruppen blir fremkalt etter hvert som kjernegruppen som du tilhører, lærer å gjøre følgende på en samstemt måte: å fostre samfunnets gudhengivne karakter; å hjelpe til med åndelig og intellektuell styrking av stadig flere juniorungdommer; å invitere stadig flere unge mennesker til å gå tjenestestien idet du støtter dem underveis; å legge til rette for åndelig opplæring for stadig flere barn og å gjøre det mulig for stadig flere familier til barn og unge å bli kjent med læresetningene og anvende dem i livene sine.

DEL 31

Nå som du har reflektert over hvordan bestrebelsene til den voksende kjernen av venner i landsbyen din eller nabolaget ditt fremkaller bevegelsen av en befolkningsgruppe nærmere Bahá'u'lláhs visjon om en ny verdensordning, la oss undersøke betingelsene som får slik kollektiv handling til å bli effektiv. Du vil være enig i at den første betingelsen som må oppfylles, er enhet. 'Abdu'l-Bahá sier:

«Dersom dere skulle bli virkelig forenet, dersom dere enes om å fremme det som er den vesentlige hensikt, og om å vise en altforenende kjærlighet, så sverger jeg ved ham som får frøet til å åpne seg og brisen til å bevege seg, at det fra deres ansikt vil skinne et lys så sterkt at det når de høyeste himler, deres herlighets ry vil forkynnes vidt og bredt, tegnene på deres overlegne fortrinn vil spre seg gjennom alle regioner, deres kraft vil gjennomtrengte alle tings virkelighet, deres mål og hensikt vil øve sin innflytelse på de store og mektige nasjoner, deres ånd vil omslutte hele tilværelsens verden, dere vil oppdage at dere er konger i Rikets regioner iført det usynlige rikets herlige kroner, dere vil bli fredshærens anførere, fyrster for lysets styrker og stjerner som skinner fra fullkommenhetens himmelbryn og strålende lamper som sender sin glans over mennesker.»³⁰

Å være så forent at kreftene våre mangedobles, slik det beskrives av 'Abdu'l-Bahá ovenfor, er ikke en tilstand vi oppnår en gang for alle. Det krever daglig innsats. Uansett hvor godt vi lærer å planlegge og uansett hvor kompetente vi blir i å

iverksette planene våre, vil de bære lite frukt dersom vi lar den minste spenning eller uenighet krype inn.

Årsakene til uenighet er vanligvis trivielle og nesten aldri motivert av ondskap. Ikke sjelden oppstår det spenning fordi en eller annen er utålmodig med feiltrinnene til en annen, eller insisterer på å få det som de vil. Botemiddelet er storsinnethet og evnen til å heve seg over livets trivialiteter. 'Abdu'l-Bahá forteller oss:

«Tiden er nå inne, o dere Herrens elskede, til energisk innsats. Strev og anstreng dere. Og ettersom Den urgamle skjønnhet både dag og natt sto blottstilt på martyriets valplass, så la oss til gjengjeld streve hardt, lytte til Guds råd og overveie dem. La oss kaste livet fra oss og forsake våre korte og talte dager. La oss vende øynene bort fra tomme innbilninger om denne verdens ulike former og isteden tjene dette fremragende formål, denne storslagne plan. La oss ikke, på grunn av våre innbilninger, hugge ned dette tre som den himmelske nådes hånd har plantet. La oss ikke, med våre fåfengte forestillingers og selviske interessers mørke skyer, formørke den herlighet som strømmer fra Abhá-riket. La oss ikke være lik hindringer som stenger ute den allmektige Guds bølgende osean. La oss ikke hindre de rene, liflige dufter fra den allherlige Skjønnhets hage fra å føres vidt og bredt. La oss ikke, på denne gjenforeningens dag, lukke ute velsignelsenes vårregn fra det høye. La oss ikke samtykke i at stråleglansen fra Sannhetens sol noensinne skal blekne eller forsvinne. Dette er Guds formaninger slik de er fremsatt i hans hellige bøker, hans skrifter og hans tavler som forkynner hans råd for de oppriktige.

Måtte herligheten hvile over dere, og Guds barmhjertighet og Guds velsignelser.»³¹

Beskytteren sier:

«Fest blikket på denne Guds voksende og kjempende tros veldige muligheter, umåtelige velsignelser og ukuelige ånd, og la ikke samtidens småkrangler og uunngåelige uoverensstemmelser fordunkle deres visjon av de strålende herligheter som Sakens fremtid har i vente for dens standhaftige og tapre forkjempere.»³²

Å lære utenat og internalisere utdrag som det nedenfor, vil hjelpe oss i det å bidra til enhet i de kollektive bestrebelsene våre.

«Hvis det oppstår uenighet dere imellom, se da meg stå foran dere, og overse hverandres feil for mitt navns skyld og som et tegn på deres kjærlighet til min åpenbare og strålende Sak. Vi elsker å se dere omgås hverandre i vennskapelighet og harmoni til enhver tid i mitt velbehags paradisi, og å fornemme fra deres handlinger vennskapets og enighetens, hjertens godhetens og kameratskapets dufter. Vi vil alltid være med dere. Hvis vi innånder kameratskapets vellukt fra dere, vil vårt hjerte visselig fryde seg, for intet annet kan tilfredsstillende oss. Dette bevitner ethvert menneske med sann forståelse.»³³

Enhet er lettere å opprettholde når alle er oppmerksomme på betydningen av arbeidet som skal gjøres og opphøydheden av målene som skal oppnås. Når en slik forståelse eksisterer, har folk mindre vanskelig for å legge til side forskjellene sine og på en uselvisk måte gi alt de har til oppgaven foran dem. Stopp opp et øyeblikk og tenk. Ville du være villig til å skade en prosess som er forhåndsbestemt å skulle trekke mange titalls ventende sjeler nærmere til Bahá'u'lláhs åpenbaring, på grunn av en av følgende:

- Fordi du ikke er villig til å tilgi en annens handlinger?
- Fordi du er opptatt av din egen utilstrekkelighet?
- Fordi du ikke vil følge fremgangsmåten som alle er blitt enige om?
- Fordi du tror at du har rett og alle andre tar feil?
- Fordi du liker å fortelle vitser når anledningen byr seg, selv om de er upassende og får andre til å føle seg ukomfortable?
- Fordi du insisterer på å kritisere alle svakhetene du legger merke til, uansett hvordan det påvirker entusiasmen i gruppen?
- Fordi du ikke verdsetter behovet for intensitet i en kollektiv bestrebelse?
- Fordi en eller annen snakket til deg på en måte du ikke likte?
- Fordi du er ukomfortabel med å gå på hjemmebesøk til folk?
- Fordi du er lei deg for at dine spesielle talenter ikke blir benyttet?

DEL 32

Enheten som eksisterer blant medlemmene av en kjerne av hengivne venner som arbeider i en landsby eller et nabolag, er ikke begrenset til det kjærlige fellesskapet som holder dem sammen. Den viser seg i klarheten de deler om sin felles hensikt. Enhet i hensikt er en annen betingelse som er vesentlig for enhetlig handling. Det gir retning til bestrebelsene våre, ikke bare når vi arbeider sammen som en gruppe, men også når vi utfører en individuell tjenestehandling, som det å holde en barneklasse eller tjene som inspirator for en juniorungdomsgruppe. Det gjennomsyrrer det vi gjør og inngir handlingene våre med mening. Vi ser hvordan de individuelle bestrebelsene våre veves sammen med kollektive foretagender for å skape et pulserende aktivitetsmønster som driver en befolkningsgruppe fremover. Det Universelle Rettferdighetens Hus konstaterer:

«Mer og mer fungerer samfunnet som den type omgivelse der individuell innsats og kollektiv handling, fremmet av instituttet, kan utfylle hverandre for å oppnå fremgang. Den pulserende livsglød samfunnet legger for

dagen, og den enhetlige målbevissthet som besjeler dets bestrebelser, øker medlemsmassen ved at det fra alle livsområder tiltrekkes personer som er ivrige etter å vie sin tid og sine krefter til menneskehetens velferd.»³⁴

Denne oppfatningen av felles hensikt strekker seg altså utover lokalplanet. Vi erkjenner hvordan bestrebelsene våre som en del av en voksende kjerne i landsbyen eller nabolaget bidrar til den større hensikten som er å fremme arbeidet i området der vi bor. Vi ser så hvordan dette øker fremgangen til det nasjonale samfunnet vårt og utfoldelsen av troens globale planer, som til sist vil lede til fremveksten av Bahá'u'lláhs verdensordning.

1. Hvorfor er bevisstheten vår om at arbeidet vårt i et nabolag eller en landsby bidrar til en større hensikt viktig? _____

2. Hvordan forsikrer vi oss om at individuelle mål og hensikter stemmer overens med målene i troen? _____

3. Hvordan utfyller individuelle bestrebelser og kollektive foretagender som er formidlet av instituttet, hverandre? _____

4. Hvordan styrker enhetlig hensikt kjærlighetsbåndene blant venner som tjener sammen? _____

DEL 33

Vi har sett at enhet i hensikt er vesentlig for enhetlig handling. Det inspirerer oss til å arbeide iherdig i tjenestefeltet. Å virkeliggjøre en felles hensikt krever investering i form av tid og energi – timer med hardt og likevel gedefyllt arbeid. Det er en feilaktig oppfatning i verden om hva moro består i. Om og om igjen blir vi gitt budskapet om at hensikten med livet er å ha det morsomt, noe som er definert i form av trivielle fritidsbeskjeftigelser. Men hvordan kan slik «moro» sammenlignes med

den ekte gleden av å dele Bahá'u'lláhs budskap med andre, av å se dem oppløftet av troens ånd, av å engasjere seg i meningsfulle samtaler med familiene til deltakerne i barneklasser og juniorungdomsgrupper, ved å være vitne til at de som studerer hovedsekvensen av instituttkurs gjør fremskritt i sin forståelse og kapasitet for tjeneste? Dersom behovet for komfort og nytelsessyke blir sterkt under en kollektiv aktivitet, kan den overkommes ved å huske på 'Abdu'l-Bahá, det fullkomne eksemplet, og hans utrettelige bestrebelser på å utbre Saken. Her er noen av hans ord:

«Følg i 'Abdu'l-Bahás spor, og lengt hvert øyeblikk etter å ofre livet på Abhá-skjønnhetens sti. Skinn som dagstjernen, vær hvileløse som havet. Nedsend liv over eng og ås likesom himmelens skyer, la friskhet blåse gjennom disse mennesketrær som april månedens vinder, og sett dem i blomst.»³⁵

«... et menneske bør i den grad overgi sin vilje til Gud og glemme sine egne sysler, at det kan nå det levende offers stade: Slik at når det sover, bør det ikke være av hensyn til legemlig hvile, men alene for å gjenvinne sin styrke, så dets fremføring kan bli klarere og dets ytring mer behagelig, og så det kan tjene Guds skapninger og utlegge hans bevis. Og er det våkent, bør det forbli oppmerksomt, hengi seg til å tjene Guds Sak og fullstendig drukne sine egne ønsker og tilbøyeligheter i Guds vilje. Når det når dette stade, skal Den hellige ånds bekræftelser omgi det, og væpnet med en slik kraft skal det evne å motstå alle folkeslag på jord.»³⁶

«Jeg håper at du, ved gavene fra den opphøyede, sjelenes livgiver, ikke vil hvile ett øyeblikk, men hele tiden være i rytmisk bevegelse lik en pulsåre i verdens legeme for å inngyte livets ånd i sjelene og la folket få sveve opp til rikene i det høye.»³⁷

«Uten opphold skal de bemøye seg, dag og natt, og ense hverken prøvelser eller kvaler. I sine bestrebelser skal de unne seg hverken rast eller ro og ikke søke noen hvile. De skal se bort fra all hygge og komfort, og løsrevet og uplettet skal de vie hver flyktig stund i livet til å spre den guddommelige duft og til å opphøye Guds hellige Ord. Deres ansikter vil utstråle himmelsk glede, og deres hjerter vil fylles av fryd. Deres sjeler vil bli inspirert, og deres grunnvoll vil stå fast. De vil spre seg i verden og ferdes gjennom alle områder. De vil oppløfte sin røst i enhver forsamling og pryde og oppleve enhver sammenkomst. De vil tale alle tungemål og utlegge enhver skjult mening. De vil åpenbare Rikets mysterier og fremvise Guds tegn for alle. I enhver forsamlings midte vil de brenne klart likesom en kjerte og stråle frem som en stjerne på enhver horisont. De milde briser som ånder fra deres hjerters hage, vil få menneskenes sjeler til å dufte og vil gjenopplive dem, og lik byger fra oven vil deres tankers åpenbaringer inngi verdens folk og nasjoner ny kraft.»³⁸

DEL 34

Et viktig redskap vi har fått som en hjelp til å skape og befeste enheten vår og opprettholde en felles mening med tilværelsen, er rådslagning. Det er gjennom handling, refleksjon over handling og rådslagning vi er i stand til å oppnå enhet i tanke. Enhet i tanke – om hva slags aktiviteter vi skal ha og tilnæringsmåter som vi anvender og målene vi setter oss – er en annen nødvendighet for forenet handling.

Etter hvert som en voksende kjerne av venner handler konsekvent og med enhet i tanke, bør den til stadighet styrke sin evne og disiplin til å reflektere regelmessig over effektiviteten av handlingene dens. Når den reflekterer, rådslår og studerer, støtter den seg til erfaring og til relevante utdrag fra skriftene, spesielt veiledning fra Det Universelle Rettferdighetens Hus. Når dette mønsteret med handling, refleksjon, rådslagning og studium definerer hvordan en gruppe venner fungerer i fellesskap, blir læring virkemåten deres. Vedvarende vekst viser seg å være mulig etter hvert som de bygger på styrken som er høstet i syklus etter syklus. Å opprettholde livskraften i aktivitetene våre, å engasjere mennesker fra alle bakgrunner, å administrere anliggende for et voksende antall – kort sagt, å vokse støtt og stadig – dette er hensikten med læring i områder alle steder.

«La derfor vennene ... ikke spare seg noen anstrengelse for å øke deltakelsesnivået. La dem anspenne seg til det ytterste for å sikre at systemet som de så møysommelig har oppført, ikke begrenser seg til seg selv, men utvider seg i tiltagende grad for å favne flere og flere mennesker. La dem ikke tape av syne den bemerkelsesverdige mottageligheten de fant – ja, den ivrige forventningsfølelsen som ventet dem – etter hvert som de vant tillit til sin evne til å omgås mennesker fra alle samfunnslag og samtale med dem om Bahá'u'lláhs person og hans åpenbaring.»³⁹

1. Hva skal vi ikke spare oss noen anstrengelser for å øke? _____

2. Hva skal vi anspenne oss til det ytterste for å sikre? _____

3. Hva skal vi ikke tape av syne? _____

4. Kjernegruppen som stadig utvides og som du er medlem av, har utvilsomt fått mang en innsikt i vekstprosessen i landsbyen din eller nabolaget ditt etter hvert som dere har handlet konsekvent, reflektert over handling og rådslått sammen. Du vil derved har sett at det er et gjensidig forhold mellom to utviklinger: kapasitetsbygging i individer på tjenestestien som er skissert av

instituttkursene, og økning i mengden av aktiviteter og antall personer som deltar i dem. Diskuter noe av den innsikt du har oppnådd angående dette forholdet og hvor sentralt det står i vekstprosessen.

For å reflektere videre over følgene av læring som en virkemåte og over mønsteret med handling, refleksjon, rådslagning og studium som definerer den, les følgende utdrag fra Det Universelle Rettferdighetens Hus. Idet du gjør dette, tenk på kjernegruppen av venner som du tilhører, og som du så flittig tjener sammen med i landsbyen eller nabolaget.

«Vi fryder oss over å se at det i et stigende antall områder, og i nabolag og landsbyer inne i dem, har fremstått en kjerne av venner som ved handling og refleksjon oppdager hva som på et gitt punkt skal til for at vekstprosessen kan gå fremover i deres omgivelser. De nyttiggjør seg det sterke virkemiddel som utgjøres av instituttet, noe som øker kapasiteten til å bidra til samfunnets åndelige og materielle velstand, og etter hvert som de handler, øker tallet på dem som slutter seg til dem. Forholdene varierer naturligvis mye fra sted til sted, og det gjør også de trekk som kjennetegner veksten. Men ved systematisk innsats kan alle yte et stadig mer effektivt bidrag til det forestående arbeid. I enhver sammenheng er det ren og skjær glede i å engasjere andre sjeler i meningsfylte og oppløftende samtaler som leder til å vekke åndelige følelser, om det nå skjer raskt eller gradvis. Jo klarere flammen tent i den troendes hjerte lyser, desto sterkere vil dens varme la tiltrekningskraften føles av dem som kommer i berøring med den. Og for et hjerte som fortæres av kjærlighet til Bahá'u'lláh, hvilken mer passende aktivitet kan tenkes enn å finne frem til beslektede sjeler, å oppmuntre dem idet de setter fot på tjenestens sti, å ledsage dem etter hvert som de vinner erfaring og – kanskje den største av alle gleder – å se sjeler bli bestyrket i sin tro, reise seg selvstendig og bistå andre på samme ferd! Blant alle de øyeblikk som dette flyktige liv byr på, er disse blant dem som skattes aller høyest.»⁴⁰

«Læring som arbeidsmåte krever at alle inntar en ydmyk holdning, en tilstand der man glemmer selvet, har full tillit til Gud, stoler på hans altoppholdende kraft og er trygg på hans usvikelige bistand, vet at han og han alene kan forvandle myggen til en ørn og dråpen til et grenseløst hav. Og i en slik tilstand arbeider sjeler uopphørlig sammen og gleder seg, ikke så mye over sine egne prestasjoner, men over andres fremgang og tjenester. Derfor har det seg slik at deres tanker hele tiden er samlet om å hjelpe hverandre til å komme til topps i tjeneste for hans Sak og til å sveve i hans kunnskaps himmel.»⁴¹

DEL 35

Selvsagt vet vi godt at det å lykkes i bestrebelsene våre i syklus etter syklus fullt og helt avhenger av guddommelig hjelp. I våre private samtaler med Gud, bønnfaller vi ham om at bestrebelsene våre, til tross for at de er små, kan bli mottatt ved hans hellige terskel. Hvor verdifullt er det vel ikke å huske tekstutdrag som disse:

«O Herre! Jeg er en vingestekket fugl og ønsker inderlig å sveve opp i ditt uendelige rom. Hvordan er det mulig for meg å gjøre dette uten ved ditt forsyn og din nåde, din bestyrkelse og hjelp?»⁴²

«Jeg bønnfaller deg, ved ditt navn som ingen på behørig vis har anerkjent og hvis betydning ingen sjel har utgrunnet; jeg trygler deg, ved ham som er din åpenbarings kilde og dine tegns daggry, om å gjøre mitt hjerte til bolig for din kjærlighet og din ihukommelse. Forbind det da med ditt Største osean, så at din visdoms levende vann og de krystallklare strømmer av din forherligelse og lovprisning kan strømme ut derfra.»⁴³

«Jeg ber deg inderlig, o du tilværelsens Konge og beskytter av det sette og det usette, om å gjøre enhver som reiser seg for å tjene din Sak lik et hav som beveger seg ved ditt ønske, lik en som er satt i brann av ilden i ditt hellige tre, og som skinner fra horisonten av din viljes himmel.»⁴⁴

«O min Gud, hjelp du din tjener til å oppløfte ditt Ord og til å gjendrive det som er tomt og falskt, til å fastslå sannheten, til å spre de hellige vers viden om, avdekke lysglansen og få morgengryets lys til å demre i de rettferdiges hjerter.»⁴⁵

**«O min Gud! O min Gud! Du ser meg i min ringhet og svakhet, beskjef-
tiget med dette største foretagende, fast bestemt på å oppløfte ditt Ord blant massene og på å utbre din lære blant dine folk. Hvordan kan jeg lykkes med mindre du bistår meg med Den hellige ånds ånde, hjelper meg til seier med hærskaene fra ditt herlige rike og utøser over meg dine bekræftelser, som alene kan forvandle en mygg til en ørn, en vanddråpe til elver og sjøer og et atom til lys og soler?»⁴⁶**

Vi kommer også sammen for å bønnfalle den allmektige om at han vil gi bekræftelser på de kollektive bestrebelsene våre, spesielt under en intensiv kampanje.

«O Herre! La det i dine land fremstå ydmyke og underdanige sjeler, som har ansikt forklaret ved ledelsens stråler, som er løst fra verden, som opphøyer ditt navn, synger din pris og sprer din hellighets duft blant menneskene.»⁴⁷

«O Gud, min Gud! Hjelp du dine betrodde tjenere til å ha kjærlige og ømme hjerter. Hjelp dem til å utbre ledelsens lys fra forsamlingen i det høye blant alle jordens nasjoner.»⁴⁸

«Sannelig, dine elskere tørster, o min Herre; led dem til gavmildhetens og nådens kilde. Sannelig, de hungrer; send ned til dem ditt himmelske taffel. Sannelig, de er nakne; ikle dem lærdommens og kunnskapens gevanter.»⁴⁹

«O du uforlignelige Gud! O du kongerikets Herre! Disse sjeler er din himmelske hær. Bistå dem, og gjør dem seierrike ved styrkene av din høyeste hærske, slik at hver av dem kan bli som et regiment og erobre disse land ved Guds kjærlighet og den guddommelige læres lys.»⁵⁰

DEL 36

Vi vil her avslutte utforskningen vår av undervisningshandlingen. Uten tvil er du, gjennom å tenke over undervisning ikke bare som et personlig initiativ, men som en kollektiv bestrebelse, blitt klar over at det er de samme åndelige prinsippene som gjør seg gjeldende i begge. Og likevel er prosessen med å introdusere troen til noen få venner og hjelpe dem med å nå bredden til Bahá'u'lláhs åpenbarings osean, så visst forskjellig fra den å hjelpe tusener på tusener av innbyggere i en region til å nærme seg de samme breddene. En enkel analogi vil klargjøre dette poenget: Prinsippene som styrer plantenes vekst er de samme i et lite blomsterbed og på en gård som strekker seg utover hundrevis av mål. Og likevel er det å stelle noen få planter i ens personlige hage svært forskjellig fra gårdsdrift over store områder.

Når noen få av vennene dine anerkjenner Bahá'u'lláh og slutter seg til rekkene av hans tilhengere, vil du fortsette å nære hver og en av dem som en del av den personlige undervisningsplanen din, og tilbringe tid med dem og støtte dem i bestrebelsene sine på å styrke kunnskapen sin om hans lære og å tjene hans Sak. Vend nå tankene mot en hel region. Når bestrebelse blant en mottakelig befolkningsgruppe antyder at store antall, spesielt ungdommer, er villige – og faktisk ivrige – etter å gå en tjenestesti i samfunnene sine, når bestrebelse gjør det klart at en betydelig prosent er klar til å slutte seg til troen gjennom en samtale i likhet med den som utfoldet seg mellom Anna og Emilia, da trengs en helt annen prosess, en som gjør det mulig for mange titalls personer å reise seg og tjene Saken i tråd med sin gudegitte kapasitet. En oppgave av en slik størrelsesorden kan ikke imøtekommes kun gjennom individuelle bestrebelse.

De siste delene av denne enheten har gitt deg et glimt av hvordan utvidelse og befestelse av troen i stor skala kan bevege seg fremover, hånd i hånd. Elementene i et system som er i stand til å støtte denne tosidige prosessen, har blitt omhyggelig oppdaget og foredlet gjennom tiår med læring. Noen av dem har blitt nevnt her, og du vil få innsikt i andre og, enda viktigere, i hvordan de alle samvirker for å skape et robust system gjennom videre erfaring og studium. Blant dem er begrepet «område», aktivitetssyklusene innenfor fasene med utvidelse og befestelse, et system for koordinering og metodologien for handling, refleksjon, rådslagning og studium. Men nøkkelen til dem alle er ett sentralt element: en passende måte å bygge kapasitet for tjeneste på.

Å inngi stadig større grupper «den åndelige innsikten, kunnskapen, og ferdighetene som kreves for å utføre de mange oppgaver forbundet med raskere utvidelse og befestelse», er årsaken til at instituttet ble skapt. Med dette redskapet som har «ubegrensede muligheter», skriver Det Universelle Rettferdighetens Hus, er det mulig i «et bredt mangfold av forhold ... i praktisk talt alle områder», for «en voksende kjerne av individer å sette i gang en bevegelse mot en ny verdensorden som

mål». Følgende tekstutdrag oppsummerer for oss hvordan kapasitetsbygging som næres av instituttet, holder undervisningsarbeidet i gang og driver denne bevegelsen fremover.

«Den individuelle og kollektive forvandlingen som Guds ord avstedkommer, har en sentral plass i det handlingsmønster som utvikler seg i et område. Fra begynnelsen av kurssekvensene møter en deltager Bahá'u'lláhs åpenbaring i vurderingen av slike vektige temaer som tilbedelse, tjeneste for menneskeheten, sjelens liv og oppdragelsen av barn og ungdom. Når en person gjør det til en vane å studere det skapende ord og tenke dypt over det, åpenbarer denne forvandlingsprosessen seg i en evne til å uttrykke ens egen forståelse av dypsindige begreper og til å utforske den åndelige virkeligheten i samtaler av betydning. Disse evnene er synlige ikke bare i de eleverte diskusjoner som i økende grad preger samspill internt i samfunnet, men i de løpende samtaler som når et godt stykke lenger ut – ikke minst mellom bahá'í-ungdommer og deres jevnaldrende – og strekker seg til å innbefatte foreldre med døtre og sønner som drar nytte av samfunnets opplæringsprogrammer. Gjennom utvekslinger av dette slaget høynes bevisstheten om åndelige krefter, tilsynelatende dikotomier viker for uventede innsikter, en følelse av enhet og av et felles kall blir styrket, forvissningen øker om at en bedre verden kan skapes, og en fast handlingsrettet besluttsomhet blir åpenbar. Slike markante samtaler tiltrekker gradvis stadig flere til å delta i en rekke samfunnsaktiviteter. Tro og visshet som tema dukker opp på en naturlig måte, foranlediget av de involvertes mottagelighet og erfaringer. Det som er klart, er altså at etter hvert som instituttprosessen i et område skyter fart, kommer undervisningshandlingen til å innta en mer fremtredende plass i vennenes liv.»⁵¹

Det må være en kilde til stor glede for deg å vite at ved å delta i instituttkursene, oppfyller du visjonen til Det Universelle Rettferdighetens Hus slik den er beskrevet ovenfor. Du vil være like glad for å vite at den neste boka som du kommer til å studere, vil hjelpe deg til å utvikle evnen din til å tjene som veileder for kursene til Ruhi-instituttet. Denne tjenestehandlingen er svært viktig ikke bare for fremgangen til en jevn og stadig større strøm av enkeltpersoner gjennom instituttkursene, men også for den helhetlige vekstprosessen i et område. Din umiddelbare oppgave er imidlertid å omsette i praksis det du har lært i denne boka. Nå som du har fått en dypere forståelse av betydningen av undervisning, hvilken større glede kan du forestille deg enn å følge Beskytterens appell om å gjøre den «til den herskende lidenskap» i livet ditt.

REFERANSER

1. *Minnedager – Et utvalg av Bahá'u'lláhs skrifter for bahá'í-troens helligdager* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2017), nr. 29.13, s. 141.
2. Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, opplag fra 2018), avsn. 73, s. 72.
3. Fra et budskap datert 13. juli 1964 til alle nasjonale åndelige råd, utgitt i *Messages from the Universal House of Justice, 1963–1986: The Third Epoch of the Formative Age* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1996), nr. 18.4, s. 39.
4. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983, opplag fra 2017), nr. 120, avsn. 3, s. 288.
5. Bahá'u'lláh, *De skjulte ord* (Oslo: Gyldendal Norsk Forlag, 2. opplag 1988 utgitt i samarbeid med Bahá'í Forlag), arabisk nr. 4.
6. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, nr. 4, avsn. 1, s. 5.
7. Fra en tale holdt 28. oktober 1911, utgitt i *'Abdu'l-Bahás visdom* (Sandvika: 1969, 2. opplag 2022), nr. 15.12, s. 53.
8. Bahá'u'lláh, i *Bahá'í Bønnebok* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2011), s. 241.
9. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, nr. 45, avsn. 1, s. 111–112.
10. Báb, i *Bahá'í Bønnebok*, s. 135.
11. Ibid., s. 135.
12. Bahá'u'lláh, *ibid.*, s. 223.
13. *De skjulte ord*, persisk nr. 44.
14. Ibid., arabisk nr. 13.
15. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1916, opplag fra 1930), bind. 3, s. 579–580. (autorisert oversettelse [til engelsk])
16. Bahá'u'lláh, i *Bahá'í Bønnebok*, s. 207.
17. Fra Riḍván-budskapet 2010, avsn. 4, s. 3.
18. Fra et budskap datert 30. desember 2021 til konferansen for de kontinentale rådgiverne, avsn. 9, s. 4.
19. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, nr. 129, avsn. 1–2, s. 316–317.
20. Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice*, avsn. 78, s. 76–77.
21. Ibid., avsn. 78, s. 77.
22. Ibid., avsn. 78, s. 77–78.
23. Ibid., avsn. 78, s. 78.
24. Ibid.
25. Ibid.
26. Fra et brev datert 28. desember 2008 skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens til alle nasjonale åndelige råd, avsn. 4.

27. Fra Riðván-budskapet 2010, avsn. 6, s. 4.
28. Fra et budskap datert 13. juli 1964 til alle nasjonale åndelige råd, utgitt i *Messages from the Universal House of Justice, 1963–1986*, nr. 18.1–2, s. 38–39.
29. Fra et budskap datert 12. desember 2011 skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus til alle nasjonale åndelige råd, avsn. 19.
30. ‘Abdu’l-Bahá, sitert i et brev datert 5. Juni 1974 skrevet av Shoghi Effendi, utgitt i *Citadel of Faith: Messages to America, 1947–1957* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1965, opplag fra 2014), s. 29–30.
31. *Et utvalg av ‘Abdu’l-Bahás skrifter* (Sandvika: Bahá’í Forlag, 2022), nr. 207.9–10, s. 267–268.
32. Etterskrift i Shoghi Effendis håndskrift, tilføyd et brev datert 9. mai 1933 skrevet på vegne av ham til en enkeltperson.
33. *Gleanings from the Writings of Bahá’u’lláh*, nr. 146, avsn. 1, s. 357.
34. Fra Riðván-budskapet 2008, avsn. 2, s. 1.
35. *Et utvalg av ‘Abdu’l-Bahás skrifter*, nr. 200.11, s. 249.
36. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá’í Publishing Committee, 1915, opplag fra 1940), bind 2, s. 460. (autorisert oversettelse [fra engelsk])
37. *Tablets of Abdul-Baha Abbas*, bind 3, s. 727. (autorisert oversettelse [fra engelsk])
38. *Et utvalg av ‘Abdu’l-Bahás skrifter*, nr. 204.2, s. 255.
39. Fra et budskap datert 28. desember 2010 til konferansen for de kontinentale rådgiverne, avsn. 15, s. 5.
40. Fra Riðván-budskapet 2019, avsn. 3, s. 1–2.
41. Fra Riðván-budskapet 2010, avsn. 20, s. 9–10.
42. ‘Abdu’l-Bahá, i *Bahá’í Bønnebok*, s. 185.
43. Bahá’u’lláh, *ibid.*, s. 164.
44. *Ibid.*, s. 170–171.
45. *Et utvalg av ‘Abdu’l-Bahás skrifter*, nr. 203.3, s. 254.
46. ‘Abdu’l-Bahá, i *Bahá’í Bønnebok*, s. 188.
47. ‘Abdu’l-Bahá, *Den guddommelige plans Tavler* (Oslo: Bahá’í Forlag, 2016), s. 58.
48. *Et utvalg av ‘Abdu’l-Bahás skrifter*, nr. 7.6, s. 24.
49. *Ibid.*, nr. 190.2, s. 228.
50. ‘Abdu’l-Bahá, i *Bahá’í Bønnebok*, s. 176.
51. Fra et budskap datert 29. desember 2015 til konferansen for de kontinentale rådgiverne, avsn. 14.